CONTINUATIO EDICTORUM

ET

MANDATORUM UNIVERSALIUM

IN

REGNIS GALICIÆ ET LODOMERIÆ

A DIE 1. JANUARII AD ULTIMAM DECEMBRIS 1800 EMANATORUM.

KONTYNUACYA WYROKOW

Y

ROZKAZOW POWSZECHNYCH

W

GALICYI I LODOMERYI KROLESTWACH

OD DNIA 1. STYCZNIA AZ DO OSTATNIEGO GRUDNIA ROKU 1800. WYPADŁYCH.

LEOPOLI,

TYPIS JOSEPHI PILLER, S. C. R. AP. MAJ. GUBERNIAL. TYPOGR.

XVIII - 22101 - IV 128

I.

N a c h r i c h t.

Wegen der für das Jahr 1800 abzuhaltenden Kontrakten.

Da in dem gegenwärtigen 1800sten Jahre die Kontrakte abermal in Lemberg, und zwar nach der bereits unterm 14ten Oktober 1796 bekannt gemachten Allerhöchsten Entschliessung durch die darauf folgenden drey Wochen werden abgehalten werden; so wird solches mit dem Beisatz hiemit bekannt gemacht, daß, gleichwie wegen Beseitigung aller Hindernisse, wegen Handhabung der allgemeinen Sicherheit sowohl auf den öffentlichen Strassen als in der Hauptstadt, und endlich wegen Beischaffung hinlänglicher Lebensmitteln, die zweckmässigen Einleitungen getroffen werden, sich Jedermann der genauesten Administrirung der Gerechtigkeit nach der bestehenden Justizordnung, mithin aller benöthigten Assistenz und obrigkeitlichen Hilfe auf gehöriges Ansuchen zu versehen habe, wogegen aber auch gewärtiget wird, daß alle auf die öffentliche Ruhe und eine gute Polizeyordnung abzielende Gesetze von Jedermann genau werden beobachtet werden.

Lemberg den 4ten Jäner 1800.

U w i a d o m i e n i e.

Względem Kontraktów w Roku 1800.

Ponieważ w teraźnieyszym 1800 Roku Kontrakty znowu się we Lwowie a to podług naywyższego rozporządzenia pod 14go Października 1796 roku obwieszczonego od dnia 1go Lutego zaczy-

nać, i przez następuiące trzy Tygodnie odprawiać będą, zaczym się to ninieyszemi z tym dokładem do powszechney podaie wiadomości, iż iako z iedney strony końcem uprzątnienia wszelkich przeszkod, utrzymania powszechnego bespieczeństwa po publicznych drogach i w tuteyszym Stołecznym Mieście, końcem sprowadzenia podostatek żywności nayskutecznieysze poczyniono rozrządzenia, oraz każdy nayściśleyszey sprawiedliwości podług Ustaw Sądowych a zatym wszelkiey assystencyi i pomocy od Kraiowey Zwierzchności na przyzwoite żądanie dozna; Tak się też z drugiey strony spodziewać należy, że każdy Prawa ku utrzymaniu publiczney spokoyności i dobrego Policyi Porządku zmierzaiące iak nayściśley zachować zechce,

W Lwowie dnia 4go Stycznia 1800.

II.

Kreisschreiben.

Das die Frist zur Vormerkung der dinglichen Rechte auf die Realitäten des Lemberger städtischen Grundbuchs weiter erstrekt worden sey.

Da mit höchsten Hofkanzleydekrets vom 26ten December v. J. die Frist zur Vormerkung der dinglichen Rechte auf die zum Grundbuch der Stadt Lemberg gehörigen Realitäten auf ein Jahr, und zwar bis Ende December 1800 für Jedermann verlängert worden ist; so wird solches hiermit allgemein bekannt gemacht.

Lemberg den 10ten Jäner 1800.

In Abwesenheit Sr. des Herrn Landesgouverneurs Exzellenz.

Joseph Graf von Sweerts und Spork.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż termin do prenotowania praw rzeczywistych na realności Protokołu gruntowego Miasta Lwowa na dalszy czas przedłużony został.

Ponieważ mocą naywyższego Dekretu Nadworney Kancellaryi pod 26ym Grudnia przeszłego Roku termin do prenotowania praw rzeczywistych na realności do gruntowego Protokołu Miasta Lwowa należące na Rok, to iest, aż do dnia ostatniego Grudnia 1800 Roku dla każdego przedłużono, zaczym się to ninieyszemi do powszechney podaie wiadomości.

W Lwowie dnia 10go Stycznia 1800.

W Niebytności JW. Pana Gubernatora.

Józef Hrabia de Sweerts i Spork.

Ignaz Kolmanhuber.

III.

Nachricht.

Das von dem K. Zamoscer Kreisamt am 14ten November v. J. geschöpfte Urtheil, Kraft welchen der ausgewanderte Graf Klemens Kajetan Leszczyński nach Vorschrift des §. 27. des am 10ten August 1784 erflossenen Auswanderungs-Patents des Adels und seiner Vorzüge, dann aller bürgerlichen Rechte, so wie alles seines Vermögens wi solches immer Namen haben mag, und welches Klemens Kajetan Leszczyński zur Zeit seiner unternommenen Auswanderung erbeigenthümlich besessen hat, verlustigt erklärt worden, ist mittelst höchsten Hofdekrets vom 26ten December 1799 bestättigt, und die Vollstrekung dieses gesetzlich geschöpften Urtheils angeordnet worden. Welches zu jedermäniglichen Wissenschaft bekannt gemacht wird.

Lemberg den 10ten Jäner 1800.

Uwiadomienie.

Wyrok przez Krol. Zamoyski Urząd Cyrkularny pod dniem 14tym Listopada przeszłego Roku utworzony, mocą którego uznano, iż wyszły z tych Kraiów Klemens Kaietan Hrabia Leszczyński podług Przepisu §. 27go Uniwersału względem Emigracyi pod dniem 10tym Sierpnia 1784 Roku wypadłego; szlachectwa i swych zaszczytów, także wszystkich obywatalskich praw, niemniey całego swego maiątku iakiegokolwiek bądź rodzaiu, i któren Klemens Kaietan Leszczyński podczas swey przedsięwziętey Emigracyi dziedzicznie posiadał, pozbawionym został, przez Naywyższy Nadworny Dekret pod dniem 26tym Grudnia 1799 Roku potwierdzony i wykonanie tego prawnie uczynionego wyroku nakazane iest. To tedy do każdego wiadomości obwieszcza się.

W Lwowie dnia 10go Stycznia 1800.

IV.

OBWIESZCZENIE POWTORNE.

Cesarsko Krol. Sąd występki Karżący Krakowski ninieyszym obwieszczeniem publicznie każdego zawiadomia, iż Piotr Dombrowski stanu iak się wnosi szlacheckiego we Wsi Gorna Brzyczyna w Cyrkule Myslenickim Galicyi Wschodniey leżącey zrodzony, oraz części teyże Wsi względnie innych Sukcessorow bydź się okazuiący współdziedzic, w ostatku we Wsi Radgość Cyrkułu Tarnowskiego mieszkaiący przez czterech w tymże sądzie słuchanych i iuż osądzonych złoczyńców iednogłośnie, stale, i z doszłemi z kąd inąd okolicznosciami zgodnie za piątego wspolnika rozboystwa w nocy z dnia 31go Marca na dzien 1szy Kwietnia Roku zeszłego w Karczmie Tomaszkowskiey Cyrkule Bochenskim leżącey na sześciu osobach dopełnionego powołany, a z tego powodu na mocy naywyższego Rozporządzenia końcem okazania i udowodnienia swoiey niewinności ieszcze pod dniem 15go Listopada Roku zeszłego do osobistego a to w przeciągu 60. dni, stawienia się przywołanym został.

Gdy zas pomieniony Piotr Dombrowski w przerzeczonym a iuż upadłym pierwſsego przypozwu nie ſtawił ſię czaſie, przeto powtornie ninieyſzemi przywołuie ſię, i iemu ſię nakazuie, ażeby nie zawodnie w tym powtornym 60 dniowym od czaſu ogłoſzenia rachować ſię mianym terminie, przed tymże Ceſarsko Krolewskim Kryminalnym Sądem oſobiście ſtawił ſię, i na toż przeciw iemu będące powołanie ile niektoremi okolicznościami wzmocnione odpowiedział, inaczey w tym także przypozwu terminie nie ſtaiący o zadany wyſtępek Rozboyſtwa tak iakby z wyznania własnego przekonany na mocy przepiſow prawa oſądzony zoſtanie.

W Krakowie dnia 25go Mieſiąca Stycznia 1800.

Jan Steph. Stranski,
Judex poen.

(L. S.)

M. Dutkiewicz.
Ignaz Łabajewski.

EDICTUM II.

Cæſareo Regium Iudicium Pœnale Cracovienſe per iſthoc Edictum publice notum reddit, quod Petrus Dombrowski ſtatus ut reputatur nobilitaris, ex pago Gorna Brzyczyna Galiciæ orientalis circuli Myslenicenſis oriundus, ſortis dicti pagi cohæres, et ultimatim in villa Radgość Circuli Tarnovienſis domicillans per quatuor hic fori inquiſitos et judicatos latrones uniformiter, conſtanter, et levatis aliunde circumſtantiis cohærenter qua quintus complex et coriphæus latrocinii, noctu ex 31ma Martii, in 1mam Aprilis anni elapſi in Taberna Tomaſzkovicenſi Circuli Bochnenſis, in ſex perſonis perpetrati provocatus, et ideo vi altiſsimæ eatenus ordinationis proceſsu edictali, fine demonſtrandæ ſuæ jam ddato 15. Novembris anni elapſi ad perſonaliter comparendum in 60 dierum termino citatus fuerat.

Poſtquam autem memoratus Petrus Dombrowski in fato iam elapſo 1mæ citationis termino non comparuit, id circo iterato præſentibus citatur, eique mandatur, ut eo certius in hoc altero 60 dierum a die promulgationis numerandorum termino, ſe coram hocce Cæſareo Regio Iudicio Pœnali ſiſtat, et ad provocationem contra illum militantem aliisque adjunctis roboratam respondeat, cum ſecus in hoc etiam altero citationis termino disparens ipſi imputati latrocinii criminis qua reus ex confeſsione vi legiş præſcripti iudicandus ſit.

Cracoviæ die 25. Menſis Januarii 1800.

Joan. Steph. Stranski,
Judex poen.

(L. S.)

M. Dutkiewicz.
Ignaz Łabajewski.

V.

V.

Kreisschreiben.

Uiber die neu ausgeprägten, und in Umlauf zu setzenden einfachen sowohl, als doppelten Kupfergroschen.

Seine K. K. Majestät haben durch Hofdecret vom 21ten December 1799 zu befehlen geruhet: daß zur Erleichterung des Einheimischen Verkehrs die zum täglichen Gebrauche nothwendige kleine Münze vermehret, folglich nebst den Dreykreuzerstücken auch Sechskreuzerstücke, oder Doppelgroschen aus Kupfer ausgeprägt, und in Umlauf gesetzt werden sollen.

Diese Münze ist daher von nun an sowohl in dem gemeinen Handel, und Wandel bei jeder Privatzahlung, als bei allen Gefälls- Steuer- und andern öffentlichen, Staats- ständischen, und städtischen Kassen in dem festgesetzten Werthe zu drey, und sechs Kreuzer zu verausgaben, und unweigerlich anzunehmen. Und da diese Münze einzig, und allein zum inländischen Verkehr als eine Landmünze bestimmt ist; so ist die Einfuhr ausfremden Staaten, so wie die Ausfuhr aus den K. K. Erbländern sowohl dieser einen, als der andern unter der Strafe des Verlustes verboten.

Lemberg den 20ten Hornung 1800.

In Abwesenheit Sr. des Herrn Landesgouverneurs Exzellenz.

Joseph Graf von Sweerts und Spork.

Johann Franz Graf v. Castiglioni.

Cyrkularz.

Względem świeżo bitych miedzianych poiedynczych i podwóynych Dudków, które w kurencyą wprowadzone zostaią.

Nayiaśnieyszy Monarcha mocą Nadwornego Dekretu pod 21ym Grudnia 1799 Roku rozkazać raczył; iż końcem ułatwienia wewnętrznego handlu drobne pieniądze do codziennego użycia potrzebne pomnożone, a zatym oprocz miedzianych Dudków po 3. kraycary, także podwóyne po 6 kraycarów podobnież z miedzi bite bydź maią.

Te pieniądze więc odtąd tak w powszechnym kupnie i przedaży, tudzież w każdym prywatnym płaceniu, iako też i we wszystkich Dochodowych - Podatkowych - i innych Publicznych Kraiowych - Stanowych - i Mieyskich Kassach w ustanowioney wartości po trzy kraycary poiedyncze, a po sześć kraycarów podwóyne Dudki wydawać i przyimować należy. Ze zaś te pieniądze iedynie są dla wewnętrznego handlu zamiast kraiowey monety przeznaczone, zaczym wprowadzanie onychże z cudzych Państw, również iak i wywóz z Ces. Król. Kraiów pod karą konfiskaty zakazuie się.

W Lwowie dnia 20go Lutego 1800.

W Niebytności JW. Gubernatora.

Józef Hrabia de Sweerts i Spork.

Jan Franciszek Hrabia de Castiglioni.

VI.

Kreisschreiben.

Daß die den Krämern und Handelsleuten, den Salz- Taback- Stempelpapier- Pulver- Eisengewerks- und Bergwerksprodukten- Verschleissern, und die den Lotteriekollektanten zu ertheilenden obrigkeitlichen Licenzen, Koncessionen und Tariffen, dem Stempel zu unterliegen haben.

Nach Vorschrif des ersten Parapraphs des Papierstempelpatentes vom 28ten Hornung 1788 ist allgemein verordnet, daß jede Urkunde deren Bestimmung ist, Jemanden ein Recht zuzueignen oder in Behauptung einer Gerechtsame, oder in Vertheidigung gegen einen Anspruch zum Beweis zu dienen, auf gestempelten Papier geschrieben werden müsse, wenn gleich diese Urkunde nur aussergerichtlich ausgestellt, oder gefertigt würde, und nie vor Gericht gelangen sollte.

Im Grund dieses Patentsparagraphs ist vermög eingelangten Hofkammerdekrets vom 21ten v. M. verfügt worden, daß künftig alle den Krämern, Handelsleuten, Salz- Taback- Stempelpapier- Pulver- und andern dergleichen Verschleissern, welche dieses Befugniß, von was immer für einer Obrigkeit, oder Behörde einholen müssen, so wie auch den Verschleissern der Eisengewerksprodukten ertheilten Licenzen, Concessionen und Tarifen, nach Vorschrift des Stempelpatents, und zwar dergestalt Klassenmässig gestempelt, oder auf gestempelten Papier ausgefertigt werden müssen, daß zu einem monatlichen Verschleiß von 1 bis 100 fl. die vierte, von 100 bis 500 fl. die dritte, von 500 bis 1000 die zweyte, und über 1000 fl. die erste Stempelklasse angewendet werde.

Diese Stemplung muß auch so oft als eine Concession, Licenz, oder Tarif einen andern verliehen, oder auf einen andern Namen umgeschrieben wird, neuerdings vorgenommen werden; nur dann wann diese Urkunden durch die Witterung, oder andere Zufälle unbrauchbar geworden, können solche, jedoch immer nur dem nämlichen Verleger, und Verschleisser auf seinen eigenen Namen, auf die nämliche Art wie das unbrauchbar gewordene Stempelpapier unentgeldlich umgestempelt werden.

Wenn auch die Landesinsassen in der Bukowina von dem Stempel befreyt sind, so kann hieraus doch nicht gefolgert werden, daß auch jene lucrativen Gewerbsklassen, die zum Betrieb ihres Gewerbs, nicht zwar von Magisträten und Obrigkeiten aber doch von einer, oder der andern Landesfürstlichen Behörde unmittelbar berechtiget seyn müssen, diese Freyheit zu geniessen haben.

Es ist sich daher in Ansehung der von der Landesstelle, oder von sonst einer andern Landesfürstlichen Behörde, den Bukowiner Verlegern, und Verschleissern zu ertheilenden Licenzen, Concessionen und Tariffen, nach dem für Ostgalizien erlassenen Stempelpatent, und nach gegenwärtiger Vorschrift gleichmässig zu benehmen.

Lemberg den 21ten Hornung 1800.

In Abwesenheit Se. des Herrn Landesgouverneurs Exzellenz.

Joseph Graf von Sweerts und Spork.

Joseph la Croix.

Cyr-

Cyrkularz,

Iż pozwolenia, Konceſsye i Taryſy, które z ſtrony Zwierzchności kramarzóm i kupcóm, tudzież przedawcóm ſoli, tabaki, ſtęplowego papieru, prochu, żelaza, kopalnych produktow, i Kolektoróm Loteryi udzielane bywaią, ſtęplowi podlegać powinny.

Podług przepiſu pierwſzego Paragrafu Uniwerſalu względem ſtęplowego papieru pod 28mym Lutego 1788 Roku wydanego, powſzechnie rozporządzono, iż każdy dokument, którego przeznaczeniem ieſt, komu iakie prawo przywłaſzczyć, lub w utwierdzeniu iakiego brawa, albo w obronie przeciw iakiey pretenſyi za dowód służyć, na ſtęplowym papierze piſany bydź muſi, chociaż takowe dokumenta zaſądownie tylko wydane lub podpiſane były, i nigdy nawet przed ſąd doſtać ſię nie miały.

Na fundamencie tego Uniwerſałowego Paragrafu mocą przyſłanego Dekretu Nadworney Kamery pod 21ſzym przeſzłego mieſiąca rozporządzono, iż na potym wſzyſtkie kramarzóm i kupcóm, tudzież ſoli, tabaki, ſtęplowego papieru, prochu, i innym tym podobnym przedawcóm, którzy o takowe pozwolenie u przyzwoitey Zwierzchności lub Inſtancyi poſtarać ſię powinni, nadawane, również iak i ſprzedawcóm żelaza i górniczych produktów udzielane Pozwolenia, Konceſsye i Taryſy podług przepiſu ſtęplowego Uniwerſału a to tym kſztałtem ſtęplem przyzwoitey klaſsy opatrzone, lub na ſtęplowym papierze wydawane bydź maią, żeby podług mieſięczney przedaży od 1 do 100 Reń. czwartey, od 100 do 500 Reń. trzeciey, od 500 do 1000 Reń. drugiey, a nad 1000 Reń. pierwſzey klaſsy ſtępel był użyty.

Takowe ſtęplowanie tyle nawet razy ponowione bydź muſi; ile razy iakie pozwolenie, konceſsya, lub taryſa komu innemu nadane, lub na czyie inne imie przepiſane będą; w tedy tylko, kiedy te dokumenta przez czaſu porę lub inne przypadki do potrzeby nie zdatnemi ſię ſtały, mogą oneż, iednakże tylko temu ſamemu Ferlegerowi i przedawcy na iego właſne imie tym ſamym ſpoſobem iak papier ſtęplowy do użycia niezdatny, za świeży ſtępel bezpłatnie bydź zamienione.

Lubo kraiowi mieſzkańcy w Bukowinie od używania ſtęplowego papieru ſą uwolnieni, z tąd iednak wnoſić nie należy, iż owe zyskuiące i zarobkuiące klaſsy, które do prowadzenia ſwego zarobku nie od Magiſtratu i Zwierzchności, ale przecie od tey lub owey Monarchiczney Inſtancyi bezpośredniczo upoważnione bydź muſzą, rzeczoney wolności doznawać maią.

Z tych więc powodów co ſię tyczy pozwoleń, konceſſyi i taryf, które Ferlegeróm i przedawcóm w Bukowinie od Rządów Kraiowych lub od inney Monarchiczney Inſtancyi nadawane będą, podług ſtęplowego Uniwerſału dla Wſchodney Galicyi wydanego i podług ninieyſzego przepiſu poſtąpić ſobie należy.

W Lwowie dnia 21go Lutego 1800.

W Niebytności JW. Jmc. Pana Gubernatora.
Jozef Hrabia de Sweerts i Spork.

Józef la Croix.

VII.

Nachricht.

In Folge höchsten Hofkanzleydekrets vom 6ten dieses Monats und Jahrs wird hiermit neuerdings allgemein kund gemacht: daß, da die Wundärzte für die Heere und Spitäler wieder nicht zureichen, und ihre Anzahl vermehrt werden muß, junge geschickte Chyrurgen bei dem K. K. Militäre anfänglich als feldärztliche Praktikanten mit einem monatlichen Gehalt von 12 fl. rhn. aufgenommen, die geschicktesten von ihnen gleich zu wirklichen Unterfeldärzten befördert, und in die Feldspitäler zur Dienstleistung abgeschickt werden; daß dergleichen Unterfältärzte bei ihrem Abgange zur Armee zur Bestreitung der Reise den erforderlichen Pauschbetrag im Gelde erhalten, und diejenigen welche aus Mittellosigkeit sich die nöthigen Sackinstrumenten nicht selbst anschaffen können, sogar einen zur Anschaffung dieser Sackinstrumente erforderlichen Vorschuß, der ihnen nach und nach in mässigen Raten von ihrem Gehalte wieder abgezogen werden wird, erhalten sollen.

Man gewärtiget daher allerdings, daß sich die hier und da entbehrliche Wundärzte um ihre Aufnahme zu dem Felddienste bei dem hierländigen K. K. General-Militär-Kommando um so gewisser unverzüglich melden werden, als sie die Hofnung einer künftigen Versorgung dazu einladet, und die Unterthanspflicht dazu verbindet.

Lemberg den 23ten Hornung 1800.

Uwiadomienie.

Stosownie do Naywyższego Dekretu Nadworney Kancellaryi pod 6ym tego miesiąca i Roku ninieyszemi na nowo do powszechney podaie się wiadomości: iż, gdy liczba Chirurgów dla Armii i Szpitalów znowu nie wystarcza, a zatym powiększona bydź musi, młodzi zdatni chirurgówie z początku za praktykantów u polnych chirurgów w Ces. Kro. woysku z miesięczną płacą po 12 Reń. przyimowani, a nayzdatnieysi z nich zaraz na aktualnych polnych Podchirurgów promowowani i do polnych szpitalów dla czynienia służby odesłani będą; że takowym polnym Podchirurgom, gdy do armii odesłani zostaną, na zastąpienie wydatków podróżnych ogólna kwota pieniężna dana będzie, ci zaś, którzyby dla ubóstwa potrzebnych kieszonkowych instrumentów sami sobie sprawić nie byli w stanie, na kupno onychże potrzebne zapomożenie dostaną, które im potym powoli w pomiernych miesięcznych ratach z ich pensyi odciągnione będzie.

Ze wszech miar się więc spodziewać należy, iż się Chirurgowie tu i owdzie mniey potrzebni końcem swego przyięcia do polney służby u tuteyszo-kraiowey Ces. Kro. Woyskowey Komendy tym pewniey i niezwłocznie wzgłoszą, im bardziey każdego z nych nadzieia przyszłego zaopatrzenia do tego zachęca, a ile kraiowego poddanego powinność obowiązuie.

W Lwowie dnia 23go Lutego 1800.

VIII.

Kreisschreiben.

Von der K. K. ostgalizischen in Klassensteuersachen cum derogatione omnium instantiarum **aufgestellten Hofkommißion.**

Was Se. K. K. Majestät in Absicht auf die für das laufende Militärjahr ausgeschriebene Klassensteuer anzubefehlen geruhet haben, ist aus dem bereits kundgemachten Patente vom 1ten November vorigen Jahrs bekannt, welchem, um allen hiebey entstehen mögenden Zweifeln oder Entschuldigungen vorzubeugen, und sich des genauen und zweckmässigen Vollzugs desto mehr zu versichern, hiermit folgender Unterricht über die Art der Fattirung und der Bestimmung der Steuerbeträge, nachgetragen wird.

Aus dem gedachten Patente erhellt, daß Jedermann im Staate zu dieser für allgemeine Staatsbedürfnisse bestimmten Steuer beizutragen, die Bestimmung des Beytrages aber theils durch einzureichende Fassionen, theils durch eine magistratualische Klassifizirung, und andere vorgeschriebene Grundsätze zu geschehen habe. Unter jene, welche schriftliche Fassionen zu überreichen haben, gehören.

§. 1.

Alle jene welche Kapitalien, Realitäten, bestimmte Einkünfte besitzen, alle landesfürstlichen, ständischen und städtischen Beamte, Advokaten, Aerzte, Agenten, Banquiers, grössere Handelsleute, Großhändler, Fabrikanten, Privatbeamte, Adeliche, Pensionisten, Stiftlinge, herrschaftliche Hausoffiziere, Handlungskommis und Handlungsdiener, und überhaupt alle jene, welche ein 100 Gulden erreichendes jährliches Einkommen haben.

§. 2.

Auch geistliche Personen, welche mit eigenen Einkünften versehen sind, solche mögen herkommen, woher sie wollen, haben sich in Absicht auf die Fattirung derselben eben so, wie Leute von weltlichem Stande zu benehmen, ohne Abzug der sogenannten portio canonica, oder anderer dergleichen Posten.

§. 3.

Alle diese, nur mit Ausnahme der Militärpersonen, welche zur Uiberreichung ihrer Fassionen an die Militärbehörde angewiesen sind, haben ihre Fassionen (wenn sie wollen verschlossen) doch mit Benennung ihres Namens und Standes auf der Aussenseite, dem Hausinhaber zu behändigen.

§. 4.

Dem Hausinhaber liegt ob, diese Fassionen von den sämmtlichen Hausbewohnern einzusammeln, solche sammt seinem eigenen Bekenntnisse in ein Hauptverzeichniß zu bringen, jede einzelne Fassion mit einer Numer, oder einem Buchstaben, das Hauptverzeichniß selbst aber mit dem Hausnumero zu bezeichnen, und es alsdann der Hofkommißion zu überreichen. Er hat bei strenger Beobachtung dafür zu sorgen, daß Niemand, der in seinem Hause wohnt, es sey ein Haupt- oder auch eine Afterparthey, verschwiegen bleibe. Wäre es, daß eine Parthey die Fassion zu überreichen verweigerte, oder sich mit solcher säumig zeigte; so wäre darum die Uiberreichung der Hauptkonsignazion nicht zurückzuhalten, sondern immer zur bestimmten Zeit zu überreichen, und nur in derselben die säumige Parthey anzuzeigen.

§. 5.

Es versteht sich von selbst, daß in den Fassionen jede jährliche Einnahme von Interessen, Haus-Güter-Wirthschaftserträgnissen, Besoldungen, Personalzulagen, fixirten Remunerazionen, wittibliche Unterhaltungen, Appanagen, weltlichen Stieftungen, Erziehungsbeyträgen, Bestallungen, und allen anderen Zuflüssen erscheinen, und daß die Steuer von der zusammengezogenen Summe aller solcher Einkünfte berechnet werden muß, doch sind hievon:

§. 6

Die Quartiergelder, welche vermög einer inzwischen erfolgter höchsten Entschlüssung frey gelassen worden sind, und eben so Afterzinsungen, ausgenommen.

§. 7.

Die Einkünfte, welche aus fremden Staaten bezogen werden, sind nur damahl von der Klassensteuer frey, wenn sie einem sich hier aufhaltenden Fremden zukommen. Inländer und K. K. Unterthanen aber haben dergleichen Einkünfte aus fremden Staaten, in sofern solche aus Interessen von daselbst anliegenden Kapitalien bestehen, nicht aber auch die Erträgnisse der in fremden Staaten liegenden Güter und Realitäten zu versteuern. Es unterliegen darum auch die Zinsen solcher Kapitale der Klassensteuer, welche zum Beyspiel in Ungarn, Siebenbürgen, oder wo immer sonst anliegen, nur die unmittelbar in der Erträgniß der daselbst liegenden Güter bestehenden Einkünften, und die davon herrührenden wittiblichen Unterhaltungsgelder sind ausgenommen.

§. 8.

Die hier domicillirenden Ungarn unterliegen der Steuer nur dann, wenn sie Staatsbeamte sind, und auch in diesem Falle nur in Ansehung ihrer Besoldungen.

§. 9.

Die Einkünfte der Gattinnen, und der in der Verpflegung ihrer Aeltern stehenden Kinder, wenn sie ein Eigenes Vermögen haben, sind von dem Gatten und Vater anzuzeigen, zwar nicht seinen eigenen Einkünften zuzuschlagen, aber doch mit dem auf diese besonderen Einkünfte ausfallenden klassenmäßigen Betrage seiner Fassion miteinzurücken. Einkünfte der Minderjährigen und Waisen, müssen von ihren Vormündern fatirt werden, welche dafür eben so wie eigene Aeltern verantwortlich sind.

§. 10.

Jedes Familienhaupt hat in seiner Fassion auch die bei ihm im Hause befindlichen Dienstbothen, mit Beyrückung des geniessenden Lohns oder Kostgeldes, und des hiernach ausfallenden Steuerbetrages aufzuführen. Jenen Dienstleuten und Livreebedienten, welche im Hause die Kost in Natura geniessen, wird solche in Absicht auf die Steuer nicht in Anschlag gebracht, hingegen unterliegen jene, die Kostgelder haben, der Steuer so, wie jeder anderer, der ein bestimmtes Einkommen hat.

§. 11.

Eben so muß jedes Familienhaupt auch von den bei ihm, es sey in Afterbestand, oder unentgeldlich wohnenden Partheyen, die Fassion abfordern, und der seinigen beyschliessen.

§. 12.

Da die Klassensteuer von Häusern und Gütern nicht nach dem Steuer-Catasler, sondern nach der eigentlichen reinen Erträgniß bestimmt werden

muß,

muß, so ist sich dießfalls genau nach dem zu achten, was deßwegen in dem §. 4. des im Eingange angeführten Patents bereits vorgeschrieben ist.

§. 13.

Auch die mindern Kaufleute, und zu einem Mittel, Zunft, oder Innungen gehörige und andere befugte Gewerbs-Handwerksleute, und Professionisten haben sich, doch zu einer im Patente für ihre Kathegorie bestimmte Klasse, schriftlich zu erklären, ihre Erklärungen aber dem Magistrate zu übergeben, worüber demselben die Beurtheilung und Bestimmung obliegt, ob der Patent, seiner Umstände gemäß zu der Klasse, wozu er sich erklärt hat, wirklich gehöre, oder in eine andere zu setzen seye. Haben dergleichen Leute auch Häuser oder Kapitalien, so sind sie schuldig, die Erträgniß derselben, und die Kapitalsinteressen besonders ordnungsmäßig zu fatiren.

§. 14.

Da es jedoch unter den hiesigen Gewerben viele giebt, aus welchen beträchtliche Einkünfte bezogen werden, und es darum weder verhältnißmässig, nach dem Sinne des höchsten Patents (welches unter der im 15. §. vorkommenden Menschenklasse nur die geringern Kauf- und Gewerbsleute verstanden haben will) angemessen wäre, auch solche einträglichere Gewerbe nach der für die Mindern bestimmten Klassifizirung behandeln zu lassen, so leuchtet es von selbst ein, daß Leute, die mit dergleichen einträglicheren und grösseren Gewerben versehen sind, sich nicht solchen, wovon die besten nur 30 Gulden zu zahlen haben, zugesellen dürfen, sondern sich nach dem 3ten §. des Patents benehmen, und ihr Einkommen nach der daselbst bestimmten Art angeben, mithin auch von dem dießfälligen Betrag die bestimmten Prozente entrichten müssen.

§. 15.

Die mit keiner Innung, Zunft, oder Handwerk verbundenen Erwerber und Erwerberinnen, die vom täglichen Verdienste leben, Höker, Hökerinnen, Fiaker, Kleinfuhrleute, Wäscher, Hausmeisterleute, Handarbeiter und Arbeiterinnen, Faßzieher, kleine Standleute, mit geringen Feilschaften handlende oder ihre Waare auf den Gässen ausrufende Personen sind ebenfalls nach der im Patente für die Gewerbe bestimmten Klassifikazion zu behandeln. Für Taglöhner, Holzhauer ꝛc. welche sich mit eigener Hand und dem Taglohne ernähren, ist der Steuerbetrag in dem 22ten §. des Patents ohnehin bestimmt.

§. 16.

Eben also ist sich in Absicht auf Dienstleute, derer schon oben erwähnt worden ist, und auf die Knechte, nach der bereits in dem 21ten §. des Patentes enthaltenen Bestimmung zu achten. Nur ist sich gegenwärtig zu halten, daß die einmahl angezeugten Steuerbeträge der Dienstleute in dem Laufe des Jahrs nicht mehr abgeändert werden können. Es haben darum die Familienhäupter für die Steuerbeträge ihrer fatirten Dienstleute, so wie auch die Meister für jene ihrer Gesellen zu haften, da eben nur sie selbst die beste Gelegenheit haben, dieser Beträge halber sich schadlos zu halten, und darum auch die Entschuldigung, daß die Dienstleute oder Gesellen ausgetretten wären, nicht für geltend angenommen werden kann.

§. 17.

So viel es endlich die Kasse betrifft, wohin die Steuerbeträge abgeführt werden müssen, so ist hierzu in Lemberg die städtische, und in den Kreisen die Kreiskassa nach dem 11ten §. bestimmt, dahin sind also die von den Patenten in ihren Fassionen ausgesetzten Steuerbeträge, ohne erst darüber eine Adjustirung zu erwarten, zur bestimmten Zeit abzuführen, indem der ge-

dachten Kasse sogleich von hieraus die fatirten Zahlungsbeträge werden bekannt gemacht werden.

§. 18.

Jeder Hausinhaber erhält sowohl für sich selbst, als für eine jede in seinem Hause wohnende Parthey, welche die Fassion eingereicht hat, eine besondere Pollette, oder einen Fassionsschein, der zugleich als ein Gegenschein der richtig eingereichten Fassion zu dienen hat, und worauf die Numer des Hauses, und der nämlichen Fassionsnumer, mit welcher die Fassion in der an die erwähnten Kassen abgegebenen Fassionsauszuge vorkömmt, doch ohne Aussetzung des Steuerbetrages, angemerkt seyn wird. Mit dieser Anweisung oder Pollete hat sich sodann die Parthey zur gedachten Kasse zu begeben, und daselbst den von ihr in der Fassion angesetzten Steuerbetrag, nach den im Patente vorgeschriebenen Terminen zu entrichten, die Kasse wird hierauf diese von den Partheyen angegebenen Steuerbeträge ohne weiters in Empfang nehmen, und den Partheyen die geschehene Abschlags- oder allenfalls geleistete ganze Zahlung auf der nämlichen Pollete, nebst deren Zurückgebung, anmerken.

§. 19.

Sollten nach der Hand bei Prüfung der eingelegten Fassionen, für welche ohnehin ein jeder Fatent verantwortlich bleibt, Irrungen, oder Unrichtigkeiten wahrzunehmen seyn; so wird die Untersuchung in der Folge geschehen, und der etwa höher ausfallende Steuerbetrag nachgefordert, oder allenfalls die Vergütung des Zuvielgezahlten eingeleitet werden.

Lemberg den 26ten Hornung 1800.

In Abwesenheit Sr. des Herrn Landesgouverneurs Exzellenz.

Joseph Graf von Sweerts und Spork.

Ignatz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Od Ces. Kro. Wschodnio-Galicyiskiey w rzeczach Klassyfikacyinego Podatku cum derogatione omnium Instantiarum ustanowioney Nadworney Kommissyi.

Co Nayiaśnieyszy Monarcha względem Klassyfikacyinego podatku na teraznieyszy rok Woyskowy rozpisanego rozkazać raczył, iuż iest z obwieszczonego Uniwersału pod 1szym Listopada przeszłego Roku wiadomo, do którego, żeby wszelkim w tey mierze powstać mogącym wątpliwościom lub wymowkom zapobiedz, i żeby się o ścisłym i zamiarowym dopełnieniu onegoż tym bardziey zapewnić można, ninieyszemi następuiąca Informacya względem sposobu fassyonowania i wyznaczenia podatkowey kwoty oddaie się.

Z wzmiankowanego Uniwersału wiadomo, iż każdy w kraiu do tego na powszechne kraiowe potrzeby przeznaczonego podatku przykładać się, wyznaczenie zaś podatkowey kwoty częścią przez fassye podawać się maiące, częścią przez Magistratualną Klassyfikacyą i inne przepisane prawidła uskutecznione bydź musi. Do liczby tych, którzy fassye na piśmie podawać maią, należą.

§. 1.

Wszyscy kapitały, realności, pewne dochody posiadaiący, wszyscy Monarchiczni, Stanowi, mieyscy Oficyaliści, Adwokaci, Le-

Lekarze, Aienci, Bankierowie, znacznieyſi Kupcy, Hurtownicy, Fabrykanci, prywatni Oficyaliści, Szlachta, Penſyoniści, Fundacyonaliści, Pańſcy domowi Urzędnicy, Rachmiſtrzowie przy handlu iakim, Czeladź kupiecka czyli Kupczycy zgoła wſzyſcy, których roczny dochód 100 Reń. wynoſi.

§. 2.

Podobnież Duchowne oſoby, własnemi opatrzone dochodami, niech te zkąd chcą pochodzą, co ſię tyczy faſſyonowania onychże tak właśnie, iak ludzie świeckiego ſtanu ſobie poſtąpić maią, nie potrącaiąc tak zwaną portionem canonicam lub innych podobnych wydatków.

§. 3.

Ci wſzyſcy, wyiąwſzy oſoby woyskowe, którym ſwoie faſſye do Woyskowey Inſtancyi podawać zlecono, powinni ſwoie faſſye (ieżeli chcą, zapieczętowawſzy ie) iednakże z wymienieniem ſwego imienia i ſtanu na zewnętrzney ſtronie właścicielowi domu oddać.

§. 4.

Właściciela domu obowiązkiem ieſt, te faſſye od wſzyſtkich mieſzkaiących w iego domoſtwie zebrawſzy, wraz z ſwoim własnym przyznaniem w głowną konſygnacyą wciągnąć, każdą w ſzczególności faſſyę liczbą lub literą, główną zaś konſygnacyą Numerem domu naznaczyć, a potym do Nadworney Kommiſſyi podać. Przytym pod ścisłym dozorem dopilnować powinien, żeby nikt z mieſzkaiących w iego domu bądź z głównych czynſzowników, bądź z ſubarenduiących utaiony nie zoſtał. Gdyby ſię zaś trafiło, żeby ſię ten lub ów czynſzownik wzbraniał faſſyi ſwoiey oddać, albo ſię w tey mierze opieſzałym okazał, w tedy z oddaniem głowney konſygnazyi bynaymniey ſię nie ociągać, owſzem onęż zawſze w wyznaczonym czaſie podać, i w niey tylko opieſzałego czynſzownika udać należy.

§. 5.

Samo z ſiebie wypływa, iż w faſſyach każdy roczny przychód z prowizyi, domu, dóbr, goſpodarſtwa, ſalariów, oſobiſtych przybiorków, trwałych remuneracyi, wdowiego wyżywienia, appanażów, świeckich fundacyi, zapomożeń na edukacyą, zasług i wſzyſtkich innych dochodów okazany, i że podatek z zebraney ſummy wſzyſtkich takich intrat wyrachowany bydź muſi, iednakże z tego.

§. 6.

Kwaterowe pieniądze, które podług zapadłey tym czaſem naywyżſzey decyzyi wolne od opłaty zoſtawiono, tudzież ſubarendowane czynſzowe kwoty wyięte zoſtaią.

§. 7.

Intraty, które kto z zagranicy pobiera, w tedy tylko ſą od klaſſyfikacyinego podatku wolne, kiedy ich właścicielem ieſt cudzoziemiec w tych kraiach przebywaiący. Kraiowi zaś obywatele i Ces. Kro. Poddani od takowych prowentów z cudzych kraiów pobieranych iak dalece oneż z prowizyi od kapitałów tamże ulokowanych pochodzą, nie zaś od przychodu dóbr i realności ſwoich w zagranicznych Państwach leżących podatek oplacać powinni. Z tego powodu podlegaią klaſſyfikacyinemu podatkowi prowizye od takich nawet kapitałów, które na przykład w Węgrzech, Ziemi

Siedmiogrodzkiey lub gdziekolwiek indziey są ulokowane, iedynie tylko przychody bezpośredniczo na intracie dóbr tamże leżących gruntuiące się, tudzież intrata na wyżywienie wdowy ztąd wypływaiąca od tego są wyięte.

§. 8.

Mieszkaiący w tym kraiu, Odywatele węgierscy wtedy tylko podatkowaniu podlegaią, ieżeli są kraiowemi oficyalistami, i w tym razie znowu tylko co się tyczy ich salariów.

§. 9.

Przychody małżonek i dzieci w zaopatrzeniu u swych rodziców będących, ieżeli własny maiątek posiadaią, małżonkowie i oycowie podać, a nierachuiąc takowych przychodów do własney intraty, onez tylko wraz z wyrażeniem klassyfikacyiney kwoty od tychże osobnych prowentów przypadaiącey do swoiey fassyi przyłączyć powinni. Fassyą intrat małoletnych dzieci i sierot opiekunowie podać muszą, i są za to, tak iak własni rodzice, do odpowiedzialności obowiązani.

§. 10.

Każdy, który iest głową familii, powinien w swoiey fassyi także służących, którzy się w iego domu znayduią, z wymienieniem ich zasług, lub strawnego, i kwoty przypadaiącego ztąd podatku wyrazić. Owym sługom i lokaiom, którzy w domu wikt maią, takowy wikt co do opłaty podatku rachowany nie będzie, przeciwnie zaś biorący strawne tym samym sposobem podatkowaniu podlegaią, iak każden inny, który ma pewny przychod.

§. 11.

Podobnież każdy, który iest głową familii, iakże i od stron pomieszkanie u niego subarenduiących, bądź bezpłatnie maiących fassyi żądac, i onęż do swoiey przyłączyć powinien.

§. 12.

Ponieważ podatek klassyfikacyiny z domów i dóbr nie podług podatkowego katastru, lecz podług właściwego i czystego przychodu wymierzony bydź musi, zaczym się w tey mierze ściśle podług tego rządzić należy, co względem tey kategoryi w przytoczonym na początku Uniwersale §. 4. iuż przepisano.

§. 13.

Nawet mniey znaczni kupcy, i do iakiego cechu, konfraternii, lub zgromadzenia należący, tudzież inni prawem zaszczyceni rzemieślnicy, rękodzielnicy i professyoniści powinni się do iedney w Uniwersale dla ich kategoryi wyznaczoney Klassy przyznać, i swoie przyznanie na piśmie do Magistratu podać, a tego obowiązkiem będzie utwierdzić, czyli fassyonuiący podług swego zarobkowania sposobu w samey istocie do tey Klassy należy, do którey się podał, lub czyli do inney przeniesiony bydź ma. Jeżeli takowi ludzie przy tym ieszcze i domy lub kapitały posiadaią, tedy intratę z domów lub prowizyą od kapitałów z osobna i podług przepisanego porządku fassyonować powinni.

§. 14.

Ponieważ między tuteyszemi sposobami zarobkowania wielu iest takich, które znaczną czynią intratę, a tym samym ani słuszna proporcya zachowana, ani zamiar naywyższego Uniwersału (który

w Klaſſach ludzi. §. 15. wyrażonych iedynie mniey znacznych kupców i rzemieślników umieſzczonemi mieć chce) oſiągniony by nie był, gdyby takowe zyskownieyſze profeſſye podług klaſſyfikacyi dla mniey zyskownych podatkować miały, zaczym ſamo z ſiebie wypływa, iż ludzie zyskownieyſzemi i większemi profeſſyami zatrudniaiący ſię, nie do liczby tych rachować ſię maią, z których naylepſzym tylko 30 Reń opłacać przypada, ale podług 3. §. Uniwerſału ſobie poſtąpić, ſwoią intratę ſpoſobem tamże wyrażonym podać, i od wynikaiącey ztąd kwoty uſtanowiony Procent opłacać powinni.

§. 15.

Zarobkuiące oſoby oboiey płci, które do żadney cechy, konfraternii lub profeſſyi nie należą, ale tylko z codziennego zarobku żyią, przekupnicy, przekupki, fiakrowie, mniey znaczni furmani, praczki, murgrabiowie, robotnicy i robotnice, drążnicy, pomnieyſi kramarze, drobnemi ſprzedaynościami handluiący, lub ſwoie towary po ulicach obwołuiący ludzie, Podobnież podług klaſſyfikacyi w Uniwerſale na ich zarobkowania uſtanowioney do podatkowania pociągnieni bydź maią. Dla dziennych naiemników do roboty, drew rębaczów &c. którzy ſię własną ręką z dzienney płacy żywią, kwota podatku w 22im §. Uniwerſału prócz tego ieſt wymierzona.

§. 16.

Tym ſamym ſpoſobem ſobie względem sług i czeladzi, o których iuż wyżey nadmieniono, tudzież względem parobków podług uſtawy w Uniwerſale §. 21 zawar ey poſtąpić należy, i tego ſię trzymać potrzeba, iż raz podane podatkowe kwoty od służących należące ſię, w przeciągu roku odmienione bydź nie mogą. Dla tego więc ci, co ſą głową familii za kwoty podatku od służących do faſſyi podanych przypadaiące, tutzież mayſtrowie za ſwoią rzemieślniczą czeladź w odpowiedzi będą, ponieważ ony naylepſzą ſpoſobność maią, co do tego podatku, ocalenie dla ſiebie obmyślić, i z tey przyczyny wymówka, iż ſię ci słudzy lub czeladź od nich odprawiła, za ważną przyięta bydź nie może.

§. 17.

Co ſię tyczy Kaſs, do których podatkowe kwoty oddawane bydź maią, wyznacza ſię na ten koniec ſtoſownie do 11. §. Uniwerſału tu we Lwowie Kaſſa mieyska, a po Cyrkułach, Kaſſy Cyrkularne, do których więc podatkowe kwoty od ſatentów w ich faſſyach wyrażone nieczekaiąc dalſzey onychże weryfikacyi, w wyznaczonym czaſie oddawać należy, albowiem rzeczoney kaſsie podane w faſſyach do zapłacenia kwoty natychmiaſt ztąd oznaymione zoſtaną.

§. 18.

Każden właściciel domu tak dla ſiebie iak dla każdego w iego domu mieſzkaiącego czynſzownika, który ſię faſſyonował, oſobny Palet czyli recepiſſe na podaną faſſyą otrzyma, który mu oraz za dowód iſtotnie podaney faſſyi służyć będzie, a na nim Numer domu i ten ſam Numer domu faſſyi, pod ktorym ſię faſſya w extraktach ſwoich do przerzeczonych Klaſs oddanych znayduie, iednakże bez wyrażenia podatkowey kwoty, napiſany zoſtanie. Z tą aſſygnacyą czyli paletem potym ſtrona do wzmiankowaney Kaſſy póyść, i tam kwotę podatku przez ſiebie w faſſyi wyrażoną w terminach

Uniwersałem ustanowionych złożyć powinna, Kassa zaś takowe przez strony w fassyach podane kwoty podatku bez odwłoki w perceptę przyimie, stronom podatkuiącym zapłacenie raty lub całey należytości na tym samym Palecie zapisze, i Palet powróci.

§. 19.

Gdyby swego czasu przy dochodzeniu rzetelności podanych fassyi, za które prócz tego każdy fatent w odpowiedzi zostaie, iakie błędy lub fałsz postrzeżono, tedy indagacya uczyniona, kwota podatkowa wyżey wypadaiąca wymagana, albo nadgrodzenie nad należytość opłaconego podatku zalecone będzie.

W Lwowie dnia 26go Lutego 1800.

W Niebytności JW. Gubernatora.

Józef Hrabia de Sweerts i Spork.

Ignaz Kolmanhuber.

IX.

Kreisschreiben.

Daß die Vermögensbeschläge für die Oesterreichischen sowohl, als anderen Theile Italiens, in welchen die alte Ordnung der Dinge wieder hergestellt ist, für aufgehoben anzusehen sind.

Zu Folge höchsten Hofkanzleydecrets, vom 6ten Februar l. J. sind die Vermögensbeschläge für die Oesterreichischen sowohl, als anderen Theile Italiens, aus welchen nunmehr die Franzosen vertrieben sind, und die alte Ordnung der Dinge wieder hergestellt ist, in so weit für aufgehoben anzusehen, als nicht etwa auf das Vermögen besonderer Personen, oder Familien entweder auf höchste politische Anordnungen, oder auf Anruffung der Privaten solche Verbote gerichtlich, oder auffergerichtlich veranlaßt, oder angeordnet worden sind. Welches in Beziehung auf die höchsten Patente vom 20ten September 1794. und 1ten May 1795 allgemein kund gemacht wird.

Lemberg den 28ten Hornung 1800.

In Abwesenheit Sr. des Herrn Landesgouverneurs Excellenz.

Joseph Graf v. Sweerts und Spork.

Ignatz Kollmanhuber.

Cyrkularz.

Iż konfiskacye maiątkow tak w częściach Austryackich, iak i w innych częściach Włoch, w których dawny porządek rzeczy znowu iest przywrócony za zniesione uważać należy.

Podług naywższego Dekretu Nadworney Kancellaryi pod 6tym Lutego r. b. Konfiskacye maiątkow tak w częściach Austryackich, iak i w innych częściach Włoch, z których tylko Francuzów wygnano, i gdzie dawny porządek rzeczy znowu iest przywrócony tak dalece za zniesione uważane bydź maią, ile takowe kon-

kondykcye na maiątki szczególneiyszych osób lub familii bądź przez naywyższe polityczne rozporządzenia, albo na żądanie prywatnych osób sądownie lub zasądownie oakazanę zostawszy nie zapadły. Co stosownie do naywyższych Uniwersałów pod 20tym Września 1794, i 1szym Maia 1795 roku ninieyszemi do powszechney podaie się wiadomości.

W Lwowie dnia 28go Lutego 1800.

W Niebytności JW. Pana Gubernatora.

Józef Hrabia de Sweerts i Spork.

Jgnaz Kolmanhuber.

X.

Intimatum.

Cum sua Sacratissima Cæs. Regia Majestas medio sui Decreti sub 4ta Februarii an. cur. editi et 26ta eodem mense et anno recepti super proposita sibi per relationem hujus Regii Tribunalis dd. 30. Octobris an. el. quæstione utrum in casu Complanationis, vel judicialis Transactionis per partes eo factæ, ut erga præstandum ab alterutra parte Juramentum quid solvatur, aut præstetur, Sententia proferri debeat, resolvere dignata sit, quod licet in casibus, ubi una pars, alteri parti Juramentum litis decisivum defert, et hæc illud acceptavit, conformiter Capiti 18. Cod. Jud. Sententia ferenda sit; tamen in illis casibus, ubi partes respectu deponendi Juramenti judicialiter complanarunt, ita, uti circa quamlibet aliam Complanationem judicialem nec de Sententia ferenda quæstio esse possit, nec terminus deponendi Juramenti per Judicem ex Officio determinandus, ast tantum pars quæ Juramentum deponendum habet a contraparte conformiter §. 300. Cod. Jud. eatenus compellenda veniat.

Quare altissima hæc resolutio singulis Magistratibus, Jurisdictionibus et Judiciis Localibus pro futura in casibus obvenientibus observantia et directione intimatur.

Casimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 5. Martii 1799.

Franciscus de Singer.

XI.

Intimatum.

Cæsareo Regium Universale Regnorum Galliciæ Orientalis et Lodomeriæ Appellationum Tribunal Singulis Magistratibus; Judiciis localibus, et Jurisdictionibus Judicialibus, nec non omni-

bus, quorum interest, præsentibus notum facit: Sacratissimam Cæsareo Regiam Majestatem vigore Decreti Aulici ddto 6ta Febr. an. cur. emanati, et sub die 22da ejusdem Mensis, et anni recepti benigne ordinasse: ut in Casibus Executionis per Fiscum Regium in ordine exigendarum Pœnalitatum, aut aliarum Fiscalium Prætensionum, præcipue contra subditos petitæ eo tunc, quando Pacificatio debiti alia subdito minus nociva Modalitate effecturai potest, circa subsecutam Substantiæ Sequestrationem lenius Pacificationis remendium arripiatur, adeoque, antequam ad subhastationem Realitatum cum pleno subditi Interitu procedatur, prævie securitas, aut solutio debiti, vel Pœnalitatis per Subhastationem Effectuum minus necessariorum procuretur, et tandem non nisi si debitum per Venditionem Effectuum minus necessariorum plenarie expungi, aut alio acceptabili modo securum reddi non posset, ad Subhastationem Realitatum procedatur.

Casimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 17. Martii 1799.

Antonius de Pfleger.

XII.

Kreisschreiben.

Daß die Dienstbothen-Angelegenheiten in Gallizien, künftighin im politischen Weege entschieden werden sollen.

Mit höchstem Hofdecret vom 21ten Hornung l. J. ist verordnet worden: daß die Dienstbothen-Angelegenheiten in Gallizien, so wie sie vormals daselbst entschieden worden, und in den übrigen Deutschen Erblanden noch entschieden werden, auch künftighin im politischen Weege jedoch mit Beobachtung desjenigen, was hierüber im 6ten Hauptstück des 1ten Theils des bürgerlichen Gesetzbuches vorgeschrieben ist, entschieden werden sollen.

Lemberg den 21ten März 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż Sprawy służących w Galicyi, na potym przez Instancye Polityczne rozsądzane bydź maią.

Mocą naywyższego Nadwornego Dekretu pod 21ym Lutego r. b. rozporządzono: iż Sprawy służących w Galicyi, tak iak przedtym i iak się to w innych Niemiecko-dziedzicznych Kraiach dotąd dzieie, na potym nawet przez Instancye Polityczne, iednakże

że zachowuiąc to, co względem takich spraw w 6tym Rozdziale 1szey części Cywilnego Kodexu przepisano, rozsądzane bydź maią.

W Lwowie dnia 21go Marca 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XIII.

Kreisschreiben.

Daß die mit Zeugnissen, oder Lieferscheinen versehenen, mit Aerarial-Taback beladenen Fuhren, von allen städtischen oder herrschaftlichen Mäuthen frey bleiben sollen.

Mit höchstem Hofkammerdecret von 4ten laufenden Monats ist festgesetzt worden: daß, nachdem alle mit Aerarialgüter beladenen, und leer zurückgehenden Fuhren in Ostgalizien von Entrichtung der Privatmäuthe von jeher frey gewesen sind, und aus diesem Grund schon untern 10ten März 1794. verordnet worden: daß auch die Tabacksfuhren von der Lemberger städtischen Schrankenmauth sowohl, wann sie beladen sind, als wann sie leer zurückfahren, sobald sie sich mit den nöthigen Zeugnissen legitimiren, und auch sonst keine andere Waaren oder Victualien mit sich führen, davon frey bleiben sollen, es bei dieser Verordnung noch ferner unabänderlich zu verbleiben habe, vermög welcher nicht nur die Verleger, wann sie Taback führen, sondern auch alle gedungenen Fuhrleute, und Unterthanen, sie mögen aus den Einlösungsmagazinen nach Winiki, oder von dort nach Lemberg Taback, und auf der Rückkehr andere zum Tabacksgefäll gehörigen Requisiten, Materialien, oder Utensilien führen, von Bezahlung der Privatmäuthen befreyt sind; jedoch müssen dieselben jedesmal mit legalen Zeugnissen, oder Lieferscheinen versehen seyn, worin die Zahl der Fuhren ausdrücklich zu bestimmen ist.

Diese höchste Verordnung wird daher zur allgemeinen Nachricht, besonders aber zur Wissenschaft der städtischen und Privatmauth-Inhaber jedoch mit dem ausdrücklichen Beisatz öffentlich kund gemacht: daß der rohe oder fabrizirte Taback, sobald er von damit handelden Partheyen erkauft, und in das Ausland verführt wird, sogleich aufhört, ein Aerarialgut zu seyn, folglich in der Eigenschaft, als Handlungswaare diese Befreyung nicht mehr geniessen kann, und der Entrichtung der städtischen und der Privatmauth allerdings unterliegt.

Lemberg den 21ten März 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż fury skarbowy Tytuń lub Tabakę wiożące Attestatami lub zaświadczeniami liwerunkowemi opatrzone od wszelkiego mieyskiego lub dworskiego Myta uwolnione bydź maią.

Mocą Naywyższego Dekretu Nadworney Kamery pod 4tym t. m postanowiono, iż, gdy wszystkie skarbowe rzeczy wiozące i próżno powracaiące fury z dawien dawna w Wschodniey Ga-

licyi od opłaty prywatnego Myta uwolnione były, i gdy z tego powodu iuż pod 10tym Marca 1794. Roku rozporządzono; że nawet fury Tabaką lub Tytuniem ładowane tak kiedy z ładunkiem iadą, iak kiedy próżno powracaią, od rogatkowego Myta miasta Lwowa uwolnione bydź maią, iak skoro się potrzebnemi zaświadczeniami legitymuią, lub kiedy innych iakich towarów lub wiktuałów nie wiozą, przytym rozporządzeniu, podług którego, nie tylko Ferlegerowie Tytuń lub Tabakę wiozący, ale też i wszyscy naięci furmani i poddani, czyli oni z magazynów zakupniczych do Winnik lub z tamtąd do Lwowa Tabakę lub Tytuń, albo powracaiąc inne do Tabakowych intrat należące rekwizyta, materyały lub potrzeby wiozą, od opłaty prywatnego Myta uwolnieni są, i na przyszłość bez odmiany zostać się powinno; iednakże ciż każdego razu wiary godnemi Attestatami lub zaświadczeniami liwerunkowemi, w których liczbę podwód wyraźnie wymienić należy, opatrzeni bydź maią.

To więc naywyższe rozporządzenie ninieyszemi do powszechney, a zwłaszcza właścicielóm mieyskiego lub prywatnego Myta do ich podaie się wiadomości, z tym dokładem, iż Tabaka lub Tytuń bądź wyrobiony bądź nie wyrobiony, iak skoro tenże przez handluiących nim zakupiony i za granice prowadzony będzie, natychmiast skarbową własnością bydź przestaie, a zatym iak handlowy towar uważany z rzeczonego uwolnienia iuż więcey korzystać nie może, lecz pod opłatę mieyskiego lub prywatnego Myta ze wszech miar podpada.

W Lwowie dnia 21go Marca 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XIV.

Nachricht.

Daß die Jasloer Syndikatsstelle mit einem Gehalt jährlicher 300 fl. erlediget sey.

Da der Jasloer Syndicus Kulikowski am 6ten v. M. mit Tod abgegangen ist; so wird zur Besetzung dieser mit 300 fl. jährlichen Gehalt verbundenen städtischen Bedienstung ein 6 wöchentlicher Konkurs mit dem Beisatze ausgeschrieben, daß sich die Kompetenten während dieser Frist beim Jasloer K. Kreisamt zu melden, und mit den vorgeschriebenen Wahlfähigkeitsdekreten im politischen und rechtlichen Fache, so wie über die sonstigen erforderlichen Eigenschaften gehörig auszuweisen haben.

Lemberg den 1ten April 1800.

Uwiadomienie.

Iż Funkcya Syndyka w Jaśle z roczną Pensyą 300 Zł. Reń. zawakowała.

Ponieważ Syndyk w Jaśle, Kulikowski zwany, dnia 6go przeszłego miesiąca umarł; dla tego zostaie końcem osadzenia tey miey-

mieyskiey zroczną Pensyą 300 Zł. Reń. połączoney Funkcyi, sześcio-niedzielny Konkurs z tym dokładem rozpisany, iż staraiący się o tę Funkcyą przez ten czas w Jasielskim Kro. Cyrkularnym Urzędzie wzgłosić się, i przepisanemi Dekretami tak względem zdatności swey do obrania z politycznych i sądowniczych umieiętności, iak też względem innych potrzebnych zdolności legitymować się maią.

W Lwowie dnia 19o Kwietnia 1800.

XV.

Kreisschreiben.

Verbot der Ausfuhr des Kupfers im roben, oder nicht ausgearbeiteten Zustande: Begünstigung der Einfuhr dieses Urstofs in dem besagten Zustande.

Der öffentliche Fleiß, und der allgemeine Unternehmungsgeist hat unter andern Manufakturszweigen, auch in der Verarbeitung des Kupfers solche beträchtliche Fortschritte gemacht, und dadurch der Bedarf an Kupfer allenthalben so zugenommen, daß es zur Nothwendigkeit geworden ist, zum Behuf der inländischen Bedienung sowohl des einzelnen Bedürfnisses, als auch zur Bedeckung der Erfordernisse der verschiedenen Gewerbe, und Unternehmungen, diesen Urstof im rohen, oder nicht genug ausgearbeiteten Zustande, nicht allein von nun an in das Ausland nicht mehr verführen zu lassen, sondern so gar die Einfuhr des fremden Urstofs im rohen Zustande um so mehr zu begünstigen, als Seine Majestät mit einer beträchtlichen Aufopferung, ohne deßwegen den Verkaufspreis der verschiedenen Kupfergattungen zu erhöhen, zur Beförderung des Bergbaus den Kupfergewerken einen höheren Einlösungspreis für ihr eingeliefertes Erzt auf eine bestimmte Zeit zu bewilligen geruhet haben.

Dieser allerhöchsten vermittelst Hofkammerdekrets vom 18ten März d. J. herabgelangten Entschliessung zu Folge wird bekannt gemacht.

1tens. Daß für dermal bis auf weitere Verordnung die Ausfuhr des Kupfers überhaupt nur gegen Pässe der K. auch K. K. Hofkammer, Finanz und Kommerzhofstelle, und zwar lediglich in dem Masse gestattet seyn soll, daß

2tens. Auf ganz rohes, oder auf dick geschmiedetes, daher noch als rohes zu betrachtendes Kupfer in Platten, oder Blechen gar kein Paß wird ertheilet, mithin

3tens. Dergleichen Pässe nicht mehr auf halb ausgetiefte, sondern nur auf wirkliche Schalwaaren, und solche Kupferbleche werden bewilliget werden, wo der Zentner Kupfer wenigstens auf 16 Bleche ausgeschlagen ist.

4tens. Werden selbst bei diesen Waaren den Kupferhammerschmiedmeistern hinfür weder Freypässe ertheilt, noch die Prämie mit vier Gulden vom Zentner für die Ausfuhr weiter bewilliget werden. Dagegen hat es

5tens. Bei dem im Februar des Jahrs 1798 festgesetzten Ausfuhrszöllen, nämlich 2 fl. 10 kr. für den Zentner Plattenkupfer, von 3 fl. 10 kr. für den Zentner Rosettenkupfer, und von 2 fl. 13 kr. für den Zentner ausgetiefte Waaren zu verbleiben.

6tens. Sollen nach der bisher bestandenen Einleitung die Ausfuhrspässe auf Schalwaaren, und Bleche durch die K. K. Bergwerks-Produkten-Verschleiß-Direktion angesucht, und die Bestättigung: daß die auszuführen-

de Waare nach der gegenwärtigen Vorschrift zur Ausfuhr geeignet sey; bei der montanistischen Behörde erwirket werden.

7tens. Werden die einzelnen Partheyen auf ihr Ansuchen von der K. auch K. K. Hofkammer, Finanz, und Kommerzhofstelle Einfuhrspässe auf fremdes rohes Kupfer, aus welchem Lande sie dasselbe immer beziehen mögen, gegen den geringen Zoll von dreyßig Kreutzern für den Zentner ertheilt werden, weßwegen auch

8tens. Der auf die Einfuhr des Kupfers aus Tyrol in die übrigen K. K. Erbländer gelegte Zoll von 5 fl. hiermit aufgehoben wird, dergestallt jedoch, daß diese Einfuhr aus gedachter Provinz künftig nur gegen eigene Pässe, und auf dieselbe Art, wie in dem siebenten Punkte festgesetzt ist, zu einem Zoll von 30 Kreutzern, und zwar mit der Vorsicht gestattet wird, daß der Paßwerber das Zollamt in Tyrol, über welches das Kupfer ausgeführt, und das erbländische Zollamt, über welches das Kupfer eingeführt werden soll, in seinem Gesuche zu benennen habe, damit sodann durch die Korrespondenz dieser beiden Aemter die Sicherheit hergestellet werde, daß das aus Tyrol ausgeführte Kupfer wirklich in die K. K. Erbländer eingeführt worden sey, wofür auch der Paßwerber bei Strafe der Bezahlung des Werthes des ganzen Betrages der Waare, auf welche der Paß erwirkt worden, zu haften hat.

Im Uibrigen hat diese höchste Verordnung mit dem 15ten des laufenden Monats und Jahrs ihren Anfang zu nehmen, folglich in die Wirkung einzutretten.

Lemberg den 9ten April 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ludwig Zunger v. Hohensiegen.

Cyrkularz.

Zakaz wywożenia miedzi in Crudo lub niewyrobioney, Ułaskawienia na wprowadzenie do kraiu tego kruszcu w rzeczonym stanie.

Publiczna industrya i powszechny duch spekulacyi między innemi manufaktur materyałami także w wyrabianiu miedzi tak znaczne zrobiły postępki, a przez to spotrzebowanie tego kruszcu wszędzie tak dalece się pomnożyło. iż chcąc dogodzic kraiowey potrzebie, tudzież zasłonić od niedostatku miedzi różnych rzemieślników i nią handluiących, rzeczą konieczną się staie, na wyprowadzenie rzeczonego kruszcu za granicę in Crudo lub w stanie zupełnie niewyrobionym odtąd więcey nie tylko nie pozwalać, ale nawet wprowadzaiącym do kraiu ten kruszec in Crudo tym bardziey niektóre nadać wolnosci, im pewnieysza, iż Nayiaśnieysży Monarcha z znaczną ofiarą korzyści bez podwyższenia ceny przedaży różnych miedzi gatunków dla pomnożenia gornictwa i miedzio-hamerni wiekszey ceny w zakupowaniu przystawionych z nich produktów na czas wyznaczony dozwolić raczył.

Stósownie do tego Naywyższego przez Dekret Nadworney Kamery pod 18tym Marca r. b. tutay przysłanego postanowienia podaie się do wiadomości.

1mo. Iż teraz, aż do dalszego rozporządzenia, wywóz miedzi w powszechności tylko za paszportami Ces. i Ces. Krol. Nadworney Kamery, Skarbowey i Handlowey Instancyi, a to iedynie w tey mierze pozwolony bydź ma, że

2do.

2do. Na miedź całkiem in Crudo będącą, lub w blatach albo blachach grubo kutą, którą tym samym za miedź in Crudo uważać należy, żadne paszporty wydawane nie będą, że

3tio. Takowe paszporty iuż więcey nie na w części tylko wydrążone, ale na istotnie wyrobione miedziane towary i na takie miedziane blachy udzielane zostaną, których naymniey 16 z Cetnara nakuto, iż

4to. Co się tych nawet towarów tyczy, maystróm hut miedzianych na potym ani wolne paszporty dawane, ani premia po cztery Reń. od Cetnara miedzi wywiezioney dozwalane nie będą, z drugiey strony zaś

5to. Przy Cle Wychodowym w Miesiącu Lutym 1798. roku ustanowionym, to iest: po 2 Reń. 10 kr. od Cetnara miedzi w blatach, po 3. Reń. 10. kr. od Cetnara miedzi Rosett zwaney, a po 2. Reń. 13. kr. od Cetnara drążonych z niey towarów zostać się powinno, że

6to. Podług trwaiącego dotąd rozporządzenia paszporty na wyprowadzenie miedzi wyrobioney i blach z niey przez Ces. Kro. Dyrekcyą sprzedażą gorniczych produktów zarządzaiącą żądać, a potwierdzenie, że do wywiezienia przeznaczone towary podług ninieyszego przepisu do tego są kwalifikowane, u Górniczey Instancyi wyrobić sobie należy.

7mo. Szczególnym osobóm na ich żądanie od Ces. i Ces. Kro. Nadworney Kamery, Skarbowey i Handlowey Instancyi paszporty na wprowadzenie miedzi in Crudo, z którego zechcą zagranicznego Państwa, za opłatą mniey znacznego Cła po trzydzieści kraycarów od Cetnara dawane będą.

8vo Podwyższone do 5. Reń. Cło od Cetnara miedzi z Tyrolu do innych Ces. Kro. Dziedzicznych Kraiów prowadzoney ninieyszemi tym kształtem się znosi, że takowe wprowadzenie z rzeczoney Prowincyi na potym za osobliwemi paszportami tym sposobem, iak w siodmym punkcie przepisano, i za opłatą po 30. kr. od Cetnara, a to pod tym warunkiem dozwolone zostaie, iż staraiący się o paszport Komorę w Tyrolu, przez którą miedź wychodzić, i Komorę dziedziczno-kraiową, przez którą wchodzić będzie, w swoim żądaniu wymienić ma, żeby potym przez korespondencyą tychże dwóch Komor pewności doyść można, czyli takowa miedź z Tyrolu w samey istocie do Ces. Kro. Dziedzicznych Kraiów wprowadzona została, za co staraiący się o paszport pod karą zapłacenia wartości za wszystek towar, na który paszport wyrobiono, w odpowiedzi bydź powinien.

Nakoniec takowe Nay wyższe rozporządzenie od 15go tego miesiąca i roku skutkować zaczyna.

W Lwowie dnia 9go Kwietnia 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ludwik Zunger de Hohensiegen.

XVI.

Intimatum.

Ut Consules Magistratuales, Assessores, Syndici et Justiciarii munus Arbitri in se non suscipiant.

Sacratissima Cæs. Regia Majestas, medio altissimi aulici Decreti ddto 27. Martii & recepto 9na Aprilis an. curr. emanatum,

tum, præcedenter sub 2da Novembris 1790. an. Decretum aulicum, quo mediante Consiliariis 1mæ & 2dæ Instantiæ interdicitur ne munus Arbitri in se suscipiant, ad præstitam hoc in obiecto ex parte Cæs. Regii hujus Appellationum Tribunalis sub die 26. Februarii an. curr. relationem, eô altissime extendendum esse adinvenit, ut tale munus Arbitri etiam Consulibus Magistratualibus, Assessoribus, Syndicis, & Justitiariis, quam diu in actuali Officio existunt, super partibus eorundem Jurisdictionis Foro subjectis, aut in Causis, quæ in Casu litis ad ipsorum Forum devolvi possint, suscipere non liceat, dequa proinde altissima resolutione omnes Magistratus ac Jurisdictiones Judiciales hac in Galicia Orientali existentes pro eorum futura directione & Observantia hisce informantur.

Casimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 15. Aprilis 1800.

Joannes Maria de Phillipitsch.

XVII.

Kreisschreiben

Zurückrufung des Kreisschreibens vom 27ten September v. J. und die nähere Bestimmung des Transitozolls auf jedes Schlachtvieh; welches durch die dießseitigen in fremde Länder getrieben wird.

In Folge allerhöchsten Hofkammerdekrets vom 26ten März d. J. wird zwar das Kreisschreiben vom 27ten September v. J. so den Transitozoll auf jenes Schlachtvieh bestimmt, welches durch die dießseitigen in fremde Länder getrieben wird, zurückgerufen. Damit aber durch diesen Durchtrieb nicht etwa auch inländisches Schlachtvieh ausgeschleppt werde, wird in Folge des besagten höchsten Dekrets nachträglich verordnet: daß die Viehhändler, welche moldauisches Vieh nach Ost- und Westgalizien eintreiben, gehalten seyn sollen, bey der Einbruchsstation das eingetriebene Schlachtvieh ordentlich pro Consummo zu verzollen und dabei die Zahlungsbollete zu lösen; Diese Viehhändler sollen jedoch das davon im Lande nicht verkaufte Vieh nur dann wieder auszutreiben berechtigt seyn, wenn sie durch ein ämtliches mit dem Consummo-Zahlungsbollete durch das ämtliche Siegel zu vereinigendes Attestat eines, oder mehrerer inländischen Viehmärkte in Ost- und Westgallizien, oder in Mähren und Schlesien erwiesen, daß sie zur ordentlichen Marktszeit mit diesem Vieh daselbst erschienen seyn, wo sodann ihnen gestattet bleibt, den Uiberrest ihres eingetriebenen Viehes, welches sie auf diesen Märkten nicht abgesetzt haben, nach ihrer Willkühr bei einer ordentlichen Ausbruchsstation in Ost- oder Westgallizien, oder in Mähren oder Schlesien wieder auszutreiben.

Für diesen Uiberrest haben sie sodann den Transito-Zoll mit zwölf Kreutzern für jedes auszutreibende Stück Vieh zu entrichten, für jedes desselben

ben aber sodann gegen Uibergabe der ersten Consummo-Zahlungsbollete und Ausweisung des bei der Einbruchsstation gehörig gezahlten Consummo-Zolls, und gegen Einhändigung des Attestats, daß sie auf einem Markte erschienen seyen, den erlegten Consummo-Zoll wieder zurück zu erhalten.

Lemberg am 25ten April 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Odwołanie Listu okólnego pod 27ym Września przeszłego roku, tudzież dokładnieysze wyznaczenie Cła Wychodowego od bydła na rzeź, które przez tuteysze Kraie do Państw zagranicznych pędzone będzie.

Stósownie do Naywyższego Dekretu Nadworney Kamery pod 26. Marca r. b. zostaie wprawdzie List okólny pod 27ym Września, mocą którego Cło Wychodowe od bydła na rzeź, przez tuteysze Kraie do Państw zagranicznych pędzonego ustanowione było, odwołany, żeby iednak pod pokrywką dozwolonego przechodu bydła kraiowe bydło na rzeź zdatne z kraiu wyprowadzane nie było, na mocy rzeczonego Naywyższego Dekretu ninieyszemi dodatkowo rozporządza się: iż handluiący bydłem, którzy multańskie bydło do Wschodniey lub Zachodniey Galicyi pędzą, obowiązani zostaią od przypędzonego na rzeź bydła na Wchodowey Celney Komorze Cło Consummo porządnie opłacić, i palet na opłacone Cło wziąść, takowi iednak handlarze wtedy tylko bydło w kraiu niesprzedane znowu z kraiu wyprowadzić mogą, ieżeli urzędowym zaświadczeniem urzędową pieczęcią z paletem na opłacone Cło Consummo połączonym dowiodą, iż z takowym bydłem w czasie zwyczaynego iarmarku lub targu na bydło iednę lub więcey Targowic na bydło w kraiu w Wschodniey lub Zachodniey Galicyi w Morawie lub Sląsku odwiedzili, a potym im wolno będzie resztę przypędzonego do kraiu bydła, którego na tychże Jarmarkach nie sprzedali, podług swego upodobania przez ustanowioną Wychodową Celną Komorę w Wschodniey lub Zachodniey Galicyi, w Morawie lub Sląsku znowu wyprowadzić.

Od teyże pozostałey reszty potym Cło Wychodowe Transito po dwanaście kraycarów od każdey sztuki bydła z kraiu na powrót pędzonego opłacić maią, za każdą zaś sztukę tegoż bydła onymże za oddaniem pierwszego Consummo paletu i zaświadczenia, iż na Wchodowey Celney Komorze Cło Consummo istotnie opłacili, tudzież za złożeniem Attestatu, że z swym bydłem ten lub ów iarmark w kraiu odwiedzili złożone Cło Consummo znowu powrócone będzie.

W Lwowie dnia 25go Kwietnia 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XVIII.

Kreisschreiben.

Von der Ostgalizischen in Klassensteuersachen aufgestellten k. k. Hofkommission.

Aus den eingekommenen Fassionen zur Klassensteuer, hat sich gezeiget, daß die Interessen auch von den in der Stadt Wiener-Bank anliegenden Kapitalien in Anschlag gebracht worden sind.

Da aber Seiner kais. königl. apostol. Majestät höchste Gesinnung dahin gehet, die Bankgläubiger bey allen Vorrechten, und Begünstigungen, welche sich auf das Bankoinstitut gründen, fortan zu erhalten, sofort selbe auch von jeder Besteuerung zu befreyen: so wird auf allerhöchsten Befehl hiermit bekannt gemacht, daß die Zinsen von den Bankkapitalien, der Klassensteuer nicht unterliegen.

Daher können jene Partheyen, welche die Zinsen einer Bankoobligazion in ihren Fassionen aufgeführt haben, in einem Nachtrage, nach dem hier beygedruckten Beyspiele, die in ihrer ersten Fassion zur Versteuerung angesetzten Banko-Kapitalien mit der Zahl der Obligazionen, und den Kapitalsbeträgen ausweisen, worauf ihnen sodann jenes, was sie nach Abzug der hiervon abfallenden Interessen an der Klassensteuer weniger zu entrichten haben, bey der zweyten und dritten Zahlungsfrist (nachdem die erste inzwischen verflossen ist) zu Guten gerechnet werden wird.

Lemberg den 26ten April 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Beyspiel zu einer Nachtragsfassion.

	Jährlich reines Einkommen		Wovon zu entrichten sind.		
			á pr. Cto.	Betrag.	
	fl.	kr.		fl.	kr.
Der Unterzeichnete hat in der Fassion zur Klassensteuer nach bestem Wissen und Gewissen angegeben.....	12000	—	8	960	—
Hierunter befinden sich jedoch folgende Bank-Kapitalien, welche laut Verordnung vom 26ten April 1800 von der Klassensteuer frey sind					
Sub Nro. 2240..... 21000 fl. Kapital					
- - 3751..... 3000 fl. = =					
- - 4110..... 17000 fl. = =					
Zusammen..... 41000 fl. Kapital					
wovon ich zu 5 pr. Cto. beziehe.....	2050	—			
Diese abgezogen, bleiben mir zu versteuern.	9950		$7\frac{1}{2}$	746	15
In der ersten Zahlungsfrist habe ich bereits entrichtet, das Drittel der 960 fl. mit..	320	—			
in der zweyten Frist bleiben mir zu entrichten.....	213	$7\frac{1}{2}$			
und in der dritten.....	213	$7\frac{1}{2}$			
Probsumme....	746	15			

Unterzeichnet: Tauf- und Zunahme.

Karakter

Wohnort.

Cyrkularz.

Od Ces. Krol. Wschodnio-Galicyiskiey w rzeczach klassyfikacyinego podatku ustanowioney Nadworney Kommissyi.

Z podanych fassyi opłacania klassyfikacyinego podatku okazało się, iż nawet prowizye od kapitałów w Banku miasta Wiednia lokowanych w fassye wciągnięto.

Gdy iednak naywyższa wola Nayiaśnieyszego Monarchy do tego zmierza, żeby wierzycielow Banku przy wszystkich prawach i wolnościach, które się na ustawach Banku zasadzaią, na przyszłość utrzymać, a tym samym od wszelkiego podobnego podatkowania uwolnić, więc na Naywyższy rozkaz ninieyszemi wiadomo się czyni, iż prowizye od kapitałów w rzeczonym Banku złożonych opłacie klassyfikacyinego podatku nie podlegaią.

Przeto owe strony, które prowizye od obligacyi Banku w swoich fassych podały, w dodatkowym fassyonowaniu, podług przyłączonego tutay drukowanego wzoru, kapitały w Banku złożone, a w swoiey pierwszey fassyi do opłacania podatku podane z liczbą obligacyi i z kwotą kapitału okazać mogą, a potym onymże to, co im po potrąceniu prowizyi od tychże kapitałów przypadaiącey w podatkowaniu klassyfikacyinym mniey opłacać przypada, w drugim i trzecim terminie płacy (ponieważ pierwszy tym czasem upłynął) przyięto, i na ich korzyść porachowano zostanie.

W Lwowie dnia 26go Kwietnia 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Wzór

Wzór dodatkowey Fassyi.

	Roczny czysty przychod.		od sta po	od których opłacać przypada.	
	Reń.	kr.		Reń.	kr.
Niżey wyrażony w fassyi do klassyfikacyinego podatkowania podług naylepszey wiadomości i sumienia podał.....	12000	—	8	960	—
Między tą summą znayduią się iednak następuiące kapitały w Banku ulokowane, które podług rozporządzenia pod 26ym Kwietnia 1800 roku od podatkowania klassyfikacyinego są uwolnione.					
Sub Nro. 2240.. 21000 Reń. kapitału					
- - 3751.. 3000 - -					
- - 4111.. 17000 - -					
Razem.... 41000 Reń kapitału					
Od których ia po 5 od sta pobieram .	2050				
Te potrąciwszy pozostaną do podatkowania..	9950		$7\frac{1}{2}$	746	15
Na pierwszym podatkowania terminie iużem opłacił trzecią część owych 960 Reń. kwotą..	320				
Na drugim terminie pozostaią do opłacenia.....	213	$7\frac{1}{2}$			
A na trzecim.....	213	$7\frac{1}{2}$			
Proba summy....	746	15			

Podpis: Imie i Przezwisko.

Charakter.

Mieysce przebywania.

XIX.

Intimatum.

Quod manifestatio seu protestatio in spatio 14 dierum justificari debeat.

Cæsareo Regium Regnorum orientalis Galiciæ et Lodomeriæ Universale Appellationum Tribunal omnibus et singulis quorum inter est notum facit; Sacratissimam Cæsareo Regiam Apostolicam Majestatem ad avertendum erorem putantium, quod in sequelam Decreti Aulici ddo. 31. Octobris 1785. Anni protestatio seu manifestatio integro Anno in Tabulis Regiis aut civicis prænotata vel ideo relinqui debeat, quia integer Annus ad ejus prosecutionem parti manifestanti seu protestanti concessa est, altissimo Decreto aulico mediante ddo. 29. Martii et recepto 16ta currentis mensis et anni pro norma servandum statuisse: quod manifestatio seu protestatio in spatio 14. dierum justificari debeat.

Casimirus Comes a Deym.
Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ et Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.
Datum Leopoli die 28. Aprilis 1800.

Cajetanus de Michałowski.

XX.

Vierteljährlicher chronologischer Auszug aus den von dem K. Ostgallizischen Landesgubernium vom 1ten Februar bis letzten April 1798 kundgemachten, ins Allgemeine einschlagenden Verordnungen.

I.

Hofverordnungen.

1.) Hofdecret vom 19ten Jäner: wegen der Aufschlags-Vergütung bei Veränderung der Propinations-Pächter: unter dem 3ten Hornung durch Decrete an sämmtliche Kreisämter, die Kammerprocuratur und die Provinzial-Staatsbuchhaltung.

2.) Hofdecret vom 25ten Jäner: daß diejenigen Wittwen, derer Männer nicht volle 10 Jahre gedient haben, keinen Anspruch auf eine Pension machen können, wohl aber auf eine Versorgung vom Kirchspiele, wenn sie wirkliche Arme sind, unter dem 9ten Hornung durch Decret an das Samborer Kreisamt.

3.) Hofdecret vom 22ten Jäner: daß der Königlichen Preußischen Gesandschaft ein Freypaß auf 80 Rimonte-Pferde aus dem Russischen Gebiete ertheilt worden sey: unter dem 16ten Hornung durch Decret an sämmtliche Kreisämter, die K. Mauthgefällen-Administration durch Note davon verständigt.

4.) Hofdecret vom 27ten Jäner: daß der Herr Anton Gotthard Graf von Schafgotsch zum Obersthofmarschall ernennet worden ist: unter dem 16ten Hornung durch ein gedrucktes Kreisschreiben allgemein bekannt gemacht.

5.)

5.) Hofdecret vom 29ten Jäner: daß diejenigen Lehrer, welche durch ihr moralisches Betragen, der Jugend zum Aergerniß und üblen Beispiele gereichen, ihrer Lehrämter zu entsetzen seyen: unter dem 16ten Hornung durch Decrete an sämmtliche Kreisämter, und den Studienconseß.

6.) Hofdecret vom 10ten Hornung: daß ausser der systemisirten Quota, dem Militäre kein Vorschuß geleistet werden soll: unter dem 4ten März durch Note an das K. K. Militär-General-Commando, an die Salzwesens-Direction, die Mauthgefällen-Administration, und die Taback- und Siegel-Gefällen-Administration, durch Decrete an sämmtliche Kreisämter, die Staatsgüter-Verwaltung, das Wieliczkaer Salinen-Oberamt, das Hauptzahlamt, die Banco-Zettel-Casse, und alle Kreiscassen.

7.) Hofkammer-Decret vom 16ten Hornung: in Betreff der Eintreibung und Berichtigung der Aerarial-Rückstände: unterm 4ten März durch Noten an die Mauthgefällen-Administration, und die Salzwesens-Direction, durch Decrete an die Staatsgüter-Administration, die Taback- und Siegelgefällen-Administration, das General-Taxamt, Fiscalamt, das Wieliczkaer Salinen-Oberamt, die Provinzial-Staatsbuchhaltung, das Hauptzahlamt, an sämmtliche Kreisämter und Kreiscassen, und durch den Druck allgemein bekannt gemacht.

8.) Hofdecret vom 13ten Februar: daß die Ausfuhr der Jagdgewehre, oder sogenannten Schrottbüchsen keinem Bedenken unterliegen, daß es aber bei dem Verbote der Ausfuhr der zum Militärdienst bestimmten Feuergewehre zu verbleiben habe: unter dem 9ten März durch ein gedrucktes Kreisschreiben allgemein bekannt gemacht.

9.) Hofdecret vom 15ten Hornung: wegen Eintreibung der vom Jahre 1796 und 1797 rückständigen Steuern: unter dem 9ten März durch Decrete an sämmtliche Kreisämter.

10.) Hofdecret vom 26ten Jäner: wegen Einschickung der Gestions-Protocolle zur gehörigen Zeit: unter dem 16tem März durch Decrete an sämmtliche Kreisämter.

11.) Hofkammer-Decret vom 27ten Hornung: in Betreff der von den Hungarischen Weinhändlern durchzuführenden, und niederzulegenden, und aufzubewahrenden Hungarischen Weine: unter dem 23ten März durch ein gedrucktes Kreisschreiben allgemein bekannt gemacht.

12.) Hofkammer-Decret vom 27ten Hornung: wegen der Stempelgebühr für die Mousseline im Ganzen, und für die abgetheilten kleinen Stücke von Bombalsin, Nanguin, Kittai, und die mousselienenen Gilets: unter dem 23ten März durch ein gedrucktes Kreisschreiben allgemein bekannt gemacht.

13.) Hofdecret vom 27ten Hornung: Vorschrift, wie viel bei Uibertragung des zeitlichen Besitzrechts auf ein K. Gut an einen Anderen, an Taxe zu entrichten sey: unter dem 23ten März durch Decrete an die Kammerprocuratur, das General-Taxamt, und die Provinzial-Staatsbuchhaltung.

14.) Hofdecret vom 7ten März: wegen Anzeigung der Auswanderungs-Fälle: unter dem 30ten März durch Decrete an sämmtliche Kreisämter.

15.) Hofdecret vom 18ten März: Bestimmung eines Concurses für die durch Pensionirung des Michael Tullius erledigte Gubernial-Secretärsstelle: unter dem 13ten April, durch Decrete an sämmtliche Kreisämter, die Nachricht davon dem Lemberger Intelligenzblatt eingeschalten.

16.) Hofdecret vom 23ten März: das der Ausfuhrzoll vom rohen Weinstein von 1 Gulden Rhn. 36 Kr. auf 2 Gulden Rhn. 36 Kr. vom Zentner erhöhet worden: unter dem 20ten April durch ein gedrucktes Kreisschreiben allgemein bekannt gemacht.

17.) Hofdecret vom 30ten März: daß Se. Majestät den Herrn Joseph v. Nikorowicz Landrechts-Präsidenten in Krakau zum wirklichen erbländischen geheimen Rath zu erheben geruhet haben: unter dem 27ten April durch Noten, und Decrete an alle politische, Justiz- und geistlichen Stellen, Aemter, und Cassen.

18.) Hofdecret vom 2ten April: in Betreff der seit mehreren Jahren zur Aufnahme in das Hradischer Damenstift vorgemerkten Canditatinnen: unter dem 27ten April durch Decrete an sämmtliche Kreisämter.

II.

Kreisschreiben, und Nachrichten von dem K. K. Ostgallizischen Landesgubernium.

19.) Kreisschreiben vom 8ten Hornung: Zufertigung eines neuen Formulars zur Erstattung der Auskünfte in Ansehung der Manufacturen und Fabriken: schriftlich an sämmtliche Kreisämter, und die Gubernial-Expedits-Direction.

20.) Kreisschreiben vom 7ten Hornung: wegen Einsendung eines Verzeichnisses aller Klostergebäude, welche das Militär im Besitz hat: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

21.) Kreisschreiben vom 9ten Hornung: wegen genauer Erhebung und Einsendung der Strohpreise: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

22.) Kreisschreiben vom 11ten Hornung auf Ersuchen des K. K. Militär-General-Comando: wegen Eintreibung der Executions-Beiträge: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

23.) Kreisschreiben vom 15. Hornung, auf Ersuchen der K. Hungarischen Staatshalterey: wegen Ausfindung eines gewissen Mathias Rosch: schriftlich an sämmtliche Kreisämter die Polizey-Direction und den Stadtmagistrat.

24.) Kreisschreiben vom 16ten Hornung: Zufertigung der Ausweis-Formularien für das Koscherfleisch und Lichterzündungs-Gefäll: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

25.) Kreisschreiben vom 22ten Hornung: wegen Ausfindigmachung eines sichern Joseph Skoczkowski, und der mit ihm entwichenen Antonia Kasperlowska: schriftlich an sämmtliche Kreisämter, die Polizey-Direction, und den Lemberger Stadtmagistrat.

26.) Kreisschreiben vom 23ten Hornung, auf Ersuchen der hiesigen Postwagens-Expedition: wegen Kundmachung der allwöchentlichen Postwagenfahrt, oder sogenannte Deligence nach Wien: durch den Druck allgemein bekannt gemacht.

27.) Kreisschreiben vom 26ten Hornung: wegen richtiger Befolgung der Patente vom 16ten October 1772. und 28ten Jäner 1773. in Bezug auf die Holzungsrechte, in den zu den K. Güter gehörigen Waldungen schriftlich an sämmtliche Kreisämter, und die Staatsgüter-Verwaltung.

28.) Kreisschreiben vom 2ten März, auf Ersuchen der K. Hungarischen Staatshalterey: wegen Kundmachung des in Hungarn neu errichteten Pensions-Instituts: schriftlich durch Note an die K. Apellation, die drey Landrechte, die Salzwesens-Direction, die Mauth- und Tabackgefällen-Administration, durch Decret an sämmtliche Kreisämter, und die Staatsgüter-Verwaltung.

29.) Kreisschreiben vom 7ten März: auf Ersuchen des Kaiserlich-Russischen Gouverneurs von Volhynien, wegen Ausfindigmachung des Bruders des sich in Berdiczow entleibten Franz Xaver v. Kaminski: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

30. Kreisschreiben vom 8ten März, auf Ersuchen der K. Hungarischen Staatshalterey: wegen Ausfindigmachung des Bäckenmeisters Kettner: schriftlich an sämmtliche Kreisämter, die Polizey-Direction, und den Lemberger Stadtmagistrat.

31.) Kreisschreiben vom 11ten März: wegen der patentmäßig anbefohlenen Meldungen der jüdischen Familien-Abänderungen: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

32.) Kreisschreiben vom 12ten März: Concurs-Ausschreibung zur Wiederbesetzung der erledigten 2ten Assessors-Stelle in Gliniani Złoczower Kreises, auf den 7ten May l. J. schriftlich an sämmtliche Kreisämter, die Nachricht davon dem Lemberger Intelligenzblatt eingeschaltet.

33.) Kreisschreiben vom 16ten März: wegen Uibergabe des Jabłonower Kammeral-Verwalters Krensig, und des Kontroleurs Gabrieli, wegen des Verbrechens des gemißbrauchten Amts, an die Præfectura loci, zur weitern Verhandlung: schriftlich an sämmtliche Kreisämter, und die Staatsgüter-Verwaltung.

34.) Kreisschreiben vom 16ten März: auf Ersuchen des K. K. Triester Landes-Guberniums: wegen eines in Vorschein gekommenen falschen Banco-Zettels von 500 Gulden Rhn. schriftlich durch Note an die Salzwesens-Direction, Mauthgefällen- und Tabackgefällen-Administration, durch Decrete an sämmtliche Kreisämter, Staatsgüter-Verwaltung, Wieliczkaer Salinen-Oberamt, das Hauptzahlamt, die drey Taxämter, die Banco-Zettel-Casse, und alle Kammeral- und Kreis-Cassen.

35.) Kreisschreiben vom 22ten März: daß die Dominical-Kriegsdarlehns-Rückstände längstens bis Ende April l. J. eingetrieben werden sollen: schriftlich an sämmtliche Kreisämter, und Kreiscassen.

36.) Kreisschreiben vom 23ten März: Bestimmung des Concurses für die erledigte Lanckoroner Sindicusstelle auf den 4ten Junius: schriftlich durch Note an die K. Apellation, durch Decrete an sämmtliche Kreisämter, und die Nachricht davon dem Lemberger Intelligenzblatt eingeschaltet.

37.) Kreisschreiben vom 28. März: daß die Städte ihre Restantien-Capitalien- und Depositen-Ausweise erst mit Ende Octobers eines jeden Jahrs nebst ihrer Rechnung einzusenden haben: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

38.) Kreisschreiben vom 1ten April: wegen des nachlässigen Schulbesuchs der jüdischen Kinder: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

39.) Kreisschreiben vom 6. April: Einberufung des zu Jasien Bochnier Kreises gebürtigen, im Jahre 1786 ausgewanderten Edelmanns Sebastian Richter: schriftlich an sämmtliche Kreisämter, und die Kammerprocuratur.

40.) Kreisschreiben vom 9ten April, auf Ersuchen des K. K. Militär-General-Commando: daß alle Inländer, sie mögen sich freywillig stellen, oder gestellt werden, wie vormals zu beständigen Militär-Diensten, anzunehmen seyen: schriftlich an sämmtliche Kreisämter

41.)Kreisschreiben vom 11ten April: wegen der Verfassung der Schulextracte: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

42.) Kreisschreiben vom 18ten April: Bestimmung des Concurses für die erledigte Sokaler Bürgermeisters, Syndicus, und 1ten und 2ten Beisitzers-Stelle: durch den Druck allgemein bekannt gemacht, und die Nachricht davon dem Intelligenzblatt eingeschaltet.

43. Kreisschreiben vom 19ten April: wegen Regulirung der Schäncker in Ostgalizien, oder eigentlich der von selben zu entrichten schuldigen Gewerbssteuer: schriftlich an sämmtliche Kreisämter.

Lemberg den 30ten April.

Aus der Rathssitzung vom 8ten August 1800.

Dominik Seyfried v. Kösil.

Cwierć.

Cwierćroczny Chronologiczny Wypis z Rozporządzeń przez Ceſ. Krol Rządy Kraiowe Wſchodniey Galicyi od dnia 1go Lutego do dnia oſtatniego Kwietnia 1798 Roku obwieſzczonych tyczących ſię Powſzechności.

I.

Dekreta Nadworne.

1mo.) Dekret Nadworny pod 19tym Stycznia: względem bonifikacyi podwyſzoney daniny przy odmienieniu pachtarzów Propinacyi: pod 3cim Lutego przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych, do Fiskuſa, i do Kraiowey Buchaltery.

2do. Dekret Nadworny pod 25tym Stycznia: iż owe Wdowy, których mężowie 10 lat zupełnie nie służyli, penſyi domagać ſą nie powinny, iednakże, ieżeli ſą prawdziwie ubogie zaopatrzenia od Parochii żądać mogą: pod 9tym Lutego przez Dekret do Samborskiego Cyrkularnego Urzędu.

3tio. Dekret Nadworny pod 22gim Stycznia: iż na żądanie Krol. Pruskiego Posła paſzport na wolne wyprowadzenie 80 Koni remundów z Kraiow Roſsyiskich udzielono: pod 16tym Lutego przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych przesłany, a Celney Adminiſtracyi przez Notę udzielony.

4to. Dekret Nadworny pod 27ym Stycznia: iż Pan Antoni Gotthard Hrabia de Schaffgotſch Naywyżſzym Nadwornym Marſzałkiem zoſtał: pod 16tym Lutego drukowanym Liſtem okólnym powſzechnie obwieſzczony.

5to. Dekret Nadworny pod 29ym Stycznia: iż owi nauczyciele, którzy przez ſwoie moralne poſtępki młodzieży zgorſzenie i zły przykład daią, od Funkcyi nauczycielów oddaleni bydź powinni: pod 16. Lutego przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych i do Konſeſsu Edukacyinego.

6to. Dekret Nadworny pod 10tym Lutego: iż Woysku oprócz uſtanowioney Kwoty żadne antycypacye dawane bydź nie maią: pod 4ym Marca przez Notę Ceſarsko Krol. Woyskowey Ieneralney Komendzie, Solney Dyrekcyi, Celney Adminiſtracyi, Tabakowey i Stęplowey Adminiſtracyi udzielony, a przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych, do Adminiſtracyi Dóbr Kameralnych, do wyżſzego Urzędu Zup Solnych Wielickich, do Główney i Bankocetlow Kaſsy, i do wſzyſtkich Kaſs Cyrkularnych przesłany.

7mo. Dekret Nadworney Kamery pod 16ym Lutego: względem wyboru i zaſpokoienia Skarbowych reſtancyi: pod 4ym Marca przez Notę Celney Adminiſtracy i Solney Dyrekcyi udzielony, przez Dekreta zaś do Adminiſtracyi Dóbr Kameralnych, do Tabakowey i Stęplowey Adminiſtracyi, do Jeneralnego Tax Urzędu, do Fiskuſa, do wyżſego Urzędu Zup Solnych Wielickich, do Kraiowey Buchalteryi, do Główney Kaſsy, do wſzyſtkich Urzędów i Kaſs Cyrkularnych przesłany, a przez drukowany Liſt okólny powſzechnie obwieſzczony.

8vo. Dekret Nadworny pod 13ym Lutego: iż wywóz Fuzyi do polowania czyli tak zwanych Srotówek żadney wątpliwości nie podpada, iednakże zakaz wywożenia ręczney broni na potrzebę woyskową przeznaczoney w ſwoiey dzielności zoſtawać ma:

pod

pod 9ym Marca drukowanym Liſtem okólnym powſzechnie obwieſzczony.

9no. Dekret Nadworny pod 15ym Lutego: względem wybierania Podatków od Roku 1796 i 1797. zaległych: pod 9ym Marca przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

10mo. Dekret Nadworny pod 26ym Lutego: żeby protokóły czynności Urzędowych w przyzwoitym czaſie przyſyłać, pod 16ym Marca przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

11mo. Dekret Nadworney Kamery pod 27ym Lutego: względem węgierskich Win, które węgierscy Winiarze przewozić, w kraiu składać, i na składzie zoſtawiać będą: pod 23im Marca drukowanym Liſtem okólnym powſzechnie obwieſzczony.

12mo. Dekret Nadworney Kamery pod 27ym Lutego: względem Stęplowey należytości od Muſzlinów w całych, tudzież od Bombaſsinu Nankinu i Kitaiu w oddzielnych pomnieyſzych ſztukach i od Muſzlinowych Giletów: pod 23im Marca drukowanym Liſtem okólnym powſzechnie obwieſzczony.

13tio. Dekret Nadworny pod 27ym Lutego przepis, wiele Taxy zapłacić należy, kiedy ſię prawo doczeſney poſſeſſyi Dóbr Kameralnych na kogo innego przenoſi: pod 23im Marca przez Dekreta do Fiskuſa, do Jeneralnego Tax Urzędu, i do Kraiowey Buchalteryi.

14to. Dekret Nadworny pod 7ym Marca: żeby o przypadkach emigracyi donoſić: pod 30ym Marca przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

15to. Dekret Nadworny pod 18ym Marca rozpiſano konkurs o Urząd Gubernialnego Sekretarza po Michale Tuliuſzu, który łaskawy chleb doſtał, wakuiącego: pod 13. Kwietnia przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych, uwiadomienie zaś o tym przez tygodniowe wiadomości Lwowskie obwieſzczono.

16to. Dekret Nadworny pod 23im Marca: iż Cło wychodowe od niepreparowanego Kremor Tartari zamiaſt 1 Reń. 36 kr. do 2 Reń. 36 kr. od Centnara podwyżſzono: pod 20. Kwietnia drukowanym Liſtem okólnym powſzechnie obwieſzczony.

17mo. Dekret Nadworny pod 30ym Marca: iż Nayiaśnieyſzy Monarcha Panu Józefowi de Nikorowicz Prezeſowi Sądów Kraiowych w Krakowie godność aktualnego dziedziczno-kraiowego taynego Konſyliarza nadać raczył: pod 27mym Kwietnia przez Noty i Dekreta do wſzyſtkich Politycznych, Sądowniczych i Duchownych Inſtancyi, Urzędów i Kaſs przesłany.

18vo. Dekret Nadworny pod 2im Kwietnia względem Kandydatek końcem przyięcia onychże na funduſz dla Dam w Hradzisku uſtanowiony od kilku lat prenotowanych: pod 27ym Kwietnia przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędow Cyrkularnych.

II.

Liſty okólne i uwiadomienia od Ceſ. Krol. Rządów Kraiowych Wſchodniey Galicyi.

19no. Liſt Okólny pod 3im Lutego: rozesłano nowy Formularz końcem powzięcia wiadomości o Manufakturach i Fabrykach: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych i do Dyrekcyi Gubernialney Expedytury.

20mo. Liſt Okólny pod 7. Lutego: żeby przysłano konſygnacyą wſzyſtkich klaſztornych budynków, które Woysko poſiada: na piśmie do wszyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

21mo. Liſt Okólny pod 9. Lutego: względem ścisłego dochodzenia i donieſienia o cenie słomy: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

22do. Liſt okólny pod 11. Lutego na żądanie Ceſ. Król. Woyskowey Jeneralney Komendy: żeby kwoty exekutnego wybierano: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

23tio. Liſt okólny pod 15ym Lutego na żądanie Węgierskich Rządów Kraiowych: żeby nieiakiego Macieja Roſch wyſzukać: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych, do Policyiney Dyrekcyi i do Lwowskiego Magiſtratu.

24to. Liſt okólny pod 16ym Lutego: rozesłano Formularze konſygnacyi dla Dyrekcyi mięſa koſzernego i Poświetlnego: na Piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

25to. Liſt okólny pod 22im Lutego: względem wyſzukania nieiakiego Józefa Skoczkowskiego i Antonii Kaſperlowskiey z nim razem zbiegłey: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych, do Policiney Direkcyi i do Lwowskiego Magiſtratu.

26to. Liſt okólny pod 23im Lutego: na żądanie Expedycyi wozu pocztowego, iż tenże, czyli tak zwany Deliżanc co tydzień z tąd do Wiednia póydzie: drukiem powſzechnie obwieſzczony.

27mo. Liſt okólny pod 26ym Lutego: względem ścisłego zachowania Uniwerſałów pod 16ym Października 1772. i 28ym Stycznia 1773 roku co do prawa wrębu w laſach do Dóbr Kameralnych należących: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych i do Adminiſtracyi Dóbr Kameralnych.

28vo. Liſt okólny pod 2im Marca na żądanie Węgierskich Rządów Kraiowych: żeby obwieſzczyć, iż w Węgrzech Jnſtitut penſyoniſtów świeżo uſtanowiono: na piśmie przez Noty Król. Appellacyi, trzem Sądóm Kraiowym, Solney Dyrekcyi, Celney i Tabakowey Adminiſtracyi udzielony, a przez Dekreta do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych i do Adminiſtracyi Dóbr Kameralnych przeſłany.

29no. Liſt okólny pod 7ym Marca na żądanie Ceſarsko-Roſsyiskiego Gubernium Wołyńskiego: względem wyſzukania brata Franciſzka Xawerego de Kamiński, który ſobie w Berdyczowie życie odebrał: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

30mo. Liſt okólny pod 8ym Marca na żądanie Król. Węgierskich Rządów Kraiowych względem wyſzukania Mayſtra piekarskiego Kettner: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych, do Policyney Dyrekcyi i do Lwowskiego Magiſtratu.

31mo. Liſt okólny pod 11ym Marca: żeby podług nakazu Uniwerſału o odmianach w żydowskich Familiach zaſzłych donoſzono: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych.

32do. Liſt okólny pod 12ym Marca: rozpiſano konkurs na dzień 7my Maja r. b. o funkcyą 2go Aſſeſſora przy Magiſtracie Gliniańskim Cyrkułu Złoczowskim: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych przeſłany, uwiadomienie zaś o tym przez tygodniowe donieſienia Lwowskie obwieſzczone.

33tio. Liſt okólny pod 16ym Marca: iż Ferwaltera Iabłonowskiego Krenſig i tamteyſzego Kontrolora Gabrieli za wyſtępek nad użycia władzy urzędowey do Prefektury loci końcem dalſzego oſądzenia oddano: na piśmie do wſzyſtkich Urzędów Cyrkularnych i do Adminiſtracyi Dóbr Kameralnych.

34to. Liſt okólny pod 16ym Marca na żądanie Ceſ. Król. Tryeſtskich Rządow Kraiowych względem poſtrzeżonego fałſzywe-

go

go Bankocetlu na 500 Reń. na piśmie przez Notę Solney Dyrekcyi, Celney i Tabakowey Administracyi udzielony, a przez Dekreta do wszystkich Urzędów Cyrkularnych, do Administracyi Dóbr Kameralnych, do wyższego Urzędu Zup Solnych Wielickich, do Główney Kassy, do trzech Urzędów Taxalnych, do Kassy Bankocetlów, oraz do wszystkich Kameralnych i Cyrknlarnych Kass przesłany.

35to. List okólny pod 22im Marca: iż restancye dominikalnego Podatku i pożyczki woienney naydaley aż do dnia ostatniego Kwietnia r. b. powybierane bydź maią: na piśmie do wszystkich Urzędów i Kass Cyrkularnych.

36to. List okólny pod 23im Marca: rozpisano konkurs na dzień 4ty Czerwca o funkcyą Syndyka przy Magistracie Lanckorońskim: na piśmie przez Notę Król. Appellacyi udzielony, przez Dekreta zaś do wszystkich Urzędów Cyrkularnych przesłany, a uwiadomienie o tym przez tygodniowe doniesienia Lwowskie obwieszczone.

37mo. List okólny pod 28ym Marca: iż miasta konsygnacye restancyi, Kapitałów i depozytów dopiero na końcu Października każdego Roku wraz z swemi rachunkami przesyłać maią: na piśmie do wszystkich Urzędów Cyrkularnych.

38vo. List okólny pod 1ym Kwietnia: względem niedbałego posyłania do szkół dzieci żydowskich: na piśmie do wszystkich Urzędów Cyrkularnych.

39no. List okólny pod 6ym Kwietnia Przywołanie Urodzonego Sebestyana Richtera, który z Iasienia Cyrkułu Bocheńskiego rodem będąc, w roku 1786. z Kraiu uszedł: na piśmie do wszystkich Urzędów Cyrkularnych i do Fiskusa.

40mo. List okólny pod 9ym Lwietnia na żądanie Ces. Król. Woyskowey Jeneralney komendy: iż wszyscy kraiowi rekruci, czyli sami dobrowolnie przystaną, czyli też wziętemi będą, tak iak dawniey na zawsze do służby woyskowey przyięci bydź maią: na piśmie do wszystkich Urzędów Cyrkularnych.

41mo. List okólny pod 11ym Kwietnia: względem układania szkolnych extraktów: na piśmie do wszystkich Urzędów Cyrkularnych.

42do. List okólny pod 18ym Kwietnia: rozpisano konkurs o funkcye Burmistra, Syndyka, 1go i 2go Assessora przy Magistracie Sokalskim: drukiem i przez tygodniowe wiadomości Lwowskie obwieszczony.

43tio. List okólny pod 19ym Kwietnia: względem szenkarzów w Wschodniey Galicyi, czyli raczey Fassyi od tego sposobu zarobkowania opłacaney bydź maiącey: na piśmie do wszystkich Urzędow Cyrkularnych.

W Lwowie dnia 30go Kwietnia 1798.

Z Rady dnia 8go Sierpnia 1800.

Dominik Seyfried de Köfil.

XXI.

Kreisschreiben.

Wegen Wiedereröffnung des Commerzialzuges über das Russische Gränzzollamt Uscilug.

Da der Commerzialzug über das Russische Gränzzollamt Uscilug wieder eröffnet worden ist; so wird solches zur Wissenschaft der Handelspartheyen und Vecturanten hiermit kund gemacht.

Lemberg den 9ten May 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż Trakt handlowy przez Rossyiską pograniczną Celną komorę w Uściługu znowu otworzono.

Ponieważ Trakt handlowy przez Rossiyską pograniczną Celną komorę w Uściługu znowu otworzono, zaczym się to dla wiadomości stron handluiących i furmanów ninieyszemi obwieszcza.

W Lwowie dnia 9go Maja 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaż Kolmanhuber.

XXII.

Patent.

In Betreff der neuen Bankozetteln.

Wir Franz ꝛc.

Da eine beträchtliche Menge Bankozettel, besonders von der am meisten umlaufenden Gattung zu 5 Gulden, bereits so sehr abgenützt ist, daß sie von Unsern Kassen nicht mehr hinausgegeben werden können, sondern vertilgt werden müssen, die Nothwendigkeit aber, um dem allgemeinen Umlauf nicht eine nahmhafte Summe zu entziehen, die Stelle der abgenützten durch neue zu ersetzen erfordert; so schien es Uns dieses die Gelegenheit anzubiethen, wo, ohne die Summe der Bankozettel selbst zu vermehren, für die Bequemlichkeit des inländischen Publikums, in der Hinsicht gesorgt werden könne, damit dasselbe seine tägliche Bedürfnisse auf eine leichtere Art ausgleichen vermöge.

Zu diesem Ende haben Wir dem Wiener-Stadt-Banko, durch die Behörde aufgetragen, neue Bankozetteln von kleinerer Gattung, nemlich zu Zwey und Ein Gulden, zu verfertigen, und anstatt der zu vertilgenden in Umlauf zu setzen.

Diese Gattung von Bankozetteln, wie sie ganz die Eigenschaft der schon bestehenden haben, und eben der Gewährleistung genießen soll, bleibt auch in Ansehung derselben erlassenen Verfügungen durchaus unterworfen.

Hier-

Hiernach werden dieselben also nicht nur bey allen Aerarial- ständtischen und andern öffentlichen Kassen, so wie auch bey Privatzahlungen, vollgiltigen und unverweigerlichen Umlauf haben, sondern auch bey den Bankozettelkassen, auf jedesmaliges Verlangen, gegen größere eingewechselt, jedoch, da sie eigentlich unmittelbar zu einem zirkulirenden Fond bestimmt sind, bey den Bankozettelkassen, gegen klingende Münze nicht ausgewechselt werden.

Uibrigens wird die Veranstaltung getroffen werden, daß die Bankozettelkassen, sowohl hier als in den sämmtlichen Provinzen, stäts mit einem hinreichenden Verlage an solchen kleinen Bankozetteln versehen seyn, damit die Auswechslung der grösseren Gattungen, wie bisher, zum Theil mit diesen kleineren Gattungen, zum Theil mit klingender Münze, unaufgehalten besorget werden mögen.

Gegeben in unserer Stadt Wien, den 15ten Monatstag May, im achtzehnhundert, Unserer Reiche des Römischen im achten, und der Erbländischen im neunten Jahr.

Franz.

(L. S.)

Procopius Comes à Lazanzki,
Reg. Boh. Sup. & A. A. pr. Canc.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareo
Regiæ Majestatis proprium.
Leopold Freyherr v. Haan.

Patent.

Względem nowych Bankocetlów.

My Franciszek &c. &c.

Gdy znaczna mnogość Bankocetlów, mianowicie z gatunku po 5 Reń. naywięcey kursuiącego, tak mocno iuż iest przytarta, iż też Bankocetle iuż więcey z Kass Naszych wydawane bydź nie mogą, lecz zniszczone bydź muszą, potrzeba zaś wymaga, aby dla nie wyięcia z powszechnego kursu tak znaczney summy, mieysce przetartych Bankocetlów nowemi zastąpić; zdało Nam się, iż Nam to podaie sposobność, w którey bez pomnożenia summy samych Bankocetlów, można Kraiowemu Publico obmyślić wygodę w tym względzie, aby toż Publikum, codzienne swoie potrzeby łatwieyszym sposobem zaspokaiać mogło.

Tym końcem nakazaliśmy przez Zwierzchność Bankowi Miasta Wiednia, aby nowe Bankocetle mnieyszego gatunku, to iest, po dwa i po iednemu Reńskiemu wygotował, i zamiast tych, co maią bydź zniszczone, do kursu podał.

Ten gatunek Bankocetlów iako zupełną własność, dawniey iuż exystuiących Bankocetlów, i też samę Ewikcyą maiący, podpada równie wszystkim rozrządzeniom które względem nich są wydane.

Przeto też Bankocetle nie tylko we wszystkich aeraryalnych, stanowych, mieyskich, i publicznych Kasach, tudzież w wypłatach prywatnych kurs pełnoważny i niewzbronny mieć będą, ale

też w Kassach Bankocetlowych na żądanie każdego razu za większe będą wymieniane, iednakże gdy też prosto na cyrkuluiący fundusz właściwie przeznaczone są, w Kassach Bankocetlowych za monetę pieniężną mieniane nie będą.

Wreszcie dyspozycya uczyniona będzie, by Bankocetlowe Kassy, tak tu, iako i po wszystkich Prowincyach każdego czasu dostarczaiący miały zapas takich małych Bankocetlów, ażeby wymienianie większych gatunków iak dotąd, częścią na mnieysze gatunki, częścią na monetę pieniężną bez zwłoki nastąpić mogło.

Dan w Naszym mieście Więdniu dnia 15go miesiąca Maia Tysiącznego Ośmsetnego, Państw Naszych Rzymskiego ośmego, a dziedziczno-kraiowych dziewiątego Roku.

Franciszek.

(L. S.)

Procopius Comes a Lazanzki,
Reg. Boh. Sup. & A. A. prm. Cancius.

Ad Mandatum Sac. Cæsareo
Regiæ Apost. Majest. propr,
Leopold Baron de Haan.

XXIII.

Patent.

Daß jeder Gläubiger einer Kupfer-Queckſilber- und Berkwerks-zahlungs-Hauptkasse-Obligazion verbunden seie vom 15ten Juni 1800. bis 15 Hornung 1801. auf sein Kapital einen Zuschuß zu leisten.

Wir Franz ꝛc. ꝛc.

Wir waren von jeher bedacht, die zur Bedeckung der grossen Staatsauslagen erforderlichen Mittel, nur nach dem Maße der zunehmenden Bedürfnisse zu ergreifen, und hiernach sind die bisher ausgeschriebenen Kriegsbeiträge geordnet worden; doch haben zu denselben die Besitzer der Staatsschuldenscheine (jene des Banco ausgenommen) nur sehr wenig geleistet, obschon das Wohl dieser Klasse eben so sehr, als jenes aller anderen Staatsbürger, von der Erhaltung des Staates selbst abhängig ist.

In dieser Betrachtung, und da die Stadt-Wiener-Bank, durch Uiberkommung der Zoll- und Salzgefälle von Ost- und Westgalizien, wie auch der Tobackgefälle Unserer gesammten Erbstaaten, einen beträchtlichen Uiberschuß an Hypothek und jährlichen Einkünften erhalten hat.

Wollen Wir die Kupferamts-Kapitalien, von dieser Hauptkasse, an die Stadt-Wiener-Bank übertragen, und ihnen zugleich alle Vorrechte und Begünstigungen, die das Bank-Institut mit sich bringt, nämlich die zureichende Hypothekar-Sicherheit der Bankkapitalien, die ungehinderte Umschreibung der Obligationen, den umlaufenden virteljährigen, von jeder Steuer freyen Bezug der Interessen, (die Gläubiger mögen in oder ausser Landes sich befinden,) und die Stempelfreiheit, zugestehen.

Um

Um diese wesentlichen Vortheile und Begünstigungen zu erlangen, wird jeder Gläubiger einer Kupfer- Quecksilber- und Berwerkszahlungs-Hauptkasse-Obligation hiermit verbunden, binnen acht Monaten, nämlich vom 15ten Junius bis 15ten Februar 1801, auf sein Kapital folgenden Zuschuß zu leisten:

Auf einhundert Gulden, in fünf perzentigen Papieren: Zwanzig Gulden.

Auf einhundert Gulden, die bisher mit vier und ein halb Perzent verzinset worden: Dreißig Gulden.

Auf einhundert Gulden mit vier Perzent verinteressirten Obligationen: Virzig Gulden.

Auf einhundert Gulden, wovon der Eigenthümer bis nun drei und ein halbes Perzent gezogen hat: Fünfzig Gulden.

Dagegen wird derselbe bei der Stadt-Wiener-Banko-Hauptkasse, eine mit Fünf von Hundert verzinsliche Obligation, für den ganzen Betrag seines vorigen Kapitals und die gezahlte Aufgabe, erhalten.

Wer sich dieser Anordnung nicht füget, muß sich die Schuld selbst beimessen, wenn er, nach Verlauf der bestimmten Frist, keine Interessen mehr erhalten wird, indem Wir alsdann, ohne eine fernere Verlängerung des bestimmten Termins mehr zu gestatten, die Kupferamtshauptkasse werden sperren lassen.

In Ansehung der Stiftungen und Kirchen, in so weit sie keinen Uiberschuß an Einkünften haben, um auf ihre Kupferamts-Papiere die Aufgabe zu leisten, wollen Wir eine Ausnahme machen, und ihnen für die diesfälligen Kapitalien andere Fonds verschaffen, ingleichen armen Partheyen, welche sich in so bedrängten Umständen befinden, daß sie den vorgeschriebenen Zuschuß auf ihr weniges im Kupferamte anliegendes Kapital, ohne den unentbehrlichsten Lebensunterhalt nicht zu verlieren, nicht aufbringen könnten, eben die Ausnahme und Wohlthat zu statten kommen lassen; jedoch werden sie verbunden seyn, vor Ablauf des Termins, sich wegen ihrer Armuth mit den Zeugnissen ihrer Pfarrer und Ortsobrigkeiten auszuweisen, und diese müssen für die Richtigkeit der angegebenen und bestätigten Umstände haften.

Die Vormunde und Obervormundschaftsbehörden sind gehalten, den Erlag des Zuschusses auf die den Puvillen gehörigen Kupferamtskapitalien, möglichst zu beschleunigen, da sie, bei Versaumung der Frist, den dadurch entstehenden Schaden den Pupillen unnachsichtlich zu ersetzen haben werden.

Auf solche Obligationen, wovon der Fruchtgenuß Jemanden auf Lebenszeit bestimmet ist, haben die Eigenthümer den vorgeschriebenen Zuschuß zu leisten. Sollten sie dieses zu thun unterlassen, so wird das Vitalitium als eine Pension aus Unserem Kammeralfonde ferner bezahlet, gegen den Eigenthümer aber der Regreß, zu seiner Zeit, sich vorbehalten werden.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien den 1ten Junius im achtzehnhundert, Unserer Reiche des römischen im achten, und der erbländischen im neunten Jahre.

Franz.

(L. S.)

Procopius Comes á Lazanzky,
Reg. Boh. Sup. & A. A prm. Canc.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareo
Regiæ Majestatis proprium.
Leopold Freyherr v. Haan.

Patent.

Iż każden wierzyciel posiadaiący obligacye wydane przez główną Kasę wypłatnią miedzi, żywego śrebra i kruszcu od 15go Czerwca 1800 do 15go Lutego 1801 dodatek do swego kapitału dać powinnien.

My Franciszek &c. &c.

Zdawna było staraniem Naszym, aby srzodków, których dostarczenie znacznym publicznym wydatkóm wymaga, tylko w miarę wzrastaiących coraz potrzeb używać, podług tego Prawidła, dotąd pobierane woienne składki, ułożone były; do tych atoli składek posiadacze obligacyi Kraiowych (Bankowe tylko wyiąwszy) bardzo mało przyłożyli się, lubo dobro tey klasy, zarówno iak dobro wszystkich innych obywateli od utrzymania samey Powszechności Kraiowey zawisło.

W tym tedy względzie, iako też gdy Bank miasta Wiednia przez przyłączenie dochodów celnych i solnych z Wschodney i Zachodney Galicyi, tudzież intrat tabacznych z wszystkich Naszych dziedzicznych Kraiów znakomite bardzo w hypotece i w rocznych dochodach otrzymał pomnożenie.

Chcemy Kapitały Urzędu miedzią zawiaduiącego (czyli Kupferamt) przenieść z tey Kasy główney na Bank miasta Wiednia, dozwalaiąc oraz tymże kapitałóm wszelkiego pierwszeństwa i korzyści, które z Instytutu Bankowego wypływaią, to iest dostateczney ewikcyi Kapitałów Bankowych, przeistoczenia Obligacyów bez przeszkody, pobierania cwierć-roczney potoczney, i od wszelkiego podatku wolney prowizyi, czy to wierzyciele w Kraiu czy za granicą się znayduią, tudzież uwolnienia od stempla.

Celem osiągnienia tych istotnych zysków i korzyści, obowiązuie się ninieyszemi każden wierzyciel posiadaiący obligacye, wydane przez główną kasę wypłatnią miedzi, żywego srebra i kruszcu, aby w przeciągu ośmiu miesięcy, to iest od 15go Czerwca do 15go Lutego 1801 następuiący do swego Kapitału wniósł dodatek.

Do stu Reńskich, w papierach prowizyą po pięć od sta niosących: Dwadzieścia Reńskich.

Do stu Reńskich, od których dotąd prowizya po cztery i pół od sta opłacona była: Trzydzieści Reńskich.

Do stu Reńskich obligacyi z prowizyą po cztery od sta: Czterdzieści Reńskich.

Do stu Reńskich, od których właściciel dotąd trzy i pół Procentu pobierał: Pięćdziesiąt Reńskich.

Natomiast otrzyma tenże Obligacyę od główney Kasy Bankowey miasta Wiednia z prowizyą po pięć od sta, na summę swego przeszłego kapitału, i opłaconego dodatku.

Kto podług tego rozporządzenia się nie sprawi, sam sobie winę przypisać będzie musiał, gdy po upłynionym oznaczonym terminie, żadney więcey prowizyi nie dostanie; ile że My potym, niedozwalaiąc więcey przedłużenia oznaczonego terminu, Kupferamtową główną Kasę zamknąć każemy.

Co się tyczy fundacyi i Kościołów, którym z dochodów niezbywa nic, czymby dodatek do papierów Kupferamtowych uiścić mogły, te chcemy od ninieyszego przepisu wyłączyć, i na mieysce ta-

takowych Kapitałów inne im obmyślemi fundusze. Podobnież także ubogim, i w tak biednym stanie znayduiącym się osobóm, iżby nakazanego dodatku, do ich małego w Kupferamcie umieszczonego kapitału uskutecznić nie mogły bez utraty nieuchronnego sposobu do życia; tym dozwalamy teyże samey excepcyi i dobrodzieystwa; Obowiązanemi iednakże będą przed upłynieniem terminu, ubostwo swoie dowieść zaświadczeniami Parochów i mieyscowych Zwierzchności, które równie iako i Parochowie za rzetelność przywiedzionych i zaświadczonych okoliczności ręczyć muszą.

Obowiązanemi są Opiekuni, i wyższe Zwierzchności Opiekuńskie, wyliczenie dodatku do Kapitałów Kupferamtowych, które Pupillóm należą, ile możności przyspieszyć, gdyż za opuszczeniem terminu, wynikłą z tąd dla Pupillów szkodę nieochybnie nadgrodzić będą musieli.

Do takich obligacyi, których pożytek komu na czas życia. przeznaczony iest, przepisany dodatek właściciele ich złożyć maią. Co gdyby uczynić zaniedbali, tedy dochód dożywotni, iako pensya, nadal z Naszego kameralnego funduszu płacona będzie, z zachowaniem sobie do właściciela regressu w swym czasie.

Dan w Naszym głównym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu dnia 1go Czerwca Tysiącznego Ośmsetnego; Panowania Naszego Rzymskiego ośmego, a dziedziczno - kraiowego dziewiątego Roku.

Franciszek.

(L. S.)

Procopius Comes a Lazanzky,
Reg. Boh. Sup. & A. A. prm. Canc.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareo
Regiæ Majestatis proprium.
Leopold Freiherr v. Haan.

XXIV.

Nachricht.

In Betreff der den gemeinschaftlichen Unterthanen zu ertheilenden Reisepässe nach Rußland.

Der russisch-kaiserliche Herr General-Gouverneur in Kaminiec Graf von Goudowitsch hat mir Gouverneur mittelst Schreiben vom 8ten May d. J. eröfnet: daß vermög des von Sr. russisch kaiserl. Majestät erhaltenen Befehls nur jenen gemeinschaftlichen Unterthanen Reisepässe nach Rußland ertheilet werden könnten, die entweder sowohl dort, als hierlandes wirklich ein Vermögen besitzen, oder die ihre hiesige Besitzungen veräussert, nach jenen im russischen Gebiethe zu reisen Willens sind. Hievon wäre derselbe immer durch mich im voraus mit dem Beisatze zu verständigen, worinn eigentlich des Paßwerbers sowohl dort, als hierländiges Vermögen bestehe; in welchem Ort und Kreise der Gouvernements Minsk, Podolien, und Wolhynien sich solches befinde; ob dieses Vermögen liegende Gründe oder Kapitalien sind, ob erstere verpachtet, oder verpfändet, letztere auf Interessen, und bei wem namentlich, dann auf welche Art und Weise angeleget; in welchen Geschäften ein derlei

Paßwerber reise; ob er sein jenseitiges Vermögen zu veräussern, oder andere Einrichtungen zu treffen gedenke; wie lange ihm hiezu die Frist ertheilet worden, und über welchen Gränzmautort er zu reisen willens seye. Erst nach diesen von mir Gouverneur ihm ertheilten Auskünften würde der russisch kaiserliche Herr General-Gouverneur nicht unterlassen, dem disfälligen Mautamte wegen des ankommenden Reisenden die gehörige Weisung zu ertheilen. Ausser diesen gemeinschaftlichen in den beiden angränzenden Ländern begüterten Unterthanen würde niemand anderer über die Gränze gelassen werden. Sollte es sich jedoch fügen, daß jemand von den ostgalizischen Insassen, der kein Vermögen dortlandes besitzet, seinem dringenden Geschäfte wegen in das Minsker, Podolier oder Wolhynier Gouvernement zu reisen bemüssiget wäre, so seye derselbe vor Ertheilung des Passes von seinem dringenden Geschäfte durch mich umständlich zu benachrichtigen, wo er sodann Sr. russisch kaiserlichen Majestät hierwegen Vorstellung machen, und so bald von da die hohe Erlaubniß zur Dahinreise erfolgen wird, mir die diesfällige Nachricht zu ertheilen nicht säumen würde.

Obstehende Verfügung wird demnach jedermann zur Wissenschaft und Darnachachtung mit dem Bedeuten bekannt gemacht, daß diejenigen, welche entweder bei dem k. Kreisamte, oder dem k. ostgalizischen Landes-Präsidi unmittelbar einen Reisepaß nach Rußland ansuchen sollten, in ihrer Bittschrift die oberwähnten Gegenstände umständlich und genau aufzuführen haben, widrigens man ihnen den angesuchten Paß zu erfolgen, gegründeten Anstand würde nehmen müssen.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.
Gouverneur.

Vom ostgalizischen Landes-Präsidium.
Lemberg den 2ten Junius 1800.

Florentin Steipeé.

Uwiadomienie.

Względem Paszportów do Rossyi dla obostronych poddanych.

Rossysko-Cesarski Jeneralny Pan Gubernator w Kamieńcu Podolskim Hrabia Goudowitsch Mnie Gubernatorowi w Liście swoim pod 8ym Maja r. b. oznaymił, iż podług rozkazu od Nayiaśnieyszego Jmperatora Jego Mości otrzymanego tym tylko obostronnym poddanym paszporty do Rossyi wydawane bydź mogą, ktorzy albo w tym, albo w tamtym Kraiu rzeczywiści iaki maiątek posiada, albo sprzedawszy swoie osiadłości w tym tutay Kraiu miane do owych, które w Rossyi posiadaią, poiechać chcą. W takowym więc razie zawsze Gubernator Rossyiski odemnie w przód z tym dokładem uwiadomionym bydź żąda, z czego się właściwie maiątek tak w tym iak i w tamtym kraiu będący osoby paszportu żądaiącey składa, w którym mieyscu lub dystrykcie Minskiego, Podolskiego lub Wołynskiego Gubernium tenże maiątek znayduie się, czyli takowy maiątek leżące dobra czyli kapitały składaią, iezeli dobra, czyli oneż są zaarendowane lub zastawne, ieżeli zaś kapitały, czyli na prowizyi, u kogo mianowice, oraz iakim sposobem i trybem ulokowane zostaią; w iakich sprawunkach osoba staraiąca się o paszport do Rossyi iedzie, czyli swoy tamże miany maiątek

sprze-

ſprzedać, lub inne rozrządzenie uczynić zamyśla, na iak długi czas iey pozwolenie udzielono, i przez którą pograniczną celną komorę iechać chce. Dopiero po tym odemnie Gubernatora uczynionym donieſieniu Roſſyisko-Ceſarski Jeneralny Pan Gubernator nie omieſzka oznaymioney komorze względem przybyć maiącego podrożnego, potrzebne dać zlecenie. Oprocz tych oboſtronnych w tych graniczących z ſobą kraiach maiątek poſiadaiących poddanych nikt więcey przez granice przepuſzczony nie będzie. Gdyby ſię iednak trafiło, żeby który z mieſzkańcow Wſchodniey Galicyi żadnego maiątku w Roſſyi nie poſiadaiący w ſwoim pilnym intereſie do Minskiego, Podolskiego lub Wołynskiego Gubernium poiechać muſiał, w tedy przed wydaniem paſzportu o takowym pilnym ſprawunku Pan Gubernator Roſſyiski odemnie dokładnie uwiadomiony bydź ma, On zaś potym Nayiaśnieyſzemu Imperatorowi przełożenie w tey mierze uczynić, a iak tylko pozwolenie iechania do Roſſyi naſtąpi, Mnie o tym uwiadomić nie zaniedba.

Wyżey wyrażone rozporządzenie więc dla powſzechney wiadomości i zachowania z tym dokładem obwieſzcza ſię, iż owi, którzy ſię albo u Krol. Cyrkularnego Urzędu albo u Krol. Præſidium Wſchodniey Galicyi bezpośredniczo o paſzport do Roſſyi ſtaraią, w ſwoich podaniach pomienione okoliczności dokładnie i ściśle wyrazić maią, inaczey bowiem onymże w wydaniu paſzportu słuſznie by trudność czynić muſiano.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.
Gubernator.

Od Præſidium Wſchodniey Galicyi.
W Lwowie dnia 29o Czerwca 1800.
Florentin Steipeé.

XXV.

Intimatum.

Ratione exactæ vidimationis documentorum.

Sua Majeſtas Sacratiſſima obſervato per plures caſus eo, quod circa officioſas vidimationes Documentorum non ſemper ille ordo obſervetur, qui ſubſistentibus hactenus Normalibus, tum etiam naturæ ipſius negotii conveniret, et quod minima in opere vidimationis deviatio tam relate ad creditum manipulationis, quam etiam integritatem manipulantium officialium peſsimum effectum habere poſsit; mediante ſuo Altiſsimo Aulico Decreto ddo. 13. et recepto 29. Maii a. c. Regio Apellationum Tribunali Galiciæ Orientalis dispoſuit, quatenus obviando, circa hoc momentoſum vidimationis negotium irrepſis defectibus, ne ſemet aliquis ignorantia excuſet ſingula Iudicia inſtruantur, quod officiales ad vidimanda decreta qualificati Copias vidimandorum Decretorum ſtricte cum ipſo originali confrontare et collationare, defectus in originali viſibiles circa vidimationem adnotare, et propria manu clauſulam vidimationis infra inſcribere obligentur, quodvis vero Iudicium ſimiles vidimatas copias quarum clauſulæ vidimationis per vidimantem propria manu ſubſignatæ non

essent, rejicere, et talem illegalem actum vidimantis punire debeat: hoc proinde Altissimum Decretum pro notitia omnibus et singulis hisce publicatur.

Casimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 4. Junii 1799.

Franciscus Singer de Wyssogurski.

XXVI.

Kreisschreiben.

Daß vom 1ten November 1800 die Tranksteuer auch vom Bier in Ostgalizien, und in der Bukowina einzuführen sey.

Zu Folge eines höchsten Hofkammer-Decrets vom 27ten May l. J. haben Seine Majestät allergnädigst zu entschlüssen geruhet: daß vom 1ten November 1800 die Tranksteuer auch vom Bier in Ostgallizien und in der Bukowina eingeführt, und dieses Aerarialgefäll von diesem Zeitpunkte angefangen, nach folgendem Tarif, und zwar, nach dem nämlichen Maaßstabe, wie solcher bereits in Westgallizien bestehet, ohne Ausnahme eingehoben werden soll;

Als von einem Faß Doppelbier 36 kr.
Von einem Faß einfachen Bier 18 kr.
Von einer Quart Brandwein 1 1/2 kr.
Von einer Quart Meth 1 kr.

Diese allerhöchste Entschlüssung wird demnach zur Darnachachtung, allgemein kund gemacht.

Lemberg den 13ten Junius 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż począwszy od dnia 1go Listopada 1800 Roku Podatek Czopowy także i od Piwa w Wschodniey Galicyi i w Bukowinie wprowadzony zostanie.

Nayiaśnieyszy Monarcha mocą naywyższego Dekretu Nadworney Kamery pod 27ym Maia r. b. nayłaskawiey rozporządzić raczył, iż począwszy od dnia 1go Listopada 1800 Roku Podatek Czopowy także i od Piwa w Wschodniey Galicyi i w Bukowinie wprowadzony, i tenże skarbowy przychód od rzeczonego czasu zaczynaiąc podług następuiącey Taryffy, a to podług tego samego wymiaru, iak w Zachodniey Galicyi wprowadzono, bez wyięcia pobierany bydź ma, to iest:

Od beczki dubeltowego Piwa 36 kr.

Od

Od beczki ordynaryinego Piwa 18 kr.
Od kwarty Wódki 1 1/2 kr.
Od kwarty Miodu 1 kr.

Takowe więc naywyższe rozporządzenie końcem przynależytego zachowania do powszechney podaie się wiadomości.

W Lwowie dnia 13go Czerwca 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXVII.

Kreisschreiben.

Daß diejenigen, welche Wegmauth-Beamte zu bestechen versuchen, mit der Pœna dupli werden bestraft werden.

In Folge höchsten Hofkanzley-Decrets vom 12ten v. M. wird hiermit allgemein bekannt gemacht: daß diejenigen mit der Pœna dupli werden bestraft werden, welche einen Wegmauth-Beamten oder Aufseher durch angebotene Geschenke von seiner Amtspflicht abwendig zu machen, versuchen.

Lemberg den 4ten Julius 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż ci, którzy Oficyalistów do odbierania Myta drogowego ustanowionych przekupywać usiłuią, karze podwóyney podpadaią.

Stosownie do Naywyższego Dekretu Nadworney Kancellaryi pod 12ym p. m. podaie się ninieyszemi do powszechney wiadomości, iż ci, którzy do pobierania drogowego Myta ustanowionych Oficyalistów czyli Strażników przez ofiarowanie podarunków łudzić i do zdrożenia od obowiązku służby zachęcać usiłuią, karze podwóyney podpadaią.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXVIII.

Kreisschreiben.

Daß diejenigen Partheyen, welche sich wegen des anbefohlenen Arrosement der Banco-Obligationen an die Finanz-Hofstelle verwendet haben, ihre dießfälligen Bescheide bei dem Generalat-Hofzahlamt erheben, und dasjenige, was vermittelst desselben befohlen wird binnen 4 Monaten befolgen sollen.

Mit höchstem Hofkammer-Decret vom 19ten Junius l. J. ist anher bedeutet worden: daß sich jene Partheyen ohne Ausnahme, welche die vorschrift-

mässige Umschreibung der Banko-Obligationen in der festgesetzten Zeitfrist nicht bewirket, und sich dießfalls an die höchste Finanz- und Commerz-Hofstelle schriftlich verwendet haben, um die Bescheide über ihre dießfälligen Anbringen bei dem General-Hoftaxamt und Expedit anzumelden, und den dadurch erhaltenen Auftrag vom Tage der Resolution binnen 4 Monaten um so gewisser zu erfüllen haben, als nach Verlauf dieses Termins von den nicht arrosirten Capitalien weder die Ausfolglassung einiger Interessen noch die Umschreibung der Obligationen weiter gestattet werden wird.

Lemberg den 4ten Julius 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Ażeby strony, które się końcem dopłacenia do Bankalnych Obligacyi, do Naywyższego Financialney Nadworney Instancyi udali, wypadłe w tey mierze Rezolucie w głównym Nadwornym Taxamcie odebrali, i to, co przez takowe nakazano iest, w przeciągu 4 Miesięcy wykonali.

Mocą Naywyższego Dekretu Nadworney Kamery pod dniem 19go Czerwca r. t. oznaymiono iest: iż wszystkie owe strony bez excepcyi, które w przeznaczonym czasie zamiany Bankalnych Obligacyi podług przepisu nie uiścili i do Naywyższey Financyalney i Kameralney Instancyi tym końcem się udali, po wypadłe na ich podania Rezolucie do Nadwornego głównego Taxamtu i Expedytury się zgłosić, i otrzymany w tey mierze Rozkaz niezawodnie za 4 naydaley Miesiące, od dnia Rezolucyi wykonać tym bardziey maią, gdyż po upłynieniu tego Terminu od nieprzyczynionych kapitalnych Summ ani Prowizya płacona, ani też poznieysza Zamiana Obligacyi dozwolona nie będzie.

W Lwowie dnia 4go Lipca.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXIX.

Kreisschreiben.

Wegen Erhöhung des Einfuhrzolls von ausländischen Mennig.

Nachdem vermög höchsten Hofkammer-Decrets vom 17ten v. M. zur Aufmunterung und Aneiferung der zu Joachimsthal in Böhmen, und zu Klagenfurt in Kärnten befindlichen Mennigfabriken der auf den ausländischen Mennig bisher bestandene Einfuhrzoll von 2 Gulden 24 Kreuzer vom Zentner auf drey Gulden sechs und dreyßig Kreuzer für den Zentner erhöhet, und dem zu Folge festgesetzt worden, daß die Einhebung dieser erhöhten Zollgebühr mit dem 15ten Julius gegenwärtigen Jahrs den Anfang zu neh-

nehmen habe; so wird Solches hiermit zur allgemeinen Wissenschaft bekannt gemacht.

Lemberg den 11ten Julius 1800.

Johann Jakob Graf v. Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Podwyższenie Cła wchodowego od cudzoziemskiey Minii.

Gdy podług Naywyższego Nadworney Kamery Dekretu pod 17tym p. m. do zachęcenia i wzbudzenia gorliwości Fabryk Minii w Joachimstal w Czechach, i Klagenfurcie w Karyntyi znayduiących się, od cudzoziemskicy Minii ustanowione dotychczas Cło wchodowe od Cetnara po 2 Zł. Reń. 24 kr. teraz na 3 Zł. Reń. 36 kr. od Cetnara podwyższone, i stosownie do tego ustanowione iest, ażeby pobieranie teyże podwyższoney Celney należytości od dnia 15go Lipca r. b. swóy początek wzieło, przeto to, do powszechney wiadomości ninieyszemi podaie się.

W Lwowie dnia 11go Lipca 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXX.

Patent.

Wegen Einführung neuer Bankozettel.

Wir Franz ꝛc. ꝛc.

Geben hiermit Jedermann zu vernehmen: wie nach Wir durch den Umstand, daß die dermalen in Umlaufe befindlichen Wiener-Stadt-Bancozettel schon größtentheils sehr abgenützt sind, und besonders sehr beträchtliche Summen von den kleinern Categorien wegen gänzlicher Unbrauchbarkeit haben vertilgt werden müssen, Uns veranlaßt befunden haben, neue Bancozettel nach einer verbesserten, dauerhaften und zugleich die Verfälschung mehr erschwerenden Form verfertigen zu lassen, gegen welche die dermal circulirenden Bancozettel nach und nach eingelöset, und so diese letzteren bis zum Verlauf des weiter unten §. 9. festgesetzten Termins gänzlich ausser Umlauf gesetzt werden sollen.

§. 1.

Wie diese neuen Bancozettel in ihrer äußeren Gestallt eingerichtet sind, zeigen die, diesem Patente beigefügten Muster, welche Muster jedoch zur Vorbeugung des Mißbrauches, auf gefärbtem Papier, und die Namen der unterzeichneten Wiener-Stadt-Magistratualen, und Bancohauptkasse-Oberbeamten, nicht mit der dem Original gleichen Handschrift, sondern mit gewöhnlicher lateinischer Druckschrift, und mit der Aufschrift: Abbildung eines Wiener-Stadt-Bancozettels, abgedruckt worden sind.

§. 2.

Die neuen, in Umlauf zu setzenden Bancozettel, welche alle, vom 1ten Jäner des laufenden 1800. Jahrs ausgefertiget sind, und übrigens die

nämlichen Bestandtheile, wie die bisherigen enthalten, (ausgenommen, daß statt der bisherigen Unterschrift verschiedener Magistratsräthe auf alle, jene des ältesten Vicebürgermeisters gedruckt worden ist) unterscheiden sich von den bisherigen vorzüglich durch die künstliche Einrichtung des Papiers, worinn zur Erschwerung der Verfälschung, der Werth des Bancozettels vielfältig, theils in Schatten, theils in Licht, vorzüglich auch unter den zwey Stampiglien angebracht, und überdieß auch in den Stampiglien selbst ausgedruckt ist.

§. 3.

Außer diesen wenigen Aenderungen in der Form, haben übrigens alle übrigen Eigenschaften diese neuen Bancozettel vollkommen die nämlichen zu seyn, und zu verbleiben, welche für die Wiener-Stadt-Bancozettel nach Maaßgabe des Patents vom 1ten August 1771. und 1ten Junius 1785. dann 19ten August 1796 bestimmt worden sind.

§. 4.

Da die Bancozettel baares Geld vorstellen; so müssen solche, wie es bisher geschehen ist, bei allen öffentlichen, wie immer Namen führenden Cassen in allen Unseren Hungarischen, Böhmischen, Gallizischen, und Oesterreichischen Erblanden, bei Abführung aller Abgaben und Gefälle, so wie in dem Privatverkehr in dem vollen, darauf gesetzten Werthe als baares Geld angenommen, und eben so wechselseitig bei allen Aerarial-Zahlungen an Jedermann ausgegeben werden.

§. 5.

Zur Auswechslung dieser neuen Bancozettel für baares Geld, oder des leztern gegen erstere, wie auch der grösseren Bancozettel-Gattungen in kleinere, und der leztern in grössere, bleiben fortan die nämlichen Cassen, wie bisher bestimmt.

§. 6.

Die Cassen erhalten von einer Zeit zur andern nach Bedürfniß den erforderlichen Verlag sowohl an Bancozetteln, als baarem Gelde, um die Auswechslungen wie bisher, immer ohne Verzögerung fortsetzen zu können. Bei einer, in irgend einer Provinz sich ereignenden ungewöhnlich stärkern Auswechslung aber, wo der dazu gewidmete gewöhnliche Vorrath an Bancozetteln, und baarem Gelde nicht zureichen sollte, wird die Veranstaltung sogleich getroffen werden, daß die Casse binnen 14 Tagen, oder nach Entlegenheit des Landes, längstens in drey Wochen nach Erforderniß mit Geld oder Bancozetteln versehen werde.

§. 7.

Die neuen Bancozetteln sind bestimmt, die Stelle der alten zu vertreten; daher müssen die, bisher im Umlaufe gewesenen alten, gegen die neuen umgesezt werden. Zu dieser Umsetzung werden die Besitzer der alten Bancozettel an die bestimmten Cassen hier, und in den Provinzen angewiesen.

§. 8.

Da es nicht möglich ist, alle Gattungen der neuen Bancozettel, deren dermal mit Inbegriff der bereits, durch ein eigenes Patent vom 15ten May l. J. in Umlauf gesetzten, ein und zwey Gulden-Zettel, neun verschiedene Cathegorien sind, zugleich in Umlauf zu bringen; so wird zuerst in dem Monate September mit der Ausstossung der fünf Gulden, und zehn Gulden Gattungen, als woran sich in der Circulation der stärkste Abgang äußert, der Anfang gemacht werden, von welcher Zeit an, solche dem öffentlichen gesetzmässigen Umlauf in Unsern vorgedachten Erblanden haben, mithin auch von dieser Zeit an, bei den dazu bestimmten Cassen in dem Maaße, als ihnen nach

und

und nach der erforderliche Verlag hieran zu verschaffen möglich seyn wird, gegen die alten Bancozettel aller Gattungen ausgewechselt werden. Auf gleiche Art sollen sodann in den folgenden Monaten die fünf und zwanzig, und fünfzig Gulden, dann die hundert Gulden, endlich die fünfhundert und tausend Gulden-Stücke in öffentlichen Umlauf gesetzt, und gegen die alten ausgewechselt werden.

§. 9.

Zur gänzlichen Auswechslung der dermal curstrenden alten Bancozettel wird die Zeitfrist überhaupt, und ohne Unterschied der in- und ausländischen Besitzer, bis zum lezten Junius 1801 hiermit festgesezt. Nach Verlauf dieser mehr, als hinlänglichen Zeitfrist, wird kein alter Bancozettel mehr ausgewechselt, oder statt baaren Geldes angenommen werden.

§. 10.

Da die Bancozettel baares Geld vorstellen, so ist hiervon eine nothwendige Folge, daß die verlornen, oder gänzlich getilgten keines Ersatzes fähig sind.

Die abgenützten, zerrissenen, oder wie immer beschädigten aber, insofern noch alle Hauptbestandtheile vorhanden sind, werden bei den bestimmten Cassen gegen andere vom gleichem Betrage ausgewechselt werden.

§. 11.

Da die ehmalige Gewohnheit zerrissene, oder auf andere Art beschädigte Bancozettel mit angeleimtem Papiere, oder andern angeklebtem Papiere, oder auf welch für eine andere Art zusammen zu setzen, zu mancherlei Mißbräuchen Anlaß gegeben hat; so wird dieses Leimen und Verkleben der neuen Bancozettel bei Verlust des ganzen Werthes eines so beschaffenen Bancozettels verboten; daher auch solche bei keiner Unserer Cassen ausgewechselt, oder statt baaren Geldes angenommen werden.

Dagegen bleibt jedem Besitzer eines zerrissenen Bancozettels unbenommen, solches in eine der dazu bestimmten Cassen zu bringen, wo ihm unter der §. 10. ausgedrückten Bedingniß der Ersatz mit einem andern ganzen Bancozettel vom gleichen Werthe geleistet werden wird. Auch werden solche zerrissene und abgenütze Bancozettel bei den Kreis- und Filialcassen, bei den ständischen Obereinnehmer-Aemtern und den Comitatscassen als Zahlung angenommen werden können.

§. 12.

Uibrigens hat es auch in Ansehung dieser neuen Bancozettel bei denjenigen Verfügungen zu verbleiben, welche in Unserem Patente vom 19ten August 1796. §. 12. 13. und 14. enthalten sind; daß nämlich:

a.) Derjenige, welcher Bancozettel nachzuahmen, oder ächte Bancozettel durch Abänderung in eine höhere Summe, als für welche sie ursprünglich ausgestellt sind, zu verfälschen unternehmen sollte; so auch Der, welcher durch Nachahmung der Unterschriften, Nachstechung der Wappen, oder Auslieferung des Papiers, und der dazu gehörigen Formen, Stempel, Matrizen, Buchstaben, Verzierungen, Pressen, oder eines der Zugehör, Geräthschaften und Werkzeuge, die auf was immer für eine Art zur Nachahmung oder Verfälschung der Bancozettel dienen könnten, Vorschub geleistet, oder wie sonst immer mitgewirkt hat: es mag nun das Unternehmen zu Stand gekommen seyn, oder nicht, die Verfälschung mag leicht, oder schwer zu erkennen seyn: der Criminal-Behandlung zu übergeben, und nach den Criminal-Gesetzen zu bestrafen ist.

b.) Derjenige hingegen, der eine Nachmachung (falsche Fabrication) von Bancozetteln zuerst und freywillig anzeiget, wenn die Angabe mit den, zur Ergreifung des Schuldigen erforderlichen Umständen hinreichend bestimmt befunden, und wenn darauf der Angezeigte des Verbrechens über-

wiesen worden ist, soll eine Belohnung von zehn tausend Gulden aus dem Aerarium erhalten, und sein Namen, wofern er es verlangt, verschwiegen bleiben.

Wer solche bestimmte Anzeigen macht, die zur Untersuchung und Nachspürung einer vorgehenden Verfälschung oder Nachahmung der Bancozettel, den gegründeten Anlaß geben, wofern der Verbrecher entdecket, und des Verbrechens überwiesen worden ist, soll eine der Wichtigkeit der Anzeige, und des Gegenstandes angemessene Belohnung erhalten.

Wäre aber der Anzeiger selbst ein Mitschuldiger, der seine Mitverbrecher, noch ehe sie als solche bekannt geworden, entdeckt, demselben soll die verdiente Bestrafung nachgesehen, und wofern er nicht selbst der Verführer und Urheber der Missethat ist, noch ausserdem die oben bestimmte Belohnung zu Theil werden.

c.) Endlich sollen die vorgedachten Belohnungen auch Jedem, welcher irgendwo in fremden Ländern eine solche Nachahmung, oder Verfälschung der Bancozettel, und ihren Urheber entdeckt, und die Beweise Unseren, an auswärtigen Höfen befindlichen Ministern, oder Unserer Finanzhofstelle liefert, zugewendet werden.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, den 15. Monatstag Julius, im achtzehnhundert, Unserer Reiche des Römischen im achten, und der erbländischen im neunten Jahre.

Franz.

(L. S.)

Josephus Comes a Mailath.
Regrum Galæ & Lodæ Cancius

Ad Mandatum Sacræ Cæsareo
Regiæ Majestatis proprium.
Johann Fidelis Erggelet.

Patent.

Względem wprowadzenia nowe Bankocetle.

My Franciszek &c. &c.

Wszem wobec i każdemu z osobna ninieyszemi oznaymuiemy, iako z powodu okoliczności tey, iż znayduiące się teraz w kursie Wideńsko-mieyskie Bankocetle po większey części nader iuż przytarte są, a osobliwie bardzo znaczne summy w drobnieyszych Kategoryach dla zupełney ich nieużyteczności, zniszczone bydź musiały; pobudzeni rostaliśmy do rozkazania, aby nowe Bankocetle podług formy ulepszoney, trwałey, a przytym zfałszowanie bardziey trudnym czyniącey zrobione były, któremi cyrkuluiące teraz Bankocetle powoli wykupione, i takim sposobem też ostatnie aż do upłynienia poniżey §. 9. ustanowionego terminu z kursu wyiętemi bydź maią.

§. 1

Jakim sposobem te nowe Bankocetle co do swey powierzchowney postawy urządzone są, okazuie się to z wzorów przyległych temu Uniwersałowi, które wzory atoli celem zapobieżenia nad-

nadużyciu, na kolorowym papierze, a imiona podpisanych Wideńsko-mieyskich Magistratualnych, i głowney kassy Bankowey wyższych Urzędników, nie iuż charakterem zgodnym z Oryginałem, ale zwyczaynym łacińskim drukiem z napisem: Wyobrażenie Wideńsko-mieyskiego Bankocetlu, wydrukowane są.

§. 2.

Nowe Bankocetle, które w kursie postawione bydź maią, są pod dniem 1ym Stycznia bieżącego 1800 Roku wydane, zawieraią one też same części, z których się składaią, iak dotychczasowe, (wyiąwszy, iż na wszystkich zamiast rozmaitych Radzcow Magistrackich podpisu, podpis naystarszego Vice-Prezydenta wydrukowany iest) różnią się one od dotychczasowych szczególniey misternym urządzeniem papieru, w którym wartość Bankocetlu końcem zrobienia trudnieyszym zfałszowanie wielolicznie iuż w cieni, iuż w świetle, a nayszczególniey pod dwoma Stampiliami umieszczona, i nadto ieszcze w samychże Stampiliach wyrażona iest.

§. 3.

Oprócz tych nie wielu odmian co do formy, wszystkie inne własności tych nowych Bankocetlów maią zupełnie też same bydź i zostawać, które dla Wideńsko-mieyskich Bankocetlow podług wymiaru Uniwersału pod 1ym Sierpnia 1771. i pod 1ym Czerwca 1785. tudzież i pod 19ym Sierpnia 1796. oznaczone są.

§. 4.

Gdy Bankocetle wystawuią pieniądz gotowy, muszą one zatym, iak się to do tych czas działo, we wszystkich publicznych kassach, pod iakimkolwiek imieniem będących w Państwach Naszych dziedzicznych wszystkich Węgierskich, Czeskich, Galicyiskich i Austryackich w czasie wnoszenia wszelakich danin i intrat, iako i w opłatach prywatnych w ustanowioney zupełney ich wartości za gotowy pieniądz przymowane, i na wzaiem w czasie skarbowych wypłat również bydź wydawane każdemu.

§. 5.

Do wymienienia nowych tych Bankocetlów za gotowy pieniądz, albo tegoż za tamte, iako też Bancocetlów większego gatunku na mnieysze, lub mnieyszych na większe, też same ciągłe kassy, iak dotąd, wyznaczone zostaią.

§. 6.

Od czasu do czasu otrzymaią kassy podług potrzeby przyzwoity zapas tak w Bankocetlach, iko i w pieniądzach gotowych, aby wymianę iak dotąd zawsze bez zwłoki kontynuować można. W czasie zaś wydarzaiącey się, w iakiey Prowincyi nadzwyczaynie licznieyszey wymiany, gdyby przeznaczony na ten koniec zwyczayny zapas Bankocetlów, i gotowych pieniędzy nie wystarczał, uczyniona będzie natychmiast dyspozycya, aby kassę w przeciągu 14 dni, a za odległością kraiu naydaley w trzech tygodniach opatrzyć podług potrzeby w pieniądze lub Bankocetle.

§. 7.

Nowe Bankocetle są przeznaczone, aby mieysce starych zastąpiły, dla czego muszą stare, które do tych czas w kursie zostawały, za nowe bydź zamieniane, końcem takowey zamiany posia-

daiący ſtare Bankocetle do oznaczonych kaſs tu, i po Prowincyach udać ſię maią.

§. 8.

Ponieważ nie ieſt rzeczą podobną wſzyſtkie gatunki nowych Bankocetlów, których teraz ieſt dziewięć różnych kategoryi, łącząc w nie cedułki na ieden i dwa Ryńskie, które iuż właściwym Uniwerſałem pod 15ym Maia r. b. w kurſie ſą poſtawione, przyprowadzić zarazem do cyrkulacyi, zaczym naypierwey w mieſięcu Wrześniu wydaiąc gatunki na pięc Rynskich i dzieſięć Ryńskich, których ſię naywiększy niedoſtatek w cyrkulacyi okazuie, uczyniony będzie co do tego początek, od którego czaſu zaczynaiąc mieć będą też ſtoſownie do prawa w przerzeczonych Naſzych Dziedzicznych Państwach publiczny kurs, a zatym od czaſu tego po kaſſach na to wyznaczonych podług miary, iak onym zwolna potrzebnego w nich doſtarczyć będzie można zapaſu, za ſtare Bankocetle wſzelakiego gatunku wymieniane będą. Równym ſpoſobem maią potym w naſtępuiących mieſiącach cedułki na dwadzieścia pięć, i pięćdzieſiąt Ryńskich, tudzież na ſto Ryńskich, nakoniec na pięćſet, i tyſiąc Ryńskich w publicznym kurſie bydź poſtawione i za ſtare wymieniane.

§. 9.

Do zupełnego wymienienia zoſtaiących teraz w kurſie ſtarych Bankocetlów wyznacza ſię w powſzechności termin aż do oſtatniego Czerwca 1801. Roku bez różnicy, czy ich Poſiadacze ſą kraiowi, czy zagraniczni. Po upłynieniu tego terminu, który ieſt bardziey iak doſtateczny, żaden Bankocetel ſtary więcey wymieniany, ani za gotowe pieniądze przyięty będzie.

§. 10.

Ponieważ Bankocetle gotowy pieniądz oznaczaią, wynika zatym ztąd konieczny wypadek, iż te, które ſtracone, albo zupełnie zniſzczone ſą, do bynaymnieyſzego wynadgrodzenia nie ſą zdolne.

Bankocetle zaś przytarte, porozdzierane, lub innym iakimkolwiek ſpoſobem nadwątlone, zoſtaną w kaſſach wyznaczonych, iak skoro ieſzcze wſzyſtkie główne części, z których ſię ſkładaią, okazuią, za inne równey ilości wymienione.

§. 11.

Ponieważ zwyczay dawnieyſzy ſpaiania Bankocetlów podartych, lub innym ſpoſobem uſzkodzonych papierem nakleianym lub podlepionym albo iakimkolwiek bądź innym ſpoſobem do rozlicznego nadużycia był powodem; zaczym skleianie takowe lub podlepianie nowych Bankocetlów zakazuie ſię pod utratą całkowitey wartości ſporządzonego tak Bankocetlu. Nie będą one więc ani w żadney kaſſie Naſzey wymieniane, ani przyięte za gotowe pieniądze.

Każdemu przeciwnie poſiadaczowi rozdartego Bankocetlu nie ieſt zbronno przynieść go do iakiey z oznaczonych na to kaſs, gdzie mu pod warunkiem §. 10. wytkniętym, wynadgrodzenie ingdy całym Bankocetlem równey ilości uczynione będzie. Takowe podarte i przytarte Bankocetle będą nawet mogły w kaſſach Cyrkularnych i filialnych w Urzędach Stanowych i Poborczych, i kaſſach Komitatowych w zapłacie bydź przyiętemi.

§. 12.

§. 12.

Wreſzcie co ſię tyczy tych nowych Bankocetlów zoſtać należy przy rozporządzeniach tych, które w Uniwerſale Naſzym pod 19tym Sierpnia 1796. §. 12. 13. i 14. zamykaią ſię, to ieſt: iż

a.) Ten, któryby Bankocetle imitować, albo prawdziwe, za przemienieniem ich na wyżſzą ſummę nad tę, na którą początkowie były wydanemi, fałſzować miałby przedſięwziąć; iakoteż ów, coby naśladowaniem podpiſów, ſztychowaniem herbów, wydaniem papieru, i należących do tego Form, ſtemplów, macic, Liter, dekoracyi, praſs, lub inney iakiey przynależytości, tudzież naczynia i narzędzi, któreby iakimkolwiek bądź ſpoſobem do imitowania lub fałſzowania Bankocetlów służyć mogły, pomoc dał, lub iakokolwiek inaczey przyłożył ſię, czyby to przedſięwzięcie do skutku przyſzło, czy nie, czy zfałſzowanie do poznania byłoby łatwe, czy ciężkie, oddany bydź ma kryminalnemu z ſobą obeyściu ſię, i podług uſtaw kryminalnych ukarany bydź powinien.

b.) Ten zaś, który o imitacyi (fabrykacyi fałſzywey) Bankocetlów naypierwey dobrowolnie donieſie, ieżeli udanie iego wraz z okolicznościami potrzebnemi do ſchwytania winnego będzie doſtatecznie za dokładne uznane, donieſiony oraz o wyſtępek potym przekonany zoſtanie; otrzymać ma nadgrody z skarbu dzieſięć tyſięcy Ryńskich z zachowaniem w ſekrecie iego imienia, gdyby tego żądał.

Kto tak dokładne uczyni donieſienie, iżby gruntowym było pochopem do roztrząśnienia i ſzlakowania poprzedzaiącego zfałſzowania, lub imitacyi Bankocetlów, ten iak skoro zbrodzień wyſzlakowanym, i o wyſtępek przekonanym zoſtanie, otrzymać ma podług ważności donieſienia i obiektu przyzwoitą nadgrodę.

Gdyby zaś donoſzący ſam był wſpółwinnym a ſwoich wſpółwinowayców, nim o nich ieſzcze wiedziano, odkrył, zasłużona kara ma bydź onemu darowana, i ieſzcze oprócz tego ieżeliby ſam nie był uwodzicielem i herſztem zbrodni, powyżey oznaczoną nadgrodę pozyskać ma.

c.) Jak też każdemu nakoniec służyć maią, przerzeczone nadgrody, któryby w obcym gdziekolwiek iakim kraiu imitacyą takową, lub zfałſzowanie Bankocetlów i ſprawcę onychże odkrył, a oraz dowody tego do Naſzych Miniſtrów będących przy zagranicznych Dworach lub do Naſzey podał Nadworney Inſtancyi Finanſowey.

Dań w Naſzym głównym i Rezydencyonalnym mieście Wiedniu dnia 15go mieſiąca Lipca Tyſiącznego Oſmſetnego, Panowania Naſzego Rzymskiego w oſmym, a dziedziczno-kraiowego w dziewiątym Roku.

Franciſzek.

(L. S.)

Joſephus Comes a Mailath,
Reg. Gal. et. Lod. Cancellarius.

Ad Mandatum Sacræ Cæſareo
Regiæ Majeſtatis proprium.
Fidelis Ergelet.

XXXI.

Intimatum.

Ratione cauſarum ad Commiſsionem Bancalem ſex cridarum Varſaviensium ſpectantium.

Cæſareo Regium Regnorum Orientalis Galiciæ et Lodomeriæ Univerſale Appellationum Tribunal, omnibus et ſingulis quorum intereſt, præcipue vero ſubordinatis ſibi Judicialibus Inſtantiis notum facit, Altiſsimo Decreto Aulico de die 4. Julij an. cur. ſequentia reſoluta fuiſſe; nimirum: Licet Commiſsio Bancalis a tribus Potentiis dividentibus Varſaviæ pro disjudicanda re ſex Cridariorum Domuum Varſavienſium conſtituta, ſit forum Univerſale et privilegiatum cum derogatione omnium Inſtantiarum, eveniſſe tamen Caſus, in quibus Inſtantiæ Judiciales Galicienſes partim ad requiſitionem præfatæ Commiſsionis Bancalis, partim ex Officio ſemet ingeſſerint, in deciſionem pretenſionum talium quas una alterave campſorum illorum Domus ad aliquam maſsam Cridariam in Gallicia pertractatam formandas habuerat. Cum autem ex natura fori privilegiati fluat, quod coram illo non tantum paſsiva, ſed etiam activa partium privilegiatarum disjudicari debeant, manifeſte eluceſcere, quod proceſsus præfatas ſex Domus Cridarias concernentes, omnes ſine exceptione, conſequenter etiam illi, in quibus eædem qua Actores pro exactione activarum prætenſionum intervenient, de jure ſpectent ad Commiſſionem Bancalem Varſavienſem, et ſimili modo pertractari debeant. Quare Suam Sacratiſsimam Cæſ. Regiam Apoſtolicam Majeſtatem ad præcavendas omnes ambages et inconvenientias ex Oppoſito Judiciorum Galicienſium procedendi modo oriundas ſingulis Judiciis ordinandum adinveniſſe. 1mo. Ut nullus cujuscunque qualitatis proceſſus, in quo una alterave ex ſex Domibus Cridariis qua Actor, vel reus ſubintrat, a quodam Iudicio Galicienſi infuturum ſuscipiatur, ſed partes ſimpliciter ſemper ad Commiſsionem Bancalem invientur, et ſi penes aperitionem proceſſus Cridæ quædam ex his Domibus qua Creditor hypothecarius tabulariter appareret, Judex Cridæ de eo, ac de aperitione concurſis unice Commiſsionem Bancalem informet. Cæterum ſe in liquidationem harum prætenſionum non ingerat. Ab hoc præſcripto quoque ad ſimplicem requiſitionem Commiſſionis Bancalis non recedatur, et generatim nullus has Domus Cridarias concernens proceſſus á Provinciarum harum Judicio recipiatur, aut plane decidatur, niſi Commiſsio Bancalis per ſpecialem requiſitionem in quovis Caſu ſpeciatim et expreſse ſe declaret, quod Cauſam per modum delegationis hujatium provinciarum Inſtantiis Judicialibus ita dimittat, ut deſuper juxta in his provinciis vigentes, leges et ordinem Judiciarium procedatur, et Sententiis abhinc proferendis acquieſcere velit. 2do. Ut omnis ad præſens adhuc penes hujacia Judicia pendentes et non deciſi proceſſus, qui quandam ex his Domibus Bancalibus concernunt; et illi etiam qui pendent in gradu Appellationis, aut reviſionis, ſine ulteriori ſiſtantur, partibus acta quæ ad quemvis ſpectant, reſtituantur, eædemque cum Jure ſuo ad conſtitutam Varſaviæ tanquam Judicium Univerſale et privilegiatum Commiſsionem Bancalem invientur, proin omes ejusmodi in his Regnis pendentes proceſſus Judiciarii hiſce pro ſublatis declarantur.

3tio.

3tio. Quod è contra concernit proceſſus poſt erectionem Commiſsionis Bancalis abhinc jam deciſos, ſuper quibus Sententiæ jam excreverunt in rem judicatam, hi ut nullatenus Commiſsioni Bancali pro ulteriori cognitione dimittantur. Quoniam id pugnat contra Univerſalia Juris principia et jura ſuperioritatis territorialis, ut Commiſsioni Jurisdictio aliqua in hujatia Judicia et ulterior Cognitio de Sententiis in hac et etiam ultima Inſtantia prolatis tribuatur. Attamen ſi Commiſsio Bancalis ei ultro inhæreret, ut eidem etiam tales proceſsus reſignentur, tunc etiam iſti pro levandis ſpectentur, et cum informatione partium circa acta idem obſervetur, quod pro hoc caſu in ſecundo puncto odinatum habetur.

Caſimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbańſki.

Ex Conſilio Cæſareo Regii Univerſalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 29. Julii 1800.

Balthaſarus de Borzaga.

XXXII.

Intimatum.

Ne Advocati circumſtantias ſibi notas occultent.

Sua Cæſareo Regia Majeſtas medio Altiſsimi Decreti Aulici ddato 15. et accepto 30. Julii a. c. Cæſareo Regio Appellationum Tribunali Orientalis Galiciæ ordinare dignata eſt; ut cum non raro apparuerit, Advocatos in dubium vocare Circumſtantias, quæ ipſis, et partibus adeo notæ ſunt: ut ab ipſis negari non poſint, cura habeatur, quatenus hæc veritatem illicite occultans, et protractiones pariens Advocatorum petulantia tollatur, et in futurum quivis Advocatus circumſtantiam in ſe veram, ſibique notam petulanter negans ſemper Areſto octidui puniatur. Singulis ergo Advocatis altiſsima hæc reſolutio hiſce eum in finem publicatur, ut a pæna in caſum petulantis negationis ſancita cavere noverint.

Caſimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbańſki.

Ex Conſilio Cæſareo Regii Univerſalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 4. Auguſti 1800.

Franciſcus Singer de Wyſogurski

XXXIII.

Kreisschreiben.

Den Umlauf der neuen Ein Kreuzer-Stücke betreffend.

Seine K. K. Majestät haben durch Hofdecret vom 1ten August l. J. zu befehlen geruhet: daß zur mehreren Bequemlichkeit des Publikums beim Gebrauche der zum täglichen Verkehr nothwendigen kleinen Münze, die einfachen Kreutzerstücke in einer mit den kupfernen Groschen, und Doppelgroschen verhältnißmässigen, und dünneren Form ausgeprägt, und in Umlauf gesetzt werden sollen.

Diese Münze ist daher von nun an sowohl in dem gemeinen Handel und Wandel bei jeder Privatzahlung, als bei allen Gefälls- Steuer- und anderen öffentlichen Staats- ständischen- und städtischen Cassen in dem festgesetzten Werthe zu einem Kreuzer zu verausgaben, und unweigerlich anzunehmen.

Und da diese Münze einzig und allein zum inländischen Verkehr als eine Landmünze bestimmt ist; so ist die Ein- und Ausfuhr derselben eben so, wie in Ansehung der Drey- und Sechs-Kreuzer-Stücke kundgemacht worden ist, unter der Strafe des Verlustes verbothen.

Lemberg den 22ten August 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Franz Graf v. Gaisruck.

Cyrkularz.

Względem nowych Kraycarów w kurencyą wprowadzonych.

Nayiaśnieyszy Monarcha mocą Nadwornego Dekretu pod 1ym Sierpnia r. b. rozporządzić raczył, iż dla większey wygody publiczności w wydawaniu drobney monety do codziennego kupna i przedaży potrzebney poiedyncze kraycary w stósownym do miedzianych Dudków i Dwududków kształcie i cięcieyszey postaci kute, i w kurencyą wprowadzone bydź maią.

Ta więc moneta odtąd tak w powszechnym handlu kupnie i przedaży, tudzież w każdym prywatnym płaceniu, iako też i we wszystkich dochodowych, podatkowych i innych publicznych kraiowych, stanowych mieyskich Kassach w ustanowionym walorze iednego Kraycara wydawana i bezsprzecznie przyimowana bydź powinna.

Że zaś rzeczone Kraycary ile, kraiowa moneta, iedynie tylko dla wewnętrznego w kraiu kupna i przedaży są przeznaczone, zaczym onychże wprowadzenie i wyprowadzenie tak, iak względem Dudków i Dwududków obwieszczono, pod karą utraty zakazuie się.

W Lwowie dnia 22go Sierpnia 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Franciszek Hrabia de Gaisruck.

XXXIV.

Patent.

Gemäs welchen die Judenschaft den Lichterzündungsaufschlag vom 1ten November l. J. zu entrichten haben wird.

Wir Franz ꝛc. ꝛc.

Um den im Jahre 1797. an die Stelle der bestandenen Schutzsteuer eingeführten jüdischen Lichterzündungs-Aufschlag bei seinem derzeitigen Ertrage zu erhalten, und zugleich dasjenige von demselben zu beseitigen, was die Beschwerden der Judenschaft veranlasset hat, haben Wir Uns bewogen gesehen, die Grundsätze, nach welchen die Judenschaft den Lichterzündungs-Aufschlag, vom 1ten November l. J. anzufangen, zu entrichten haben wird, folgendermassen festzusetzen.

§. 1.

Der Lichterzündungs-Aufschlag wird, vom 1ten November dies Jahrs anzufangen, entrichtet:

1tens, von einem jeden Dochte eines-Wachs-Unschlitt-oder Lampenlichts, ohne Unterschied seiner Grösse, Gattung oder Werthes, welches an einem Sabathe, oder einem der im folgenden Absatze nicht ausgenommenen Feyertage in der Wohnung einer jüdischen Familie angezündet wird, mit drey Kr.

2tens, von einem jeden Dochte eines Wachs-Unschlitt-oder Lampenlichtes, ohne Unterschied seiner Grösse, Gattung und Werthes, welches an den auf einander folgenden Feyertagen, sie mögen auf einen Sabath fallen oder nicht, und zwar:

zu Ostern, jüdisch Besach genannt, an den ersten zween, dann den letzten zween,
zu Pfingsten, jüdisch Schwues genannt, an den zween,
am Neujahr, jüdisch Roschaschuna genannt, an den zween.
Lauberhütten, jüdisch Sückes genannt, an den ersten zween, dann den letzten zween, zusammen zwölf Feyertäge, in der Wohnung einer jüdischen Familie angezündet wird, mit 1 1/2 Kr.

3tens, von jedem Jahrzeitlichte, welches am Sterbetag eines Verstorbenen angezündet wird.

a.) wenn es von Wachs ist mit 6 Kr.
b.) wenn es aber von Unschlitt oder Oehl ist, mit 3 Kr.

4tens, von jedem am sogenannten langen Tage oder dem Versöhnungsfeste in die Synagoge gegebenen Licht mit 10 Kr.

5tens, von jedem Weihnachtslichte (Chanuka) aus Wachs, Unschlitt oder Oehl, mit 1/2 Kr.

6tens, von jedem Hochzeitlichte, dasselbe mag zur Zeit des sogenannten Brautbedeckens, oder bei der eigentlichen Trauung durch Wechslung der Ringe, oder auch bei der Einsegnung (Schewa Broches) angezündet werden, und zwar:

a.) für jede einfache Kerze von Wachs oder Unschlitt mit 30 Kr.
b.) für jede Fackel 1 Gulden Rhn.

§. 2.

Diesem Aufschlage unterliegen bloß die zu gleicher Zeit brennenden Dochte, keineswegs aber diejenigen, die an eben dem Tage nach Abbrennung eines schon versteuerten Lichtes an dessen Stelle neue aufgesteckt werden, wenn sie nur die Zahl der versteuerten Lichter nicht übersteigen.

Ausserdem aber sind von diesem Aufschlage solche Lichter ganz frey, welche außer den Zimmern im Keller, Vorhause, Stallungen und Stiegen zum Hausgebrauch, oder Sicherheits wegen gewöhnlich, und nicht des Sabaths, oder Feyertags wegen angezündet werden, jedoch darf über diese Lichter kein Segen gesprochen werden.

§. 3.

Da eines Theils jede jüdische Familie an dem der Judenschaft von Uns verliehenen Schutze und Duldung Theil nimmt, und in dieser Rücksicht die vormalige Schutzsteuer und den Domestical-Beitrag zu entrichten verbunden war, andern Theils aber jede Familie nach den jüdischen Religionsgesetzen am Sabathe und Feyertagen zur Verherrlichung des Festes wenigstens zwey Lichter aufzuzünden gehalten ist; so hat jedes jüdische Familienhaupt an jedem Sabathe oder Feyertage dem im §. 1. in der ersten Rubrik bestimmten Aufschlag, in so ferne derselbe durch die zweyte Rubrik dieses Absatzes nicht gemäßiget ist, mit 6 Kr. für 2 Lichter zu entrichten.

Für Familienhäupter aber sind alle Juden beiderlei Geschlechts zu halten, in so ferne sie von diesem Aufschlage durch das gegenwärtige Patent nicht ausdrücklich befreyt sind.

§. 4.

Von dem im §. 1. bemessenen Lichterzündungs-Aufschlage sollen ganz befreyet seyn:

1tens, die jüdischen Ackersleute, wenn sie ausser der Landwirthschaft keinen andern Handel, oder anderes Gewerbe treiben:

2tens, die Soldaten mit ihren Gattinnen so lange sie nicht aus dem Kriegsdienste getreten sind, und sich keinem andern Gewerbe widmen.

3ten, Soldaten-Wittwen, so lange sie nicht zur zwoten Ehe schreiten.

Doch dürfen sowohl diese als jene mehr nicht, als zwey Lichter aufzünden.

Ausser diesen werden auch noch folgende Classen, wenn sie für sich weder besondere Lichter anzünden, noch darüber den Segen sprechen wollen, von diesem Aufschlage befreyt:

a.) Ledige beiderlei Geschlechts, welche bei ihren Aeltern, Vormündern, Anverwandten, oder Freunden in Kost und Wohnung stehen, so lange sie kein eigenes Vermögen, Gewerb, oder sonstigen Erwerb haben, und minderjährig sind.

b.) Handlungsdiener, Handwerksgesellen, Dienstbothen, und Hausgesind beiderlei Geschlechts, wenn sie ledigen oder wittiblichen Standes sind, und bei ihren Herren oder Meistern nebst Lohn auch Wohnung und Kost haben.

c.) Reisende, wenn sie sich ausweisen, daß sie entweder unter eine der befreyten Classen gehören, oder in ihrem Wohnorte den Aufschlag berichtiget haben.

§. 5.

Da die jüdischen Religionsgesetze es dem frommen Willen der Familienhäupter überlassen, den Sabath oder Feyertag durch Anzündung mehrerer über die gesetzlichen zwey Lichter zu verherrlichen; so kann die Gefälls-Direction dieselben zur Versteuerung einer grösseren Anzahl Lichter nicht nöthigen.

Wenn aber ein Familienhaupt in seiner Wohnung oder Bethstube entweder in einem einzigen Gemache, oder in den verschiedenen Theilen seiner Wohnung mehr als 2 Lichter aufgestellet; so hat dasselbe obschon es zu einer der im §. 4. genannten befreyten Classen gehört, für jedes der aufgestell-

ten Lichter bis auf 10. den im §. 1. bestimmten Aufschlage mit 3. und respective 1 1/2 Kr. zu entrichten.

Die übrigen Lichter hingegen sind von dieser Abgabe dergestallt frey, daß jedes Familienhaupt, so oft es den Aufschlag für 10 Lichter bezahlt, so viele Lichter, als er nur selbst will, unbeschränkt anzustecken berechtiget sey.

§. 6.

Wo in einem Hause, Wohnung oder auch in dem nämlichen Gemache mehrere Familien beisammen wohnen, hat jedes Haupt der mitwohnenden Familien den Aufschlag für die bei ihm aufgezündenen Lichter nach Maaßgabe der §. §. 3. und 5. für sich allein, und ohne Rücksicht auf die von seinen Mitwohnern aufgestellten Lichter zu bezahlen.

Der die ärmere Judenclasse vorzüglich drückende Aufschlag für den Mitgenuß wird demnach ohne Vorbehalt aufgehoben, und darf, vom 1ten November d. J. angefangen, unter keinem Vorwande mehr eingefodert werden.

Wenn in einer Wohnung neben steuerpflichtigen solche Juden beisammen wohnen, welche vermöge des §. 4. vom Aufschlage befreyt sind; so kann sich die Befreyung dieser letztern auf die nicht befreyten Miteinwohner unter keinerley Vorwand erstrecken.

§. 7.

Was die übrigen in der 3ten, 4ten, 5ten, und 6ten Rubrik des §. 1. mit einem Aufschlage belegten Lichter betrifft, da kein Religionsgesetz die Juden zur Zündung derselben verbindet; so steht auch ferner bei der Willkühr eines Jeden, ob, und wieviel er derselben anzünden wolle.

Wer keine solche Lichter aufzündet, dieser darf von der Gefälls-Direction zur Entrichtung des dießfälligen Aufschlags nicht gezwungen werden.

Nur derjenige, der solche Lichter zündet, ist gehalten, für jedes Licht den in der 3ten, 4ten, 5ten, und 6ten Rubrick bestimmten Aufschlag zu entrichten. In Absicht auf die Hochzeitlichter aber wird der Judenschaft noch diese Begünstigung gestattet, daß der Aufschlag dafür den Betrag von 5 Gl. Rhn. niemal übersteigen darf, dergestalt, daß derjenige Jude, welcher in solchen Fällen 5 Gl. Rhn. an das Gefäll entrichtet, berechtiget wird, bei allen Hochzeitceremonien so viele Kerzen oder Fakeln anzünden, als ihm beliebt.

§. 8.

Kein Familienhaupt oder anderer Jude ist befugt, Lichter, welche vermöge §. 1. dieses Patentes dem Aufschlage unterliegen, aufzuzünden, bevor er gegen Entrichtung des Aufschlags hierauf den Erlaubnißschein gelöset hat, widrigenfalls macht er sich der Uibertrettung des Gesetzes schuldig. Eben so übertritt jener das Gesetz, welcher mehr Lichter aufzündet, als wofür er den Aufschlag entrichtet, und den Erlaubnißschein gelöset hat, es sey denn, daß er nach Maaßgabe des §. 5 den höchsten Aufschlag für 10 Lichter bezahlt hätte.

§. 9.

Jedes Familienhaupt hat gegen vorläufigen Erlag des Aufschlags den Erlaubnißschein für alle jene Lichter zu lösen, die am Sabathe oder einem Feyertage in seiner Wohnung oder Bethstube angezündet werden, widrigenfalls soll dasselbe nach Maaßgabe des §. 8. für einen Uibertreter des Gesetzes ohne Rücksicht angesehen seyn, wenn auch diese Lichter von Jemand andern aufgesteckt, oder auch wirklich versteuert wären; denn das Zusammentragen oder Zusammenstellen der Lichter von mehreren Familien wird hiermit ausdrücklich verbothen, sondern jede Familie hat die von ihr versteuerten Lich-

ter in ihrer eigenen Wohnung, oder wo mehrere Familien wohnen, bei ihren Betten auf einem besondern Tische aufzustellen.

§. 10.

Für die richtige Versteuerung der übrigen im §. 1. dieses Patents ausdrücklich belegten Religionslichter hat nicht nur allein derjenige, welcher ein solches Licht anzünden läßt, sondern auch der Synagog-Diener welcher dasselbe anzündet, zu haften. Beide sind als Gesetzübertreter zu behandeln, wenn ein solches Licht ohne gelößten Erlaubnißschein aufgezündet worden ist.

§. 11.

Es stehet jedem jüdischen Familienhaupte frey, für die am Sabath oder Feyertage in seiner Wohnung anzuzündenden Lichter vor Aufstellung derselben den Aufschlag jedesmal einzelnweise zu entrichten, oder einen Erlaubnißschein für längere Zeit zu lösen, und sich darüber mit der Gefälls-Direction abzufinden. Jedoch muß im letzten Falle die Erlaubniß wenigstens auf 3 Lichter für ein Vierteljahr genommen werden.

§. 12.

Die Gefälls-Direction, ihre Einnehmer oder Unterpächter sind verbunden, den Erlaubnißschein, welcher gemäß vorstehenden Absatzes verlangt wird, ohne Widerrede, Weigerung oder Verzögerung dem Familienhaupte, oder dem, der von ihm geschickt wird, unter strenger Ahndung zu ertheilen, nur muß solcher zur gehörigen Zeit verlangt werden, und zwar:

a.) die Erlaubnißscheine auf zwey und mehrere Lichter für einzelne Sabathe und Feyertäge gegen sogleichen baaren Erlag müssen täglich von 9 bis 12 Uhr Vormittags, und von 3 bis 6 Uhr Nachmittags ausgegeben werden.

Am Vorabend eines Sabathes oder Feyertags aber können sie vom 1ten November bis letzten April nur bis 4 Uhr Nachmitags gelößt werden.

b.) Die Erlaubnißscheine auf längere Zeit müssen 4 Wochen vorhinein angesucht, und sich hierbei nach dem Militärjahr gehalten werden; dergestalt kann der Erlaubnißschein auf ein ganzes Jahr nur 4 Wochen vor dem 1ten November, auf drey Vierteljahre nur 4 Wochen vor dem 1ten Hornung, auf ein halbes Jahr nur 4 Wochen vor dem 1ten November oder 1ten April, auf ein Vierteljahr endlich nur 4 Wochen vor dem 1ten November, Hornung, April, oder Julius eines jeden Jahrs verlangt werden.

§. 13.

Die Erlaubnißscheine auf längere Zeit werden von der Gefälls-Direction jederzeit unmittelbar ertheilt, jedoch kann derjenige, welcher einen solchen Erlaubnißschein lösen will, sich auch vermittelst des Einnehmers oder Unterpächters darum melden. Ein solcher muß die Anzahl der Lichter, welche er im Verlauf der bestimmten Zeit an Sabathen oder Feyertägen zünden will, verläßlich anzeigen, und den für die Lichter ausfallenden Betrag auf 2 Monate zum voraus baar erlegen.

Dafür erhält er von dem Unterpächter oder Einnehmer einen Interimsschein, welcher gegen den nachfolgenden von der Gefälls-Direction ausgefertigten Erlaubnißschein umgetauscht wird. In der Folge wird jedesmal nur ein Monatsbetrag jedoch dermassen bezahlt, daß der zweymonatliche Vorschuß bloß für die letzten 2 Monate zu gelten hat.

§. 14.

Außer dem wesentlichen Vortheile, daß jene, die sich wegen Entrichtung des Aufschlages von wenigstens 3 Lichtern mit der Gefälls-Direction

tion auf längere Zeit abfinden, den ganzen Betrag für diese Zeit nicht sogleich erlegen dürfen, erhalten dieselbe noch nach dem Verhältnisse der Lichteranzahl, wofür sie den Erlaubnißschein lösen, folgende Begünstigungen.

a.) Daß derjenige, welcher an jedem Sabathe oder jüdischen Feyertage wenigstens 4 Lichter und darüber anzündet, und dafür den Erlaubnißschein auf ein ganzes Jahr löset, dadurch für dieses Jahr von allen übrigen im ersten Absatze der 3ten, 4ten, 5ten, und 6ten Rubrik benannten Auflagen ganz befreyt wird.

b.) So oft Jemand einen jährlichen Erlaubnißschein auf wenigstens 4 Lichter und darüber löset; so erhält er zur Unterstützung der Armen für jedes Licht drey Armenzettel, und zwar dermassen, daß ihm

für	4	Lichter .	12
=	5	detto .	15
=	6	detto .	18
=	7	detto .	21
=	8	detto .	24
=	9	detto .	27 und
=	10	detto .	30

Armenzettel unentgeldlich darauf gegeben werden, damit er diese den ärmeren Juden nach Belieben vertheilen möge.

Diese Armenzettel werden ebenfalls von der Gefälls-Direction und zwar jeder nur für ein Licht ausgefertiget, damit sie leichter vertheilt werden können. Jeder Arme, der einen solchen Armenzettel erhält, kann ihn bei dem Gefälle statt baaren Geldes abgeben, um einen Erlaubnißschein zu lösen.

§. 15.

Da es billig ist, daß jedes Gemeindeglied an den Angelegenheiten der Gemeinde verhältnißmäßig zu seinem Vermögen Theil nehme, und daß derjenige, welcher freywillig zu den allgemeinen Staatsbedürfnissen über seine Schuldigkeit mehr beiträgt, auch in diesem Verhältnisse grössere Vorzüge und Vortheile geniesse; so soll das bisher durch den §. 18. des am 7ten May 1789. erflossenen Patents auf dem Besitze eines Hauses gelegene Stimm- und Wahlfähigkeitsrecht der jüdischen Familienhäupter künftighin mit der grössern Anzahl versteuerter Lichter in folgendes Verhältniß gesetzt werden:

a.) Stimmfähig, das ist, zu den Wahlen der Rabbiner, Religionsweiser, Gemeinde-Vorsteher, Bruderschafts-Vorsteher, dann Schul- oder Spitalsväter, und zu allen übrigen Gemeinde-Angelegenheiten soll ein jedes Familienhaupt, wenn es schon kein unbewegliches Eigenthum hat, seine Stimme zu geben, in Hinkunft berechtiget seyn, welches wenigstens in einer Gemeinde

von 100 bis 150 Familien 3 Lichter,
von 151 bis 300 Familien 4 Lichter,
von 301 bis 400 Familien 5 Lichter,
von 401 bis 500 Familien 6 Lichter, in den 4 Hauptgemeinden Brody, Lemberg, Krakau, und Lublin aber 7 Lichter durch ein ganzes Jahr vorhinein aufgezündet hat, und fortan versteuert.

b.) Jenes Familienhaupt, welches in einer Gemeinde stimmfähig ist, ist auch in dieser Gemeinde zum Bruderschafts-Vorsteher-Schul- und Spitalsvater wahlfähig, wenn es alle übrigen sonst nothwendig und verfassungsmässigen Fähigkeiten und Eigenschaften besitzet, und seit wenigstens einem Jahre um ein Licht mehr zündet, als es, um blos stimmfähig zu seyn, zu zünden hätte.

c.) Wahlfähig zu dem Amte eines Gemeinde-Vorstehers oder Rabbiners ist jenes Familienhaupt, welches ausser der Kunde der Deutschen Sprache,

dann den übrigen vorschriftsmässigen Eigenschaften und Fähigkeiten wenigstens bei einer Gemeinde

von 100 bis 150 Familien 5 Lichter,
von 151 bis 300 Familien 6 Lichter,
von 301 bis 400 Familien 7 Lichter,
von 401 bis 500 Familien 8 Lichter, in den 4 Hauptgemeinden Brody, Lemberg, Krakau und Lublin aber 10 Lichter durch ein ganzes Jahr vor der Wahl angezündet hat, und fortan versteuert.

d.) Das Familienhaupt, welches nach der Hand aufhört, die vorstehend bestimmte Anzahl Lichter zu versteuern, verliert in diesem Verhältnisse seine Stimm- oder Wahlfähigkeitsrechte auf so lange, bis es nicht wieder wenigstens durch ein ganzes Jahr diese Anzahl Lichter versteuert hat.

§. 16.

Sollte ungeachtet der Mässigkeit und der Vortheile, womit diese Auflage bestimmt worden, doch wider besseres Vermuthen Jemand dieses Gesetz übertreten, und das Gefäll bevortheilen; so werden hierauf folgende Strafen festgesetzt:

a.) Wer zuwider des §. 3. für den Sabath oder Feyertag gar keinen Erlaubnißschein gelöset hat, bezahlet für diese Unterlassung eine Geldstrafe von 1 Gl. Rhn.

b.) Das Familienhaupt, welches zuwider des §. 5. in seiner Wohnung oder Bethstube ein dem Aufschlage §. 1. unterworfenes Licht, bevor die Steuer dafür entrichtet, und der Erlaubnißschein gelößt worden, anzündet, oder anzuzünden gestattet, soll, für ein unversteuertes Weihnachtslicht, (Chanuka) 10 Kr. für jedes andere unversteuerte Licht aber 30 Kr. und von Hochzeitlichtern 5 Gl. Rhn. Strafgeld zahlen.

c.) Jeder Jude, der in der Synagoge oder andern Bethstube zuwider des §. 7. ein dem Aufschlage unterliegendes Licht anzündet, oder anzünden läßt, bevor selbes versteuert, und der Erlaubnißschein gelöst worden ist, unterliegt der nämlichen Geldstrafe.

d.) Wer in einem dieser Fälle zum zweyten Mal betreten wird, bezahlt das festgesetzte Strafgeld doppelt, im dritten Betrettungsfalle, soll die Geldbusse in eine Leibesstrafe, und zwar in einen nach Gestallt der Umstände zu verschärfenden Arrest oder öffentlichen Arbeit durch so viele Tage, als er an Strafgeld Rheinische Gulden zu bezahlen gehabt hätte, verwandelt werden.

Sollte aber nach allen ausgestandenen Graden dieser Strafe Jemand boßhafterweise in der Uibertrettung des Gesetzes fortfahren; so soll den öffentlichen Wirkungen des Bannes gegen den Uibertretter freyer Lauf gelassen werden.

e.) Der Schuldiener, welcher in Folge des §. 10. dieser Uibertrettung sich theilhaftig macht, soll, wenn die festgesetzten Geldstrafen nichts fruchten, beim Rückfall des Dienstes entlassen werden.

f.) Wer die festgesetzte Geldstrafe zu entrichten unvermögend ist, soll nach Gestallt der Umstände entweder mit Gefängniß oder öffentlicher Arbeit abgestraft werden.

Von den eingehenden Strafgeldern soll ein Drittheil dem Angeber, ein Drittheil der Kreispolizeicasse, und ein Drittheil der Gefällscasse zufliessen.

§. 17.

Damit aber dieses Gefäll vor allen Beeinträchtigungen verwahret, und derjenige Jude, den Unsere Gesetze und Strafen von der Uibertretung nicht abzuhalten vermöchten, durch das Band seiner Religion von jeder Gefällsübertretung zurückgescheucht werde; so soll Unsere Landesstelle durch die

vor-

vorzüglichsten und angesehensten Rabiner einen Bann auf ewige Zeiten wider die Übertretter dieses Gesetzes verfassen, in jeder Synagoge für beständig auf einer schwarzen Tafel anschlagen, und von dem Rabbiner oder Religionsweiser nach Religionsgebrauch alle Vierteljahre einmal in der Schule kundmachen lassen, damit sich kein Jude mit der Unwissenheit des Gesetzes, und der auf die Übertretung verhängten Strafe entschuldigen könne, oder möge.

Um aber versichert zu seyn, daß diese Kundmachung richtig geschehe, wird sich der Rabbiner oder Religionsweiser mit einem dießfälligen Zeugnisse des bei der Gemeinde angestellten Einnehmers oder Gefällspächters bei der Gefälls-Direction vierteljährig auszuweisen haben.

§. 18.

Juden, welche ausser ihrer Hauptgemeinde in Märkten oder Dörfern wohnen, wo kein Einnehmer oder Gefällspächter angestellt ist, sind verbunden, so, wie die übrigen Juden bei dem Einnehmer oder Gefällspächter ihrer Hauptgemeinde nach Vorschrift der §. 11. den Erlaubnißschein zu lösen.

Auch ist der Einnehmer oder Gefällspächter berechtiget, einem solchen Juden alljährig einmal den Eid dahin aufzutragen, daß er in diesem Jahre wissentlich das Patent nicht übertreten, und das Gefäll nicht bevortheilt habe.

Von diesem Eide ist nur derjenige befreyt, der sich auf ein ganzes Jahr für 4 Lichter abfindet.

§. 19.

Zur Einhebung und Leitung dieses Gefälls, werden zwey Gefälls-Directionen, die eine zu Krakau, die andere in Lemberg aufgestellt. Diese Direction mag nun in die Zukunft durch eigene Regie geleitet, oder einer Pachtungs-Gesellschaft überlassen werden; so ist dieselbe berechtiget in besagten Hauptstädten ein K. K. Oberamt zu errichten, und die Directoren sowohl als ihre Beamten sind als K. K. Beamte während ihrer Dienstleistung anzusehen, und zu behandeln.

§. 20.

Diese Gefälls-Direction ist verbunden, um der Judenschaft die Entrichtung des Aufschlags zu erleichtern, bei jeder jüdischen Hauptgemeinde einen Einnehmer oder Gefällspächter anzustellen, der unter strenger Ahndung gehalten ist, dieses Gefäll nach Inhalt vorstehender Anordnung in seinem Bezirke zu leiten, und einzuheben, sich aber auch aller Erpressungen, um so gewisser zu enthalten, als er widrigen Falls mit eben jenen Geldstrafen an den Kreispolizeyfond beleget werden soll, die oben im §. 16. auf die Gefällsübertretung gesetzt sind.

§. 21.

Solche Gefällseinnehmer und Unterpächter können auch zugleich jüdische Gemeinde-Aelteste oder Gemeinde-Vorsteher seyn. Sie sind durchgehends nicht nur allein von der Stellung zum Militare, sondern auch ihre Häuser und Wohnungen von wirklicher Militär-Einquartirung befreyt, in so lange als sie Einnehmer oder Pächter dieses Gefälls sind.

§. 22.

Die Gefälls-Direction, ihre Einnehmer oder Unterpächter sind verbunden, ordentlich gedruckte Juxta-Bücher zu halten, und aus diesen die Erlaubnißscheine jedem einzelnen Familienhaupte oder Juden besonders auszuschneiden, und zu erfolgen. Diese Erlaubnißscheine müssen den Namen der Parthey, ihren Wohnort, die Numer des Hauses und der Familie, die Anzündungszeit, die Anzahl der versteuerten Lichter, und den entrichteten Geldbetrag genau enthalten. Jede Parthey hingegen ist verpflichtet, den

Erlaubnißschein nach dessen Erlöschung noch 4 Wochen lang aufzubewahren, und auf jeweiliges Verlangen vorzuzeigen.

§. 23.

Die Gefälls-Direction, ihre Einnehmer und Unterpächter sind berechtiget, wofern die Sicherheit des Gefälls es erforderlich macht, bei den Steuerpflichtigen zu jeder Zeit unversehenes häusliche Nachsuchungen vorzunehmen, jedoch muß diese allzeit mit Zuziehung einer obrigkeitlichen oder Gerichts-Person, und mit Bescheidenheit vorgenommen werden.

Dieser obrigkeitliche oder Gerichts-Beamte hat dem Einnehmer oder Pächter auf Verlangen über den Befund die genaue und gewissenhafte Species Facti längstens binnen 24 Stunden unentgeldlich auszufolgen.

§. 24.

Die Gefälls-Direction, ihre Einnehmer oder Unterpächter müssen bei endteckter Gefälls-Uibertretung längstens binnen 8 Tagen auf die Bestrafung des Schuldigen bei Behörde einschreiten, widrigen Falls eine spätere Klage ohne Wirkung zurückgestellet werden soll.

Die Erkenntniß über solche Straffälle ist den politischen Behörden, und zwar in erster Instanz den Kreisämtern zugewiesen. Dieselben haben hierüber nach Vorschrift des §. 16. zu erkennen. Auch sollen die Strafgelder nie von den Gefällsbeamten, oder Pächtern unmittelbar, sondern immer durch die Kreisämter eingetrieben, und an die Gefällskassen abgetragen werden. Die Kreisämter haben monatlich ein Verzeichniß der zuerkannten Strafgelder an die Direction einzuschicken.

§. 25.

Um in die Kenntniß der Ortschaften, wo sich Juden aufhalten, und ihrer Familienzahl zu gelangen, auch das Gefäll im Ganzen, wie auch dessen Steigen und Fallen bei den Gemeinden insbesondere in steter Uibersicht zu erhalten, wird der Gefälls-Direction, ihren Einnehmern und Unterpächtern auf ihr Anlangen von den Kreisämtern das Verzeichniß dieser Ortschaften und der dort befindlichen jüdischen Familien unentgeldlich mitgetheilt werden, auch müssen die bei einer Gemeinde sich ereignenden Familien-Veränderungen dem Aufschlags-Einnehmern oder dem Gefällspächter bei sonstiger Polizeystrafe von 1 Dukaten für jeden Fall, von der Judenschaft ordentlich angezeigt werden.

Ausserdem aber ist jeder Einnehmer oder Pächter berechtiget, bei Uibernahme des Gefälls oder zu Anfang eines jeden Pachtjahrs die Juden-Familien mit ihren Häusern, Wohnungen, und Abtheilungen zu beschreiben, wozu ihm die Grundobrigkeit einen Beamten oder Geschworenen unentgeldlich beizugeben verbunden ist, weil auch eine solche Beschreibung von dem Gefällsbeamten einseitig nicht vorgenommen werden soll.

§. 26.

Derjenige, welcher eine Familien-Veränderung anzeigt, hat ein Rubrum seiner Anzeige mitzubringen, welches der Einnehmer oder Pächter mit dem Tage und Jahrzahl der Einreichung zu bezeichnen, und jederzeit auf der Stelle der Parthey zu ihrer Bedeckung zurückzustellen hat. Bei Trauungen oder Uibersiedlungen müssen aber auch die Kreisämtlichen Erlaubnißscheine vorgezeigt werden, welche von Seiten des Gefällspächters oder Einnehmers mit den Worten Gesehen unter Beisetzung des Tages und Jahres zu bezeichnen sind.

Der Rabbiner oder Religionsweiser, welcher ein jüdisches Brautpaar trauet, die Gemeinde-Vorsteher oder Gemeinde-Aeltesten, welche einer ankommenden Familie in der Gemeinde den Aufenthalt gestatten, ohne daß ihnen

die

die Kreisämtliche, von dem Gefällspächter oder Einnehmer mit der Aufschrift Gesehen, beglaubigte Bewilligung zur Trauung oder Uibersiedlung vorgewiesen worden wäre, sind zu einer Polizeystrafe von 3 Dukaten zu verurtheilen, und soll bei einem Rückfalle ihre Strafe nach Umständen verdoppelt, oder auch in die wirkliche Absetzung vom Amte abgeändert werden.

§. 27.

Ausserdem müssen übersiedelnde Juden-Familien sich mit einem Zeugnisse von dem Einnehmer oder Gefällspächter, aus dessen Bezirke sie ziehen, über jene Zeit versehen, bis zu welcher sie dem Aufschlag berichtiget haben, damit jener Einnehmer oder Unterpächter, in dessen Bezirk sie sich begeben, genau wisse, von welchem Tage er den Aufschlag von den Uibersiedlern zu fordern habe. Jener Einnehmer oder Unterpächter, der von einer zugewachsenen Familie ohne einen solchen Zeugnisse den Aufschlag erhebt, und nicht anzeigt, soll seines Dienstes oder Pachtes verlustiget werden.

§. 28.

Neben dem besondern Landesfürstlichen Schutze, der diesem Gefälle, dessen Direction, Beamten und Pächtern zugesichert ist, soll der Direction in Gefällssachen der unentgeldliche Beistand des Fiscus da, wo selber erforderlich seyn wird, geleistet werden.

Die Gefällsgelder der Direction geniessen eben die Vorzüge, wie überhaupt andere Staatsgelder, und folglich kann auf dieselben kein giltiges Verbot Statt haben. Gleichermassen wird in Absicht auf den Gebrauch des Stempels bei diesem Gefälle sich nach folgender Richtschnur zu benehmen seyn.

a.) Quittungen über die zum Betrieb des Gefälls erfolgenden Geldabfuhren, Creditive, welche den subalternen Personen ertheilet werden, in Gefällssachen vorkommende gerichtliche Constituta und Aussagen, so wie die von Ortsobrigkeiten, Richtern und Gemeinden hierüber auszustellenden Urkunden und Zeugnisse sind vom Gebrauche des Stempels ausgenommen, jedoch sollen die Creditive und Legitimation über die von den Beamten vorzunehmenden Schuldigkeiten keineswegs die Ausmessung ihrer Besoldungen enthalten, weil die Anstellungs-Decrete oder Documente dem gehörigen Stempel zu unterliegen haben.

b.) Die Verzeichnisse der monatlichen Auslagen, soweit diese Auslagen, Berechnungen, und die hierwegen von den Beamten auszustellenden Quittungen nur die Zurückerhaltung dessen, was sie für das Gefäll unmittelbar ausgelegt haben, wobei sie folglich keinen Nutzen ziehen, betreffen, werden stempelfrey erklärt.

Wenn aber ein Cassier, oder ein anderer Gefällsbeamter an einen Dritten für geliefertes Materiale, oder für verrichtete Arbeit etwas gegen Quittungen oder Auszügel bezahlt; so sind derlei Quittungen und Auszügel dem patentenmässigen Stempel unterworfen.

§. 29.

Endlich wird Unseren Ost- und Westgallizischen Stellen und Aemtern, so wie den obrigkeitlichen und städtischen Behörden nachdrücklich verordnet, darob zu halten, daß die Anordnung von ihnen selbst sowohl, als von allen übrigen Einwohnern des Landes, und vorzüglich der Gallizischen Judenschaft genau und pünktlich vollzogen werde. Dieselben sind auch hiermit angewiesen, daß sie der Gefälls-Direction und ihren Einnehmern oder Pächtern auf jedesmaliges Ansuchen gegen jede Beeinträchtigung des Gefälls und andere Nachtheile mit wirksammer Hilfe eifrig und ungesäumt beistehen

Gegeben in Unſerer Haupt- und Reſidenzſtadt Wien den 3ten September 1800 Unſerer Regierung im neunten Jahre.

Franz.

(L. S.)

Joſephus Comes a Mailath,
Reg. Gal. et Lod. Cancellarius.

Ad Mandatum Sacræ Cæſar. Regiæ.
Majeſtatis proprium.
Joannes Fidelis Erggelet,

P a t e n t.

Podług którego żydowſtwo od 1go Liſtopada r. t. Swiczkowe opłacać powinno.

My Franciſzek &c. &c.

Chcąc żydowskie Swiczkowe, które w Wſchodniey Galicyi zamiaſt podatku pod imieniem Schutzſteuer opłacanego w Roku 1797. wprowadzone ieſt, zachować w ſummie tey, iaką ten podatek temi czaſy przynoſi, a oraz uprzątnąć to wſzyſtko, co żydoſtwu było powodem do czynienia zażaleń; zoſtaliśmy pobudzeni, uſtanowić w ſpoſobie naſtępuiącym zaſady, podług których żydowſtwo poczynaiąc od 1go Liſtopada bieżącego Roku Swiczkowe opłacać będzie obowiązane.

§. 1.

Poczynaiąc od 1go Liſtopada teraznieyſzego Roku opłacane bydź ma Swiczkowe.

1.) Od każdego knota woskowey i łoiowey świcy, lub lampy, nieſtanowiąc bynaymniey różnicy między tychże wielkością, gatunkiem, lub wartością zapaloney w pomieſzkaniu iakiey familii żydowskiey, w Szabas, lub inne święto, które naſtępuiącym punktem nie ieſt wyięte 3 kr.

2.) Od każdego knota woskowey, i łoiowey świcy albo lampy bez różnicy ich wielkości, wartości, lub gatunku, która w święta po ſobie idące niżey wyrażone, czyliby one w Szabas przypadały, czy nie, iako to:

Na Wielkanoc po żydowsku Peſaſz w pierwſzych dwóch dniach świąt tychże, i w oſtatnich dwóch dniach.

Na Zielone Swiątki, po żydowsku Szuwes w obydwóch dniach.

W Trąbki po żydowsku Roſaſzana w obydwóch dniach.

W Kuczki po żydowsku Sikes w pierwſzych dwóch dniach tychże Swiąt, i w oſtatnich dwóch dniach połączywſzy razem w 12 Swiętach zapalona będzie w pomieſzkaniu iakiey żydowskiey familii 1 1/2 kr.

3.) Od wſzelkiego światła, zapalonego w dzień obchodzenia rocznicy śmierci iakiego zmarłego.

a.) Jeżeli ieſt woskowe 6 kr.

b.) Jeżeli zaś ieſt loiowe lub oliwne 3 kr.

4.) Od wſzelkiego w dzień Sądny do bóżnicy danego światła 10 kr.

5.)

5.) Od światła wſzelkiego Wielkanocnego Kanuka zowiącego ſię, tak woskowego, łoiowego, lub oleiowego 1/2 kr.

6.) Od wſzelkiego światła weſelnego iuż to w czaſie obsłonienia oblubienicy, iuż w czaſie iſtotnego przez zamianę pierścieni zaślubienia, alboli też w czaſie pobłogosławienia (Szewa Broſzes) zapalonego, to ieſt:

a.) Od każdey ſzczególney świcy woskowey lub łoiowey 30 kr.

b.) Od pochodni każdey 1 Reń.

§. 2.

Pod daninę takową podpadaią ſzczególnie w iednym czaſie palące ſię knoty, nie zaś te, co w tymże ſamym dniu po wypaleniu ſię światła iuż opłaconego, na mieyſce onego nowe zaſadzone będą, byleby one tylko liczbę opłaconych świc nie przechodziły.

Oprócz tego zaś wolne ieſt zupełnie od tey daniny światło takowe, które za pokoiem w piwnicy, w przedſienie, w ſtaniach i po ſchodach dla użytku domowego, albo dla beſzpieczeńſtwa, nie zaś z powodu Szabaſu lub święta zwyczayne zapalone bywa nad którym światłem iednakże błogosławieńſtwa odprawiać nie wolno.

§. 3.

Gdy każda żydowska familia z iedney ſtrony korzyſta z obrony i tolerancyi, żydowſtwu przez Nas nadaney, będąc przedtym obowiązaną do opłacania z tego względu pogłownego, z drugiey zaś ſtrony, że każda żydowska familia podług uſtaw ſwey Religii w Szabas, i dnie świąteczne celem uczynienia uroczyſtości okazalſzą przynaymniey dwie świc palić ieſt obowiązana; zaczym każda głowa żydowskiey familii płacić ma za kazdym Szabaſzem lub Swiętem wyrażoną w §. 1. Rubryce pierwſzey daninę od dwóch świc 6 kr.

Za głowę familii uważany bydź maią żydzi płcy oboyga, iak skoro ninieyſzym Uniwerſałem od tey daniny wyraźnie uwolnieni nie ſą.

§. 4.

Od daniny świczkowey, wymierzoney w §. 1. wolnemi zupełnie bydź maią.

1.) Zydzi rolnycy, ieżeli oprócz goſpodarſtwa wieyskiego, innego wcale handlu, lub rzemiosła nie prowadzą.

2.) Zołnierze z ſwemi żonami, póki ieſzcze z służby woyskowey nie wyſtąpili, i rzemiosła innego nie przedſięwzięli.

3.) Wdowy żołnierskie iak długo nie wchodzą w powtórne śluby małżeńskie.

Jednakowoż tak tamtym, iak i tym nie wolno więcey iak dwie świc zapalać.

Oprócz wyrażonych oſób naſtępuiące ieſzcze Klaſſy, ieżeli one dla ſiebie oſobnych świc ani zapalaią, ani nad niemi błogosławieńſtwa odprawiaią, wolne ſą od tey daniny.

A.) Oſoby bezżenne płci oboyga, zoſtaiące na ſtole, i mieſzkaiące u ſwych Rodziców, Opiekunów, krewnych, lub przyiaciół, iak długo one nie maią właſnego maiątku, i rzemiosła, lub innego zarobku nie pilnuią, a oraz małoletniemi ſą.

B.) Słudzy od handlu, czeladź rzemieślnicza, służebni, i czeladź domowa płci oboyga, będąca ieſzcze w ſtanie bezżennym, lub w ſtanie owdowiałym, która u ſwego Państwa lub mayſtrów oprócz zapłaty, także ma pomieſzkanie i ſtół.

C.) Podróżni, gdy się wywiodą, iż należą, albo do Klassy uwolnionych, albo, że w mieyscu swego pomieszkania daninę opłacili.

§. 5.

A że ustawy Religii żydowskiey zostawuią do woli bogoboynym gospodarzom familii, uczynić Szabas lub Swięto okazalszym, zapalaiąc więcey świc nadte dwie, które ustawy przepisuią; zaczym Dyrekcya dochodowa tychże do opłacenia większey liczby światła zniewalać nie może.

Gdy zaś głowa familii w pomieszkaniu swoim, lub w izbie modlitwy w iednym tylko gmachu, albo po różnych swego pomieszkania oddziałach, więcey iak dwie świc postawi; na ten czas będzie taż obowiązaną, chociażby do Klassy uwolnionych, wymienioney w §. 4. należała, za każde postawione światło aż do 10 daninę w §. 1. oznaczoną po 3 a względnie po 1 1/2 kr opłacić.

Reszta światła iest od tey daniny wolna, w tym sposobie, iż każda głowa familii, ile razy tęż daninę za 10 świc opłaci, tyle razy świc tak wiele ile sama będzie chciała, zasadzić nieograniczone będzie miała prawo.

§. 6.

Gdzie kilka familii razem w iakim domu, stancyi, albo też w iedney i tey samey izbie mieszkaią, każda głowa familii współmieszkaiącey opłacić ma daninę od świc u siebie zapalonych podług opiewu §§. 3. 1. 5. za siebie samą a to bez względu na świce, które przez współmieszkaiących postawione będą.

Danina od współużytkowania szczególniey uboższę żydów Klassę dotykaiąca bez żadnego warunku uchyla się, i iuż oney poczynaiąc od 1go Listopada teraźnieyszego Roku pod żadnym pozorem wymagać nie wolno.

Kiedy w iakim pomieszkaniu koło żydów obowiązanych do podatku, tacy żydzi razem mieszkaią, którzy na mocy §. 4. od daniny wolnemi są; w tedy uwolnienie tych ostatnych nie może na współmieszkańców nie uwolnionych pod żadnym pozorem bydź rozciągnięte.

§. 7.

Co się tyczy świc innych, na które podług 3ciey 4tey 5tey i 6tey Rubryki §. 1. danina włożona iest, ponieważ żydzi żadną ustawą Religii do palenia onychże nie są obowiązani; zaczym do woli każdego zostawuie się, czy i iak wiele onychże zapalic mu się podoba.

Kto takowych świc nie zapali, ten przez Dyrekcyą dochodową do opłacania postanowioney daniny pociąganym bydź nie może.

Ten tylko iest obowiązany daninę od każdego światla w Rubryce 3ciey 4tey 5tey i 6tey wyrażoną zapłacić, kto świce takowe palić będzie. Względnie zaś na światło weselne, dozwala się żydowstwu ieszcze ten fawor, iż danina od niego summy 5 Ryńskich nigdy przenosić nie ma, tak dalece, iż żyd, który w przerzeczonym przypadku 5 Ryńskich do Kassy zapłacił, prawo mieć ma tyle świc lub pochodni w czasie wszelakich cermonii weselnych zapalić, ile się mu podobać będzie.

§. 8.

Zadney głowie familii, lub innemu żydowi wolno bydź nie ma, zapalać wprzód świce podpadaiące na mocy §. 1. tego Uniwersału pod opłatę, aż poki oney nie wniesie, i cedułki pozwolenia nie weźmie, w przeciwnym, bowiem razie stanie się winnym, że przeciw ustawie wykroczył. Równym sposobem wykracza ten przeciw ustawie, kto więcey świc zapala, iak za nie daninę opłacił, i na to wziął cedułkę pozwolenia, chybaby podług wymiaru §. 5. opłacił daninę naywiększą od świc dziesięciu.

§. 9.

Każda głowa familii opłaciwszy wprzód daniną wziąść ma cedułkę pozwolenia na wszystkie świce te, które na Szabas, lub w inny dzień świąteczny w iey pomieszkaniu, lub izbie modlitwy zapalone bydź maią, inaczey bowiem stósownie do §. 8. przestępcę ustawy uważana zostanie, bez względu chociażby nawet świce takowe przez kogo innego postawione, i istotnie opłacone były, ile że znoszenie, czyli świc do kupy stawianie przez wiele familii nieyszemi wyraźnie się zakazuie, każda przeto familia stawić ma opłacone przez siebie świce w swoim własnym pomieszkaniu, a tam gdzie więcey familii zarazem mieszkaią, przy łóżkach swoich na osobnym stole.

§. 10.

Za rzetelną oplatę innych świc ku czci Religii poświęconych, na które §. 1. tego Uniwersału danina wyraźnie iest włożona, w odpowiedzi zostawać ma nie tylko ten, co ie zapalić kazał, ale też i szkolnik one zapalaiący. Obydwóch ukarać należy iako wykraczaiących przeciw ustawie, iak skoro światło takowe bez otrzymaney cedułki zezwolenia zapalone było.

§. 11.

Wolno iest każdemu żydowi, iako głowie familii zapłacić za każdą razą daninę poiedynczo od świc mianych bydź zapalonemi na Szabas, lub w dzień świąteczny w swoim pomieszkaniu, a to ieszcze przed wystawieniem onychże, alboli też wziąść cedułkę pozwolenia na dłuższy czas, i ułożyć się względem tego z Dyrekcyą dochodową. Z tym wszystkim w tym ostatnym razie musi bydź pozwolenie wzięte przynaymniey na trzy świce przez ieden kwartał.

§. 12.

Dyrekcya dochodowa oneyże poborcy, i subarenduiący pod ciężką karą są obowiązanemi, wydać cedułkę pozwolenia głowie familii, albo temu, co od niey posłany będzie, żądaną podług obmowy poprzedzaiącego Paragrafu bez sprzeczki, bez trudności, i bez przewłoki, potrzeba tylko, aby to żądanie w przynależytym czasie uczynione było, to iest:

a.) Cedułki pozwolenia na dwie lub więcey świc na Szabas szczególny, lub święta brane bydź muszą, za złożeniem natychmiast opłaty w gotowiznie codzień przed południem od godziny 9 do 12. a po południu od godziny 3. do 6.

W wieczór zaś poprzedzaiący Szabas lub dzień świąteczny, mogą one bydź brane od 1go Listopada aż do ostatniego Kwietnia tylko do 4. godziny po południu.

b.) Cedułki pozwolenia na dłuższy czas, muszą bydź 4. tygodniami wprzod żądane, reguluiąc się w tym podług Roku woyskowego, tym tedy sposobem cedułka pozwolenia na Rok cały, tylko 4. tygodniami przed 1. Listopada na trzy ćwierci Roku, tylko 4. tygodniami przed 1. Lutego, na pół Roku, tylko 4. tygodniami przed 1. Listopada, albo dniem 1. Kwietnia, na ćwierć Roku, na koniec, tylko 4. tygodniami przed 1. Listopada, Lutego, Kwietnia, albo Lipca Roku każdego żądana bydź może.

§. 13.

Cedułki pozwolenia na czas dłuższy Dyrekcya dochodowa każdego czasu sama wydawać będzie, ten atoli, który takową cedułkę pozwolenia pozyskać chce, może się nawet przez Poborcę lub Subarenduiącego o nią wzgłosić. Powinien takowy liczbę świc, które w przeciągu oznaczonego czasu na Szabas lub w dnie świąteczne palić chce, dokładnie oznaczyc, i summę za świce wypadaiącą za dwa miesiące z góry gotowizną opłacic.

Od Poborcy lub Subarenduiącego otrzymą natomiast tenże kwit interymalny, który za cedułkę pozwolenia nastąpić maiącą, wydanę przez Dyrekcyą dochodową wymieniany zostanie. W czasie wstępnym każdego razu summa tylko za ieden miesiąc w tym iednak sposobie opłacona będzie, iż dwóch miesięczna Antycypacya szczególnie za ostatnie dwa miesiące służyć ma.

§. 14.

Oprócz istotney korzyści dla tych, którzy się względem opłacenia daniny naymniey od 3. świc z Dyrekcyą dochodową na dłuższy czas ułożą, iż summę całkowitą za ten czas nie zaraz opłacić są powinni, otrzymaią nad to w proporcyi liczby swic, na które cedułkę pozwolenia zakupili, ieszcze następuiące względy.

a.) Iż ten, który co Szabas i w święta żydowskie przynaymniey 4. świc i więcey pali, a cedułkę na to pozwolenia na cały Rok weźmie, iuż za tenże Rok od wszelkich innych danin wymienionych w Paragrafie pierwszym 3ciey 4tey 5tey i 6tey Rubryki zupełnie iest wolnym.

b.) Ile razy kto cedułkę roczną pozwolenia, naymniey na 4 świc i więcey zakupi, otrzyma końcem wsparcia ubogich od każdey świcy trzy kartki dla ubogich, a to tym sposobem, iż mu

za 4 świce . 12.
- 5 detto . 15.
- 6 detto . 18.
- 7 detto . 21.
- 8 detto . 24.
- 9 detto . 27. i
- 10 detto . 30. kartek

dla ubogich bezpłatnie naddane zostaną, ażeby ie między ubogich podług upodobania rozdać mogł.

Rzeczone kartki dla ubogich również Dyrekcya dochodowa wydawać będzie, a to każdą z nich tylko na iednę świcę, ażeby łatwiey rozdane bydź mogły. Każdy ubogi kartkę takową otrzymuiący, może ią do Kassy oddać zamiast gotowych pieniędzy w celu uzyskania cedułki pozwolenia.

§. 15.

§. 15.

Ponieważ słuſzną ieſt rzeczą, ażeby każdy członek iakiey Synagogi uczęſtnikiem był intereſów Synagodzkich w proporcyi mianego maiątku, żeby oraz ten, który dobrowolnie więcey nad ſwoią powinność przykłada ſię do powſzechnych potrzeb kraiu tak też w tym ſtoſunku więcey zaſzczytu i korzyści doznawał; zaczym prawo głoſowania i obieralności głowóm familii żydowskich służące, które dotąd w Galicyi Wſchodniey przez Paragraf 18. Patentu na dniu 7. Maia 1789. wydanego do poſſeſſyi Domu przywiązane było, na przyſzłość w ſtoſunku naſtępuiącym z większą liczbą opłaconych świc poſtanowione bydź powinno.

a.) Głoſować, to ieſt obieraiąc Rabinów, Nauczycielów Religii, Przełożonych Synagogi, Bractwa Przełożonych, oraz Oyców ſzkolnych, lub ſzpitalnych, iako też we wſzyſtkich innych intereſſach Synagockich każda głowa familii napotym prawo mieć ma wotować, chociażby też żadney nieruchomey własności nie miała która przynaymniey w iedney Synagodze

od 100 do 150 familii 3 świce
od 151 do 300 familii 4 świce
od 301 do 400 familii 5 świce
od 401 do 500 familii 6 świce

w 4 głównych Synagogach zaś Brodach, Lwowie, Krakowie, i Lublinie 7 świc przez Rok cały wprzód zapalała, i nadal opłacać będzie.

b.) Głowa familii ta, która w iakiey Synogodze głoſować ma wolność, ieſt także zdolną w teyże Synagodze do obrania na Przełożonego Bractwa, Oyca ſzkolnego, i ſzpitalnego, byleby wſzelką do tego potrzebną i przepiſaną zdatność i przymioty poſiadała, i przynaymniey od Roku o iednę świcę więcey paliła, iak palićby miała, aby ſzczególnie zdolną była do głoſowania.

c.) Zdolną do obrania na Urząd przełożonego Synagogi lub Rabina ta familii głowa, która oprócz umieiętności niemieckiego ięzyka, tudzież innych przepiſanych przymiotów i zdatności przynaymniey w iakiey Synagodze.

od 100 do 150 familii 5 świc
od 150 do 300 familii 6 świc
od 301 do 400 familii 7 świc
od 401 do 500 familii 8 świc w 4 głównych Synagogach zas w Brodach, Lwowie, Krakowie, i Lublinie 10 świc przez cały Rok przed elekcyą zapalała, i daley opłacać będzie.

d. Głowa familii ta, która potym przeſtanie opłacać powyżey oznaczoną liczbę świc, utraca w proporcyi teyże ſwoie prawa głoſowania i obieralności tak długo, aż pokąd znowu przynaymniey przez Rok cały takową liczbę świc nie opłaciła.

§. 16.

Gdyby zaś kto pomimo umiarkowania i korzyści, z któremi ta danina oznaczona ieſt, nad wſzelkie ſpodziewanie przeciw tey uſtawie wykroczyć miał, i przyniósł w dochodzie uſzczerbek; na takiego ſtanowią ſię naſtępuiące kary.

a.) Kto przeciw §. 3. cedułki pozwolenia wcale żadney na Szabas lub dzień świąteczny nie wziął, zapłaci pieniężney kary za omieſzkanie takowe 1 Ryński.

b.) Głowa familii ta, która przeciw §. 5. świcę w swoim pomieszkaniu lub izbie modlitwy podległą daninie podług §. 1. zapali, lub zapalić dozwoli, nie opłaciwszy wprzód za nią podatku, i nie wziąwszy cedułki zezwolenia; zapłacić powinna kary pieniężney za świcę wielkanocną Chanuka zwaną 10 kr. za każdę inną zaś świcę nieopłaconą 30 kr. a od świc weselnych 5 Ryń.

c.) Zyd każdy, który w Synagodze lub inney izbie modlitwy zapali w brew §. 7. lub zapalić pozwoli świcę podległą daninie, nieopłaciwszy wprzód podatku, i nie wziąwszy cedułki pozwolenia, podpada pod tęż samą karę pieniężną.

d.) Kto w iednym z wyrażonych przypadków drugi raz dostrzeżony będzie, opłaci ustanowioną karę pieniężną w dwoynasób, za trzecim dostrzeżenia przypadkiem ma bydź kara pieniężna na karę cielesną, a to w areszt zaostrzony podług składu okoliczności, albo też na publiczną robotę przez tyle dni, ile Złotych Ryńskich za karę opłacićby miał, zamieniona.

Gdyby zaś kto poniosłszy wszystkie stopnie tych kar nie przestawał wykraczać złośliwie przeciw ustawie: na ten czas wolny bieg skutków publicznych klątwy naprzeciw wykraczaiącemu dopuszczony niech będzie.

e.) Szkólnik staiący się podług opiewu §. 10. takowego wykroczenia współwinnym, ieżeli ustanowione kary pieniężne nie przynosiłyby poprawy, ma bydź za wykroczeniem na nowo powtórzonym z służby oddalony.

f.) Kto nie iest w stanie opłacić kary ustanowioney, ten podług okoliczności więzieniem, albo robotą publiczną ukarany bydź ma.

Z pieniędzy za karę wynikaiących dostać się ma iedna część donosicielowi, druga Kassie policyiney, a trzecia Kassie dochodowey.

§. 17.

Zeby zaś dochód ten zasłoniony był od wszelkiego skrzywdzenia, a żyd ów, któregoby Nasze ustawy i kary od wykroczenia wstrzymać nie zdołały, był związkiem swey Religii odstręczony od wszelkiego wykroczenia przeciw dochodowi; przeto Rząd Nasz kraiowy nakaże, ażeby klątew na wiekopomne czasy przeciw wykraczaiącym naprzeciw tey Ustawie przez wziętych naypierwszych Rabinów ułożona, i w każdey Synagodze na czarney tablicy na zawsze przybita, a oraz przez Rabinów lub Nauczycielów Religii podług zwyczaiu oneyże co ćwierćroku raz w szkole obwieszczona była, iżby się żaden żyd niewiadomością Ustawy, i kary postanowioney na wykroczenie wymawiać nie mógł.

Dla zapewnienia się iednak, iż obwieszczenie takowe rzeczywiście nastąpiło, obowiązkiem będzie Rabina lub Nauczyciela Religii wywieść się względem tego ćwierćrocznie przed Dyrekcyą dochodową świadectwem poborcy ustanowionego przy Synagodze, albolitеż arenduiącego ten dochód.

§. 18.

Zydzi mieszkaiący za mieyscem swey główney Synagogi po miasteczkach i wsiach, gdzie żądnego poborcy, ani arenduiącego ten dochód postanowionego nie masz, obowiązani są tak, iak i inni żydzi u poborcy, albo u dochód arenduiącego swey główney Synagogi, wziąć cedułkę pozwolenia podług przepisu §. 11.

Nie-

Niemniey ma także prawo poborca, lub arenduiący dochód pociągnąć raz w Rok takowego żyda do przyſięgi o to, iż on w tym Roku wiadomie przeciw Uniwerſałowi nie wykroczył, i dochodowi uſzczerbku nie przyniósł.

Od takowey przyſięgi ieſt tylko ten wolny, który ſię na cały Rok o 4 świc umówił.

§. 19.

Końcem pobierania dochodu i nim zarządzenia, uſtanowione będą dwie Dyrekcyie dochodowe, iedna w Krakowie, druga we Lwowie. Dyrekcya takowa, czy ona będzie własnym zarządzeniem kierowana, czyli też zoſtawiona Towarzyſtwu iakiemu arenduiącemu; prawo mieć ma uſtanowienia w przerzeczonych miaſtach głównych C. K. Urzędu Zwierzchniczego, a Dyrektorowie iakoteż onychże Officyaliści w czaſie ſprawowania ſwoiey służby uważani bydź maią za C. K. Officyaliſtów, z któremi takteż iak z Officyaliſtami obchodzić ſię należy.

§. 20.

Rzeczona Dyrekcya dochodowa ieſt obowiązana celem uczynienia ulgi żydowſtwu w opłaceniu daniny, uſtanowić przy każdey żydowskiey Synagodze główney poborcę, który pod ſurową karą ieſt obowiązany, zarządzać tymże dochodem podług wyrazu poprzedzaiącego rozporządzenia, i tenże wybierać, ſam zaś od wſzelkiego zdzierſtwa tym pewniey wſtrzymywać ſię ma, że w przeciwnym razie temiż ſamemi karami na funduſz Cyrkularney Policyi będzie ukarany, które powyżey §. 16. na wykroczenie przeciw dochodowi poſtanowione ſą.

§. 21.

Takiemi dochodu poborcami i ſubarenduiącemi mogą także zarazem bydź ſtarsi Synagogi żydowskiey, albo Synagogi przełożeni. Są oni w powſzechności nie tylko wolni od ſtawienia ich do woyska, ale nawet ich domy i pomieſzkania ſą także wolne od kwaterunków woyskowych, iak długo ſą poborcami lub arenduiącemi ten dochód.

§. 22.

Dyrekcya dochodowa, oneyże poborcy, lub ſubarenduiący ſą obowiązani utrzymywać kſięgi prawidłowe porządnie drukowane, i z nich cedułki pozwolenia dla każdey głowy familii, albo żyda oſobno wycinać, i wydawać. Cedułki takowe pozwolenia powinny imie oſoby, oneyże mieyſce pomieſzkania, tudzież numer domu i familii, czas zapalenia, oraz liczbę opłaconych świc, i zapłaconą ſummę pieniężną dokładnie wskazywać, każdy Kontrybuent natomiaſt ieſt obowiązany, cedułkę pozwolenia po wygaśnieniu oneyże ieſzcze przez 4 tygodnie zachować, i ią pokazać w każdym czaſie na żądanie.

§. 23.

Dyrekcya dochodowa, oneyże poborcy i ſubarenduiący prawo mieć będą, gdyby tego beſpieczeńſtwo dochodu wymagać miało, każdego czaſu u Kontrybuentów znienacka przedſięwziąść domową rewizyę, iednakże powinna taż zawſze za przybraniem oſoby urzędowey lub ſądowey z roztropnością bydź przedſięwzięta.

Urzędnik takowy od Zwierzchności lub Sądu wydać powinien na żądanie poborcy lub arenduiącemu względem wynale-

zioney istoty rzeczy naydaley w przeciągu 24 godzin speciem facti dokładną i sumienną bezpłatnie.

§. 24.

Dyrekcya dochodowa oneyże poborcy, lub subarenduiący powinni za dostrzeżonym wykroczeniem przeciw dochodowi naydaley w przeciągu 8. dni nastawać u Zwierzchności o ukaranie winego, gdyż inaczey skarga późniey zaniesiona oddana będzie bez skutku.

Rozpoznanie przypadków takowych zasługuiących na karę należy do Politycznych Zwierzchności, to iest w pierwszey Instancyi do Urzędów Cyrkularnych. Te maią podług przepisu §. 16. swóy w tey mierze stanowić wyrok. Nawet pieniądze za karę nie maią bydź nigdy przez samych Urzędników dochodowych lub arenduiących wybierane, lecz zawsze przez Urzędy Cyrkularne, i potym wniesione do kassy dochodowey. Urzędy Cyrkularne maią przesyłać miesięcznie do Dyrekcyi konsignacyą przysądzonych za karę pieniędzy.

§. 25.

W celu usiągnienia wiadomości o tych wsiach, w których się żydzi bawią, i w celu zawiadomienia się o liczbie ich familii, iakoteż, żeby zawsze z pod ręki widzić tak dochód w ogóle, iakoteż w szczególnych Synagogach wzrost i spadnienie tegoż dochodu, udzielona będzie przez Urzędy Cyrkularne Dyrekcyi dochodowey, oneyże poborcóm i subarenduiącym na ich żądanie Konsygnacya takowych wsi i znayduiących się tamże żydowskich familii bezpłatnie, zdarzaiące się takteż u iakiey Synagogi w familiach odmiany powinni poborcy, lub dochód arenduiącemu pod opłaceniem kary do Policyi 1. Dukata przez żydowstwo przynależycie bydź donieśione.

Oprócz tego zaś ma prawo każdy poborca lub arenduiący w czasie odbierania dochodu lub na początku każdego Roku arendy opisać familie żydowskie z ich domami, pomieszkaniami i oddziałami, do czego onemuż Zwierzchność gruntowa Officyalistę albo przysiężnego bezpłatnie przydać iest obowiązana, ponieważ nawet takowe opisanie przez Officyalistę dochodowego iednostronnie przedsiewzięte bydź niepowinno.

§. 26.

Donoszący o zaszłey w familii odmianie przynieść powinien z sobą Rubrum swego doniesienia, które Rubrum poborca lub arenduiący liczbą dnia i Roku, kiedy podane iest, naznaczyć ma, i oddać zawsze stronie natychmiast dla zasłony oneyże. W czasie ślubów lub przenoszenia się powinny takteż cyrkularne cedułki pozwolenia bydź pokazane, które z strony dochód arenduiącego lub poborcy tym słowem widziałem, z dołożeniem dnia i Roku naznaczone bydź maią.

Rabin lub Nauczyciel Religii daiący ślub żydowskim nowożeńcóm, tudzież przełożeni nad Synagogą, i starsi Synagogi, dozwalaiący przebywać przychodzącey familii w swey Synagodze, nie maiąc wprzód sobie okazanego Cyrkularnego pozwolenia na ślub lub przeniesienie się, które to pozwolenie przez dochód arenduiącego albo poborcę napisem tym widziałem, stwierdzone bydź powinno, wskazani bydź maią na karę Policyi 3 Czerw. Złot. i ta kara za wykroczeniem na nowo podług okoliczności podwoiona, a nawet na usunięcie istotne z Urzędu zamieniona bydź ma.

§. 27.

§. 27.

Oprócz tego przenoszące się żydowskie familie opatrzyć się maią w świadectwa od poborcy, albo dochód arenduiącego, z którego dystryktu się wynoszą, do iakiego czasu przez nich danina iest opłacona, a to tym końcem, ażeby poborca lub subarenduiący ten, do którego dystryktu przychodzą, wiedział doskonale, od iakiego dnia daniny od przenoszących się domagać się ma. Poborca lub subarenduiący ten, który od przybyłey familii bez takowego zaświadczenia daninę odbierze, i o tym nie donieśie, tracić ma służbę lub swą arendę.

§. 28.

Oprócz osobliwszey Monarchiczney obrony zapewnioney dla tego dochodu, onegoż Dyrekcyi, Officialistów i arenduiących powinien będzie Fiskus teyże Dyrekcyi w interessach dochodowych, gdzieby tego potrzeba wymagała, bezpłatnie pomagać.

Pieniądze Dyrekcyi dochodowe maią też same prerogatywy, iakie maią w powszechności wszystkie inne skarbowe pieniądze, a zatym ważny areszt na nie położony bydź nie może. Równym sposobem co się tyczy użycia stempla względnie na ten dochód zachować się należy podług następuiącego prawidła.

a.) Kwity na zapłaty pieniężne zapadaiące na dobro dochodu, Listy wiernicze subalternóm wydawane, Konstytuta i zeznania w rzeczach dochodowych zachodzące, iakoteż od Zwierzchności mieyscowych, Woytów i Gromad w tey mierze dawane dokumenta, i świadectwa są od użycia stempla więtemi, iednakże Listy wiernicze i Legitymacye co do powinności przez Officyalistów maiących bydź wykonanych, wymierzonych Salaryów żadną miarą zawierać nie maią, gdyż Dekreta, Installacye lub Dokumenta podpadaią pod stempel przynależny.

b.) Konsygnacye miesięcznych wydatków, ile się takowe wydatki tyczą rachunków i kwitów w tey mierze przez Officyalistów wydać się maiących i szczególnie powrócenia tego, co oni dla dochodu (nie maiąc sami przytym żadnego pożytku) wydali, uznaią się za wolne od stempla.

Kiedy zaś Kassyer lub inny Officyalista dochodowy płaci co komu trzeciemu za dostawiony materyał, lub sprawioną robotę za kwitami lub wypisami, na ten czas takowe kwity i wypisy podpadaią pod stempel stósowny do Uniwersału.

§. 29.

Nakoniec zaleca się surowo Naszym Wschodnio- i Zachodnio-Galicyiskim Instancyóm i Urzędóm, oraz Zwierzchnościom i Magistratóm pilne na to mieć oko, ażeby ninieysze rozporządzenie tak przez nich samych, iakoteż przez wszystkich innych mieszkańców kraiowych, a szczególniey przez żydowstwo Galicyiskie ściśle i punktualnie dopełnione było; Tymże Urzędóm oraz nakazuie się, aby gorliwie i niezwłocznie tak Dyrekcyi dochodowey, iakoteż oneyże poborcom i arenduiącym za każdym żądaniem naprzeciw wszelkiemu skrzywdzeniu dochodu i szkodzie skuteczną dodawali pomoc.

Dań w Naszym głównym i Rezydencyonalnym Mieście Wiedniu dnia 3go Września 1800. Panowania Naszego dziewiątego Roku.

Franciszek.

(L. S.)

Josephus Comes a Mailath,
Reg. Gal. et. Lod. Cancellarius.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareo
Regiæ Majestatis proprium.
Fidelis Ergelet.

XXXV.

Nachricht.

Daß der Franz Strzałkowski seines Adels, der bürgerlichen Rechte und seines hiesigen Eingenthums verlustigt erkläret worden.

Das von dem Zaleszczyker Kreisamt gegen den ausgewanderten Edlen Franz Strzałkowski am 9ten März d. J. geschöpfte Erkenntniß, Kraft dessen derselbe nach Vorschrift des 27ten §. des am 10ten August 1784. erflossenen Auswanderungs-Patents des Adels, und seiner Vorzüge, und aller bürgerlichen Rechte, so wie alles seines beweglichen und unbeweglichen Vermögens, wie solches immer Namen haben mag, und welches er zur Zeit seiner Auswanderung erbeigenthümlich besessen hat, für seine Person, jedoch ohne Nachtheil seiner gesetzlichen Leibeserben, verlustig erklärt worden, ist vermittelst höchsten Hofdecrets vom 14ten August 1800 bestättigt, und die schleunige Vollstreckung dieses gesetzlich geschöpften Urtheils angeordnet worden.

Lemberg den 5ten September 1800.

Uwiadomienie.

Że Franciszek Strzałkowski szlachectwa, praw obywatelskich, i swego tuteyszego maiątku pozbawiony iest.

Dekret Zaleszczyckiego Cyrkularnego Urzędu przeciw uszłemu z kraiu urodzonemu Franciszkowi Strzałkowskiemu dnia 9go Marca r. b. ferowany, mocą którego tenże Franciszek Strzałkowski stosownie do przepisu §. 27. Uniwersału względem emigrantow pod 10ym Sierpnia 1784. Roku wydanego od Szlachectwa iego zaszczytów, oraz od wszystkich praw obywatelskich, tudzież od wszelkiego ruchomego i nieruchomego w czasie wyiścia z kraiu posiadanego maiątku iakiegokolwiek bądź nazwiska, co do iego osoby, bez uszkodzenia iednak iego prawych sukcesorow odsądzony został, przez Naywyższy Dekret Nadworny pod 14tym Sierpnia 1800. Roku potwierdzono, i spieszne uskutecznienie tego prawnie zapadłego wyroku nakazano.

W Lwowie dnia 5go Września 1800.

XXXVI.

Kreisschreiben.

Daß die durch daß Patent vom 21 Junius 1797 bestättigte, und bekannt gemachte Pachtungs-Gesellschaft des jüdischen Lichterzündungs-Aufschlags mit letztem October l. J. aufzuhören, und statt derselben, vom 1ten November l. J. anzufangen, eine General-Pachtung unter der Firma Salomon Kosler und Tobias Steinsberg einzutreten habe.

Vermittelst höchsten Hofkanzley-Decrets vom 28ten v. M. ist anher bedeutet worden: daß Se. Majestät die hierländische jüdische Lichterzündungs-Aufschlags-Pachtung dem Salomon Kosler, und Tobias Steinsberg auf sechs nacheinanderfolgende Jahre in Pacht zu überlassen, und allergnädigst anzubefehlen geruhet haben: daß die durch das am 21ten Junius 1797 erflossene Patent bestättigte, und bekannt gemachte Pachtungs-Gesellschaft des jüdischen Lichterzündungs-Aufschlags mit letztem October l. J. aufzuhören, und statt derselben, vom 1ten November l. J. anzufangen, eine General-Pachtung unter der Firma Salomon Kosler und Tobias Steinsberg einzutreten habe.

Lemberg den 12ten September 1800.

Johann Jakob Graf v. Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż Towarzystwo aręduiące dochody zydowskiego Poświetlnego przez Uniwersał pod 21ym Czerwca 1797 Roku potwierdzone i obwieszczone dnia ostatniego Października r. b. ustanie, a na mieysce iego począwszy od dnia 1go Listopada r. t. Jeneralny pacht pod Firmą Salamona Kosler i Tobiasza Steinsberg nastąpi.

Naywyższym Dekretem Nadworney Kancelaryi pod 28ym przeszłego Miesiąca tutay oznaymiono: iż Nayiaśnieyszy Monarcha dochody żydowskiego Poświetlnego Salamonowi Kosler i Tobiaszowi Steinsberg na sześć po sobie następuiących lat w aręde wypuścić, i nayłaskawiey rozporządzić raczył: iż Towarzystwo dochody żydowskiego Poświetlnego dotąd aręduiące mocą Uniwersału pod 21ym Czerwca 1797 Roku potwierdzone i obwieszczone dnia ostatniego Października r. b. ustać, a na iego mieysce począwszy od dnia 1go Listopada r. t. Jeneralny Pacht pod Firmą Salamona Kosler i Tobiasza Steinsberg nastąpić ma.

W Lwowie dnia 12go Wrzesnia 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXXVII.

Kreisschreiben.

Daß in Salz-Contrebande-Fällen der Verhehler oder Mitwirker gleich dem Schwärzer bestraft werden soll.

In Folge höchsten Hofdecrets vom 16ten v. M. wird hiermit nachträglich zu dem Patente vom 17ten August 1798. kraft dessen die Einfuhr des Hungarischen, Siebenbürgischen, Moldauisch, und Wallachischen Salzes verboten worden ist, zu Jedermanns Wissenschaft bekannt gemacht, daß in Salz-Contrebande-Fällen der Verhehler oder Mitwirker eben so, wie der Schwärzer, zum Erlag der ganzen Patentalstrafe mit vier Gulden 40 Kr. vom Zentner verhalten werden wird.

Lemberg den 3ten October 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Johann Böhm.

XXXVIII.

Nachricht.

Daß die auf die Ausfuhr inländischer Gesundheitswässer festgesetzte Prämie von 3 Dukaten, vom 1ten Jäner 1801 aufgehoben ist.

Seine K. K. Majestät haben in Erwägung, daß die inländischen Mineralwässer im Auslande bereits hinlänglich bekannt geworden sind, und wirklich einen ausgebreiteten Absatz erreicht haben, allergnädigst zu entschlüssen geruhet: daß die auf die Ausfuhr von 1000 Bouteillen, oder Krügen inländischer Gesundheitswässer im Jahre 1783 allerhöchst festgesetzte Prime von 3 Dukaten vom 1ten Jäner 1801 anzufangen ganz aufgehoben werden soll.

Lemberg den 10ten October 1800.

Uwiadomienie.

Iż Prima czyli Nadgroda 3 Dukatów za wyprowadzenie kraiowych Wód Mineralnych, wyznaczona od 1go Stycznia 1801 Roku ustanie.

Nayiaśnieyszy Monarcha zważywszy, iż kraiowe Mineralne Wody za granicą iuż dosyć się wsławiły, i w samey istocie znaczny pokup znalazły, nayłaskawiey rozporządzić raczył, iż Prima czyli nadgroda do 3 Dukatów za wywiezienie 1000 butelek lub kamiennych dzbanków kraiowych Wód Mineralnych w Roku 1783. wyznaczona od 1go Stycznia 1801 Roku ustać ma.

W Lwowie dnia 10go Października 1800.

XXXIX.

Kreisschreiben.

In Betreff der Entdeckung der falschen Werber, und Behandlung der ergriffenen.

Zu Folge höchsten Hofkanzleydecrets vom 18ten v. M. wird der 2te Theil des am 10ten August 1784 erflossenen Auswanderungs-Patents, in so weit derselbe von fremden Werbungen handelt, hiermit wiederholt zur genausten Befolgung kund gemacht, und zwar

§. 34. Fremde Werbungen sind innerhalb der Oesterreichischen Staaten verboten, auf was immer für eine Art sie geschehen. Diejenigen, welche sich mit einem Geschäfte von dieser Art abgeben, sind als falsche Werber anzusehen, und von Jedermann, der etwas davon erfährt, sogleich der Obrigkeit anzuzeigen, bei Strafe wie ein Hehler betrachtet, und nach den mehr oder minder beschwerenden Umständen auf ein oder auch mehrere Jahre zur öffentlichen Arbeit verurtheilet zu werden.

§. 35. Im Gegentheile wird derjenige, welcher der Obrigkeit von einem entdeckten falschen Werber die schuldige Anzeige macht, oder einen falschen Werber ergreift, und fest macht, ohne Unterschied, ob der Anzeigende eine Civil- oder Militärperson ist, außer der Geheimhaltung seines Namens mit 100 Dukaten belohnt werden.

§. 36. Ein ergriffener falscher Werber ist ohne einigen Unterschied seiner persönlichen Verhältnisse und Gerichtsbehörde, und ohne Rücksicht, daß er villeicht bei einem Landgerichte angehalten worden, dem nächsten Regimente zur Untersuchung und Aburtheilung zu überliefern, der Vorfall aber sogleich von dem Regimente an das General-Commando einzuberichten, welches davon der Landesstelle die Nachricht mittheilen wird. Obgleich das Militär über das Verfahren mit einem solchen Verbrecher, und seine Bestrafung ohnehin die Vorschrift hat, so kann es dennoch zu desto grösserer Abhaltung dienen, dieselbe auch hier einzurücken.

§. 37. Der falsche Werber mag ein Fremder oder Inländer seyn; so ist in Ansehung beider der Proceß standrechtmässig, nach den Kriegsartikeln, einzuleiten, und nach rechtsbeständig erwiesenem Verbrechen der Schuldige nächst der Gränze an einer Hauptstrasse zu hängen. Auch findet gegen Fremde und Inländer die Vermögens-Einziehung Platz. Da diese aber in Ansehung des Fremden sich weiter nicht, als auf Dasjenige erstrecken kann, welches man, indem er ergriffen wird, bei ihm findet; so fällt hingegen bei einem Inländer das ganze Vermögen so er zur Zeit der Ergreifung besitzt, nach Abzug der allenfalls für die Belohnung der Anzeige, oder Ergreifung, der Unterhalt, den Proceß, und die Execution gelaufenen Kosten dem Fiscus anheim.

§. 38. Es macht in Ansehen der gegen falsche Werber gesetzten Strafe keinen Unterschied, ob die innerhalb der Erbländer Angeworbenen Eingeborne, oder Ausländer gewesen. Wären aber sonst von einer Seite besondere Umstände mit unter, welche der standrechtmässigen Aburtheilung im Wege stünden; so ist zur genauen Rechtspflege die Angelegenheit, in das gewöhnliche, oder summarische Rechtsverfahren einzuleiten.

§. 39. Unterhändler, und Mitwirker unter was immer für einer Gestallt, sind mit eben der Strafe als die falschen Werber selbst anzusehen.

§. 40. Diejenigen, welche von einer fremden Werbung, wissentlich auswärtige Kriegsdienste zu nehmen sich haben verleiten lassen, werden, wenn sie Eingeborne sind, oder wegen ihres zehnjährigen Aufenthalts in diesen Län-

dern denselben gleichgehalten werden, in Friedenszeiten als wirkliche Auswanderer zu betrachten, und in der Bestrafung wie diese nach Vorschrift des 31. §. und zwar mit öffentlicher Arbeit auf mehrere Wochen oder Monate zu behandeln seyn. In Kriegszeit werden beide, wenn sie bei einer feindlichen Macht Dienste nehmen, mit den auf den Landesverrath bestimmten Strafen angesehen.

Es werden demnach alle Grundobrigkeiten und Kreisämter der oben angeführten höchsten Anordnung gemäß zur Ergreifung der falschen Werber eben so vermittelst gegenwärtigen Kreisschreibens aufgefodert, wie das Militär zur Entdeckung und Ergreifung derselben von Seiten des K. K. Hofkriegsraths angewiesen wird.

Lemberg den 10ten October 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Względem wyszlakowania fałszywych Werbowników, i iak sobie z przytrzymanemi postąpić należy.

Stosownie do Naywyższego Dekretu Nadworney Kancellaryi pod 18ym p. m. Część 2ga Uniwersału pod 10. Sierpnia 1784 Roku względem emigracyi wydanego, iak dalece taż o werbunkach dla obcych Mocarstw opiewa, ninieyszemi dla iak nayściśleyszego zachowania obwieszcza się, a to.

§. 34. Werbunki dla obcych Mocarstw są wewnątrz kraiów Austryackich zakazane, chociażby iakimkolwiek bądź sposobem przedsięwzięte były. Ci, którzy się interesem tego rodzaiu zatrudniaią, za fałszywych Werbowników uważani, i od każdego, któryby iaką o nich powziął wiadomość Zwierzchności doniesieni bydź powinni, a to pod karą, iż inaczey za ukrywaiących poczytani i podług zachodzących mniey lub więcey obciążaiących okoliczności na ieden Rok lub więcey lat do publiczney roboty wskazani zostaną.

§. 35. Przeciwnie ow, który Zwierzchności o dostrzeżonym fałszywym Werbowniku podług powinności doniesienie uczyni, lub tegoż schwyta i przytrzyma, bez roznicy czyli donoszący iest Cywilna lub Woyskowa Osoba, mimo utaienia iego imienia, 100 Dukatów w nadgrodę dostanie.

§. 36. Schwytany fałszywy Werbownik bez względu na osobę, i bez uwagi, do którego sądu należy, nizważaiąc nawet na to, że pod bokiem iakiego Sądu Kraiowego schwytany został, do naybliższego Regimentu dla wyprowadzenia Inkwizycyi i osądzenia oddany zostanie, Regiment zaś o takim przypadku Jeneralney Woyskowey Komendzie relacyą uczyni, a Ta Rządy Kraiowe o tym uwiadomić nie zaniedba. Lubo Woyskowe Instancye względem postąpienia sobie z takowym winowaycą i ukarania onegoż oprócz tego iuż przepisy maią, przecież dla skutecznieyszego powściągnienia służyć może, takowe przepisy i tutay wyłuszczyć.

§. 37. Bez różnicy, czyli fałszywy Werbownik kraiowy lub zagraniczny człowiek będzie, Proces z tym lub owym prawem gorącym podług Artykułów Woyskowych uczyniony i podług prawnie dowiedzionego przestępstwa winowayca na granicy przy publicz-

blicznym gościńcu obwieszony bydź powinien. Oraz także tak co do obcych, iako i kraiowych konfiskacya maiątku nastąpi. Ponieważ zaś co do obcego takowa daley się rozciągać nie może, iak na to, co schwytawszy go przy nim znaleziono, tak przeciwnie co do kraiowego cała substancya, którą podczas schwytania posiadał, odciągnąwszy koszta na nadgrodę za doniesienie, na schwytanie, żywność, proces i exekucyą łożone, Fiskusowi przypada.

§. 38. Względem kary na fałszywych Werbowników ustanowioney żadney to nie czyni różnicy, czyli ludzie w śród dziedzicznych Kraiów zwerbowani, kraiowi są lub cudzoziemcy. Gdyby zaś z iedney strony iakie osobliwsze zachodziły okoliczności, któreby sądzeniu Prawem gorącym na przeszkodzie były, tedy dla wykonania ściśleyszey sprawiedliwości takowa okoliczność zwykłym, lecz summarycznym sposobem osądzona bydź powinna.

§. 39. Ukrywaiący i Wspólwinni pod iakimkolwiek bądź pozorem teyże samey karze, co fałszywi Werbownicy, podpadać maią.

§. 40. Owi, którzy przez fałszywy Werbunek do obięcia obcey służby woyskowey wiadomie namówić się dadzą, ieżeli są kraiowi, lub ieżeli przez dziesięć lat w tychże kraiach zamieszkawszy za kraiowych są poczytani, w czasie pokoiu za rzeczywistych emigrantów z kraiu uważani bydź powinni, i z niemi co do kary, iak z takiemi podług przepisu 31go §. obeyść się, oraz onychże do publiczney roboty na więcey niedziel lub miesięcy wskazać będzie należało. Podczas Woyny zaś tak pierwsi iak i drudzy, ieżeli u nieprzyiacielskiego Mocarstwa służbę przyimą, karóm na zdrayców Kraiu przepisanym podpadać maią.

Stosownie więc do wyżey rzeczonego Naywyższego Rozporządzenia wszystkie Gruntowe Zwierzchności mocą niniejszego Listu Okólnego do schwytania fałszywych Werbowników wezwane zostaią, tak iak i Woyskowym szlakowanie i przytrzymanie fałszywych Werbowników z strony Ces. Król. Nadworney Woyskowey Rady zalecono.

W Lwowie dnia 10go Października 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXXX.

Kreisschreiben.

Wegen Veräusserung derjenigen Staats- und Fondsgüter die sich im Werthe bis auf 200000 Gl. Rhn. belaufen.

Se. K. K. Majestät haben in Folge höchsten Hofdecrets vom 9ten v. M. allergnädigst zu entschlüssen geruhet: daß in Ostgallizien alle jene Staatsgüter, welche nach dem Verhältnisse von 4 zu 100 berechnet, bis einschlüssig 200000 Gl. Rhn. im Werthe betragen, und wegen der Salinen beizubehalnicht nöthig sind, folglich auch die sämmtlichen, dermal in eigener Verwaltung befindlichen entbehrlichen Häuser vermittelst öffentlicher Steigerung verkauft werden sollen.

Diese allerhöchste Entschlüssung wird zu Jedermanns Wissenschaft mit dem Beisatze kundgemacht, daß die Verzeichnisse der hiernach zum Verkaufe

geeigneten Güter, sammt ihrem Erträgniß von Zeit zu Zeit durch den Druck werden bekannt gemacht werden, und daß sodann jedem Kauflustigen frey stehen werde, den Verkauf des ein oder andern Guts bei der unter dem Vorsitze des Landes-Gouverneurs in Lemberg aufgestellten Staatsgüter-Veräusserungs-Commission anzusuchen.

Die den Käufern von Sr. Majestät für die Folge zugestandenen Begünstigungen sind folgende:

a.) Jene Käufer, welche den Kaufschilling zur Hälfte gleich im Baarem berichtigen, können die andere Hälfte binnen 3 Jahren in öffentlichen Staats- und ständischen Papieren, welche jedoch nicht unter 4. Procenten an Interessen ertragen dürfen, abzahlen.

b.) Jene Käufer, welche nur den dritten Theil des Kaufschillings gleich in Baarem erlegen, sind gehalten, den Rückstand in drey gleichen Jahresfristen immer zur Hälfte mit Baarem, und zur Hälfte mit gedachten öffentlichen Papieren zu tilgen. Endlich

c.) muß der Kaufschillings-Ruckstand von dem verkauften Gute als der erste Satz darauf vorgemerkt, und mit 4 von 100 verzinset werden.

Lemberg den 11ten October 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Johann Nep. Böhm.

Cyrkularz.

Względem sprzedaży owych Dóbr Kameralnych i Funduszowych, których wartość do 200000 Reńskich wynosi.

Nayiaśnieyszy Monarcha mocą Naywyższego Nadwornego Dekretu pod 9ym przeszłego Miesiąca nayłaskwiey rozporządzić raczył, iż w Wschodniey Galicyi wszystkie owe Kameralne Dobra, których wartość według proporcyi od 4 do 100 aż Inclusive do 200000 Reńskich wynosi, i które dla Zup solnych nie koniecznie zatrzymać pbtrzeba, a zatym i wszystkie pod skarbowym zarządzeniem zostaiące i na zbyciu będące domostwa przez publiczną licytacyą sprzedane bydź maią.

To Naywyższe Rozporządzenie z tym dokładem do powszechney podaie się wiadomości: iż konsygnacye takowych podług powyższego Rozporządzenia do sprzedania przeznaczonych Dóbr wraz z wyszczególnieniem ich Intraty od czasu do czasu drukiem obwieszczone będą, i że potym każdemu, który nadmienione Dobra kupić zechce, wolno będzie o sprzedanie tych lub owych Dóbr u Kommissyi sprzedażą onychże pod prezydencyą J. W. tych Kraiów Gubernatora zarządzaiącey upraszać.

Ułaskawienia, które kupuiącym takowe Dobra z strony Naiaśnieyszego Monarchi na przyszłość przyrzeczone zostały, są następuiące:

a.) Owi, którzy rzeczone Dobra bupiwszy, cenę kupna natychmiast przez połowę w gotowiznie złożą, mogą drugą połowę w przeciągu 3 lat publicznemi kraiowemi i stanowemi Obligacyami, od których iednak prowizya nie mniey iak po 4 od sta czynić powinna, spłacać.

b.) Ci zaś, którzy tylko trzecią część ceny kupna natychmiast gotowizną złożą, obowiązani będą niedopłaconą resztę w trzech rów-

równych rocznych terminach, a to zawsze przez połowę gotowemy pieniędzmi, a przez połowę nadmienionemi publicznemi papierami zaspokaiać.

c.) Niedopłacona reszta ceny kupna za nabyte Dobra iak naypierwszy dług na tychże Dobrach tabularnie zabespieczona bydź powinna, i od niey po 4 od 100 prowizyą opłacać będzie należało.

W Lwowie dnia 11go Października 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Jan Nep. Böhm.

XXXXI.

Intimàtum.

Continens normam assumendorum advocatorum.

Sacratissima Cæsareo Regia Majestas altissimam suam mentem sub die 30. Julii an. cur. eo declarare dignata fuit, ut in posterum nemo ad munus Advocati admittatur, qui per rigorosissimum examen veram suam jurisprudentiam non demonstraverit, et moralitatis suæ specimina indubitata non reddiderit, suaque Sacratissima Majestas hunc in finem quo ad assumendos Advocatos sequentia pro Norma constituit, ut

1mo nemo ad munus Advocati in urbibus vel ruri admittatur qui gradum doctoratus in Universitate quadam Provinciarum hæreditariarum adeptus non est.

2do Universitates eo instruuntur ut in examine pro gradu cum omni rigore procedatur, et porro nonnisi eminentibus animi dotibus præditi ad doctoratum admittantur.

3tio Is qui adepto gradu ad munus Advocati adspirat per tres annos apud Advocatum in praxi se exerceat, et ab eo testimonium de operis a se impensis et moralitate ex conscientia editum producat, sine tali testimonio autem ad tentamen in Appellationum Tribunali pro stallo advocandi subeundum non admittatur, Ipsum vero Appellationum Tribunal tentamen juxta norman Instructione judiciali ddato 9. Septembris 1785. Sectione secunda clare præscriptam cum omni accuratione et rigore assumat.

4to Adimpletis rite per candidatum his conditionibus eidem facultas competat in illa Provincia pro qua stallum advocandi imploravit, et ab Appellationum Tribunali examinatus est coram omnibus Instantiis judicialibus Partibus patrocinandi - ast si

5to Successu temporis observaretur, quod Advocatus officio suo abutatur, causam aperte injustam defendat, semet ad malas artes justitiæ protellationes, aut ad alia illicita media cum præjudicio Partium, et puræ justitiæ administrationis impendi admiserit, tunc idem post erutam in ordine et probatam speciem facti a publico suo officio, quod rectos mores præsupponit, illico dimittendus est de quo in examine informetur - ex adverso

6to Advocatis illis qui se recte gerunt, et de suo fervore, diligentia, et justo studio in defensione Partium specimina indubitabilia præbuerint solatium addetur illorum si Munus publicum ambierint circa collationem talis Muneris reflexionem habendam fore. Hæc et ut generatim in concursibus pro Munere Judicis ad illos qui

per rigorosum examen gradum Doctoratus adepti sunt, et semet per decursum aliquot annorum in praxi juridica exercuerunt reflectatur, Judiciis injunguntur ut in Propositionibus suis eadem observent.

Casimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 13. Octobris 1800.

Christophorus de Rebsamen.

XXXXII.

Kreisschreiben.

Daß der Zoll für die erbländische Ganz- oder sogenannten Kronrasche zur Hälfte herabgesetzt worden.

Da der Zoll für die sämmtlichen Böhmischen, Mährischen, Schlesischen und Deutschen erbländischen Ganz- oder sogenannte Kronrasche zur Erleichterung der sich mit diesem Artikel beschäftigenden Fabrikanten, bei der Einfuhr nach Hungarn, kraft der unterm 23ten März 1797 allgemein kundgemachten allerhöchsten Verordnung auf einen Pfenning beim Essito und zwey Kreuzer in Consummo vom Pfund, folglich auf die Halbscheid der vermittelst Tarif vom Jahr 1795 bestimmten Zölle herabgesetzt worden ist: so haben Seine Majestät aus dem nämlichen Grunde, und damit auch in Hinsicht dieser, meistens nur von dem gemeinen Landvolke gebrauchten Waare Deutsch-erbländischerseits ein verhältnißmässiges Reciprocum beobachtet werden möge, allergnädigst zu bewilligen geruhet, daß auch von den in Hungarn erzeugten derlei Kron- und Ganzraschen, welche nach den Deutschen Erblanden geführt werden, der Deutsch-erbländische Consummozoll gleichfalls in der Halbscheid von 12 Kr. auf 6 Kr. vom Pfund herabgesetzt werde, gleichwie der Essitozoll durch die oberwähnte Verordnung vom Jahre 1797 für die Deutschen und Hungarischen Erblande ohne Unterschied bereits auf 25 Kr. vom Zentner oder 1 Pfenning vom Pfund festgesetzt worden ist.

Lemberg den 17ten October 1800.

Johann Jakob Graf v. Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Iż Cło od dziedziczno-kraiowego Raszu czyli tak zwanego Kromraszu na połowę zmnieyszono.

Ponieważ Cło od wszelakiego, Czeskiego, Morawskiego, Ślą-skiego i niemiecko-dziedziczno-kraiowego Raszu czyli tak zwanego Kromraszu dla ulgi fabrykantów robieniem tego towaru zatrudniaiących się przy wprowadzeniu onegoż do Węgier mocą nay-

wyż-

wyższego rozporządzenia pod 23go Marca 1797 Roku powszechnie obwieszczonego na ieden fenig per Esito i na dwa Kraycary per Consummo od funta, a zatym na połowę Cła przez Taryfę 1795. ustanowionego zmnieyszono: Zaczym Nayiaśnieyszy Monarcha z tego samego powodu, i oraz żeby, co do tego naywięcey od wieyskiego ludu używanego towaru, z strony niemiecko-dziedzicznych kraiów proporcyonalna wzaiemność zachowana była, nayłaskawiey dozwolić raczył, iż także od Raszu i Kromraszu w Węgrzech robionego, który do Niemieckich dziedzicznych kraiów prowadzony będzie, Cło Consummo w Niemiecko-dziedzicznych Kraiach podobnież na połowę z 12 kr. na 6 kr. od funta zmnieyszone bydź ma, iak Cło Esito przez wyżey rzeczone rozporządzenie 1797 Roku dla niemieckich i Węgierskich dziedzicznych kraiów bez różnicy iuż na 25 kr. od Cetnara, czyli na 1 fenig od funta ustanowione zostało.

W Lwowie dnia 17go Października 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXXXIII.

Kreisschreiben.

Modification der in dem Hofdecrete vom 19ten April 1799 enthaltenen Weisung: zu Behandlung der Gläubiger von Beamten, wegen Bezahlung der Schuldforderungen der ersteren an die letzteren.

Seine K. K. Majestät haben in allermildester Rücksicht auf diejenigen Gläubiger von Beamten, welchen die letzteren noch vor der Kundmachung des zur Beschränkung des Schuldenmachens der Beamten unterm 25ten October 1798 ergangenen Patents, Schuldscheine mit ausdrücklicher Verpfändung ihrer Besoldungen, unter, und bis zur Hälfte ausgestellt haben, nachträglich allergnädigst zu entschlüssen geruhet: daß solchen Gläubigern das Recht auf die Bezahlung von den Besoldungen ihrer Schuldner, obgleich vor jener Kundmachung ein gerichtliches Verbot darauf weder bewirkt, noch anhängig gemacht worden wäre, für den Fall unbenommen bleiben soll, wenn Gläubiger und Schuldner binnen einer Frist von drey Monaten vor dem Gerichtsstande des Schuldners bestättigen, daß ersterem die Besoldung des letzteren noch vor der Kundmachung der mehrgedachten Patental-Verordnung verpfändet worden ist. Welches also nachträglich und als eine Modification des dießortigen Kreisschreibens vom 16ten November 1798 allgemein bekannt gemacht wird.

Lemberg den 17ten October 1800.

Johann Jakob Graf v. Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Modifikacya przepisu w Nadwornym Dekrecie pod 19ym Kwietnia 1799 Roku zawartego, iak sobie wierzyciele zadłużonych Oficyalistów względem odebrania od nich swego długu postąpić maią.

Nayiaśnieyszy Monarcha przez nayłaskawszy wzgląd na wierzycieli zadłużonych Oficialistów, którym ciż ieszcze przed obwieszczeniem Uniwersału, końcem powsciągnienia Oficialistów od robienia długów pod 25ym Października 1798 Roku wydanego, skrypta na zaciągnione długi z wyraźnym zahartowaniem przez, lub na połowę swych salariów dali, dodatkowo naymiłościwiey rozporządzić raczył: iż takowym wierzycielóm prawo poszukiwania swego zaspokoienia z pensyi swych dłużników, chociaż przed owym obwieszczeniem sądowa kondykcia pensy ani wyrobiona nie była, ani proces o to rozpoczęty niezostał, w tym przypadku nie zaprzeczone bydź ma, kiedy Wierzyciel i Dłużnik w przeciągu terminu Trzech miesięcy przed sądową Instancyą dłużnika to potwierdzą, iż dłużnik swoią pensyą wierzycielowi ieszcze przed rozporządzeniem mocą wyżey rzeczonego Uniwersału obwieszczonym zahartował. Co więc ile Modyfikacya Listu okolnego ztąd pod 16ym Listopoda 1798 Roku wydanego ninieyszemi do powszechney podaie się wiadomości.

W Lwowie dnia 17go Października 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXXXIV.

Ankündigung.

In Betreff des dem hiesigen Handlungshaus von Gloz und Compagnie auf unbestimmte Zeit übertragenen Taxen-Spedirungs-Geschäfts nach Warschau und Danzig.

Da vermittelst hierortigen Gubernial-Decrets vom 25ten l. M. dem hiesigen Handlungshaus von Gloz und Compagnie die Taxen-Spedirung nach Warschau und Danzig von den hierländigen Partheyen, welche mit wechselseitigen Processen verwickelt sind, zu ihrer Erleichterung gegen zwey vom Hundert Wechselspesen, und vorläufige Berechnung des Münz-Curses auf unbestimmte Zeit übertragen, und von demselben das Handlungshaus Johann Nofock in Warschau, und Jakob Ross in Danzig gewählt worden; so wird dieses zur allgemeinen Wissenschaft, um sich mit den dahin zu schickenden Taxbeträgen nach den bestimmten Numern und Behörden an dasselbe zu verwenden, hiermit bekannt gemacht.

Lemberg den 25ten Oktober 1800.

UWIADOMIENIE.

Iż tuteyszemu Kupcowi de Gloz et Compagnie Interes przesyłania Tax do Warszawy i do Gdańska na niepewny czas zdano.

Ponieważ mocą Dekretu Rządow tuteyszo-kraiowych pod 25ym tego Miesiąca tuteyszemu Kupcowi de Gloz et Compagnie Interes przesyłania Tax do Warszawy i do Gdańska od stron w tych tutay Kraiach mieszkaiących, a prawo z Obywatelami tamtych Kraiow maiących, dla uczynienia onymże w tey mierze ulgi za oplatą dwóch (od Sta) Wexlowych wydatkow, i za poprzedniczym obrachunkiem kursu monety na niepewny czas zdano, od niego zaś do tegoż Interesu Kupiec Ian Antoni Nofock w Warszawie, a Jakób Ross w Gdańsku obrany został, zaczym się to ninieyszemi tym zamiarem do powszechney podaie wiadomości, żeby się strony z Taxami, które do Warszawy lub Gdańska przesyłać maią, podług wyraźnych Numerow i Instancyi do rzeczonego Kupca de Gloz et Compagnie udały.

W Lwowie dnia 25go Października 1800.

XXXXV.

Patent.

Gemäs welchem den Ostgalizischen Juden einige Ausnahmen von dem allgemeinen Ehegesetze gestattet werden.

Wir Franz ꝛc. ꝛc.

Geben hiermit Jedermann zu erkennen: daß Wir uns veranlaßt befunden haben, den Ostgallizischen Juden von dem allgemeinen Ehegesetze einige Ausnahme zu gestatten, welche in Dem bestehen soll:

Die Juden haben sich zwar bei ihren Ehen genau nach denjenigen Vorschriften zu benehmen, welche im Allgemeinen über die Ehen in dem bürgerlichen Gesetzbuche enthalten sind, doch werden ihnen vermöge ihren besonderen Religions-Meinungen folgende in den übrigen Deutschen Erbländern bereits bestehenden Ausnahmen zugestanden:

a.) Zwischen Seitenverwandten erstreckt sich das Ehehinderniß der Blutsverwandschaft nicht weiter als auf die Ehe zwischen Bruder und Schwester, dann zwischen der Schwester und einem Sohne oder Enkel ihres Bruders oder ihrer Schwester. Das Ehehinderniß der Schwägerschaft aber wird auf nachstehende Personen beschränkt: Nach aufgelöster Ehe ist der Mann nicht befugt, eine Verwandte seines Weibes in auf- und absteigender Linie, noch auch seines Weibes Schwester, und das Weib ist nicht befugt, einen Verwandten ihres Mannes in auf- und absteigender Lienie, noch auch ihres Mannes Bruder noch einen Sohn oder Enkel von ihres Mannes Bruder oder Schwester, zu ehligen.

b.) Eine rechtmäßig geschlossene Ehe kann mit wechselseitiger freyen, ungezwungenen Einwilligung der Ehegatten vermittelst eines von dem Manne dem Weibe gegebenen Scheidebriefes, jedoch nur unter folgenden Vorschriften getrennt werden: Zuerst müssen sich die Ehegatten ihrer Trennung wegen bei ihrem Rabbiner oder Religions-Schullehrer mel-

den, welcher die nachdrücklichsten Vorstellungen und beßtmöglichsten Beredungsmittel zur Wiedervereinigung zu versuchen, und nur dann, wann der Versuch fruchtlos ist, ihnen ein schriftliches Zeugniß auszustellen hat, daß er die ihm auferlegte Pflicht erfüllet, und unerachtet seiner Bemühungen aber die Partheyen von dem Entschlusse sich zu scheiden, abzubringen nicht vermocht habe. Mit diesem Zeugnisse müssen beide Ehegatten vor den Landrechten des Bezirkes, in welchem sie ihren Wohnsitz haben, erscheinen. Findet diese Behörde aus den Umständen, daß zu der Wiedervereinigung der Eheleute noch eine Hofnung vorhanden sey; so soll sie die Ehescheidung nicht sogleich bewilligen, sondern die Eheleute auf ein oder zwey Monate zurückweisen. Nur wenn auch dieses fruchtlos, oder gleich Anfangs keine Hoffnung zur Wiedervereinigung wäre, sollen die Landrechte gestatten, daß der Mann den Scheidebrief dem Weib übergebe, und wenn sich beide Theile nochmals vor Gericht erkläret haben, daß sie den Scheidebrief mit freyer Einwilligung zu geben und zu nehmen entschlossen sind; so soll der Scheidebrief für rechtsgiltig gehalten, und dadurch die Ehe aufgelöst werden.

c.) Wenn das Weib einen Ehebruch begangen hat, und die That gerichtlich erwiesen ist, so stehet dem Manne das Recht zu, sein Weib auch wider ihren Willen, durch einen Scheidebrief von sich zu entlassen. Das auf die Auflösung der Ehe gegen das Weib gestellte Gesuch aber muß bei den Landrechten des Bezirks, in welchem die Ehegatten ihren ordentlichen Wohnsitz haben, angebracht, und es muß sich überhaupt nach denjenigen Vorschriften, welche in den §. §. 93. 94. und 95. des ersten Theils des bürgerlichen Gesetzbuches enthalten sind, benommen werden. Ausser dem Falle eines gerichtlich erwiesenen Ehebruches hat die Auflösung der Ehe ohne die rechtsgiltige Einwilligung beider jüdischer Ehegatten nicht statt. Es kann also dasjenige so in den §. §. 108. und 109. des ersten Theils des bürgerlichen Gesetzbuchs den nicht katholischen Einwohnern gestattet wird, auf die Judenschaft nicht angewendet werden.

d.) Bei Trennungen vom Tisch und Bette gelten auch in Rücksicht der jüdischen Eheleute die allgemeinen Vorschriften, welche in dem §. 103. und folgenden des ersten Theils des bürgerlichen Gesetzbuches vorkommen. Nur verstehet sich von selbst, daß dasjenige, was dort von Pfarrern gesagt wird, bei jüdischen Eheleuten auf den Rabbiner oder Religions-Lehrer bezogen werden müsse.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien den 28. October im achtzehnhundert, Unserer Reiche des römischen im achten, und der erbländischen im neunten Jahre.

Franz.

(L. S.)

Josephus Comes a Mailath,
Reg. Gall. et Lodom. Cancellarius.

Ad Mandatum Sacræ Cæsareo
Regiæ Majestatis proprium.

Joannes Fidelis Erggelet.

Pa-

Patent.

Podług którego żydzi Wschodniey Galicyi w niektórych Punktach wyięci są od powszechnych Ustaw tyczących się Małżeństwa.

My Franciszek &c. &.

Podaiemy ninieyszemi każdemu do wiadomości, iz My pobudzeni zostaliśmy żydom Galicyi Wschodniey następuiące wyięcia, co do powszechnych Ustaw tyczących się ich Małżeństw, łaskawie dozwolić.

Żydzi zachować się maią wprawdzie co do swych Małżeństw ściśle podług przepisów tych, iakie są w powszechności w Zbiorze Ustaw Cywilnych względem Małżeństw zamknięte; z tym wszystkim dozwalaią się onymże na mocy osobnych względem Religii opinii ich następuiące wyięcia, które iuż do innych Niemiecko dziedzicznych kraiów zaprowadzone zostały.

a.) Przeszkoda z pokrewieństwa do zawierania związków małżeńskich wynikaiąca nie ma się daley między kollateralnemi rozciągać, iak na małżeństwo między Bratem a Siostrą, tudzież między Siostrą a Synem lub Wnukiem swego Brata lub Siostry. Po rozwodzie między małżeństwem zapadłym, mąż prawa mieć nie będzie żenienia się z krewną swoiey żony w linii wstępney i zstępney, toż samo żona prawa mieć nie ma zawierania związków małżeńskich z krewnym swego męża w linii wstępney i zstępney, ani z Bratem swego męża, ani z Synem lub Wnukiem pochodzącym od Brata swegoż męża lub Siostry.

b.) Za zezwoleniem wzaiemnym, wolnym, i nieprzymuszonym może małżeństwo, które iest wedle prawa ważnie zawarte, przez List rozwodowy żonie od męża dany bydź rozłączone, iednakże tylko zachowawszy następuiące ostrożności: Nayprzód zgłosić się będą powinni małżonkowie z powodu swego rozłączenia do Rabina lub Szkolnika, a ten użyć ma uwag iak naymocnieyszych skłaniaiąc ich środkami naylepszemi do poiednania się znowu z sobą i dopiero w tedy, gdyby iego usiłowanie nadaremne było, ma dać onymże zaświadczenie na piśmie, iż dopełnił włożonego na się obowiązku, iednak niezdołał odwieść strony pomimo użytey przez siebie wszelkiey usilności od przedsiewzięcia zamierzonego Rozwodu. Z takowym zaświadczeniem stawić się maią oboyga małżonkowie przed Forum Nobilium tego Dystryktu, w którym mieszkaią. Jeżeli Sąd przerzeczony pozna z okoliczności, iż w celu poiednania małżonków ieszcze nieiaka pozostaie nadzieia, natenczas nie ma zaraz na rozwód zezwolić, lecz nakaże Małżeństwu mieszkać ieszcze z sobą ieden lub dwa miesiące. Co gdyby było bez skutecznym, albo też, żeby zaraz z początku żadna nadzieia do poiednania się nie pozostawała, powinien Sąd kraiowy na to zezwolić, iżby Mąż Zonie oddał List rozwodowy: gdy się zatym strony przed Sądem oświadczą ieszcze raz, iż dać i odbierać List rozwodowy szczerze postanowiły, uważany bydź ma List rozwodowy natenczas za ważny, a małżeństwo tym samym rozwiedzione bydź powinno.

c.) Jeżeli żona dopuściła się cudzołoztwa, i uczynek sądownie dowiedzionym iſt, mąż prawo mieć będzie żonę swoią, nawet przeciw iey woli puścić od siebie Liſtem rozwodowym. Prozba zaś, która na przeciw żonie o rozwiedzenie małżeńſtwa zanieſiona zoſtanie, powinna bydź do Forum Nobilium tego Dyſtryktu podana, w którym małżonkowie zwyczaynie mieſzkaią, ſtoſuiąc ſię w ogólności do tych przepiſów, iakie zawieraią ſię w §§. 93. 94. i 95. pierwſzey Części Zbioru Uſtaw Cywilnych. Oprócz cudzołoztwa ſądownie dowiedzionego, rozwiedzenie Małżeńſtwa bez prawnego zezwolenia oboyga żydowskich małżonków, mieyſca mieć nie będzie. Służyć zatym dla żydowſtwa nie może to co §§. 108. i 109. w pierwſzey Części Zbioru Uſtaw Cywilnych dla Niekatolickich mieſzkańców ieſt dozwolone.

d.) W czaſie rozłączenia od ſtołu i łoża przepiſy powſzechne zawarte w §. 103. i naſtępuiących Części pierwſzey Zbioru Uſtaw Cywilnych ważyć maią takteż i co do małżeńſtwa żydów. Uważać tylko iedynie należy, iż to, co tam o Parochach ieſt powiedziano, względnie do małżonków żydowskiey wiary, o Rabinach lub Szkolnikach rozumiano bydź ma.

Dan w Naſzym Stolecznym i Rezydencyonalnym mieście Wiedniu dnia 28go Października Tyſiącznego Oſmſetnego Rzymskiego Naſzego panowania w oſmym, a dziedziczno-kraiowego w dziewiątym Roku.

Franciſzek.

(L. S.)

Joſephus Comes a Mailath,
Reg. Gal. et Lod. Cancellarius.

Ad Mandatum Sac. Cæſareo
Regiæ Apoſt. Majeſt. propr.
Joannes Fidelis Erggelet.

XXXXVI.

Kreisſchreiben.

Erklärung des 87ten §. des 3ten Hauptſtückes des erſten Theils des bürgerlichen Geſetzbuches, in Betreff der Losſprechung vom Ehegeſetze oder Ertheilung der ſogenannten Dispenſation.

Aus Anlaß der, wegen Anwendung und Auslegung der Ehegeſetze überhaupt, insbeſondere aber über den im 3ten Hauptſtück erſten Theil des bürgerlichen Geſetzbuchs enthaltenen §. 87. aufgeworfenen Frage: ob die Losſprechung von dem Geſetze oder die ſogenannte Dispenſation einzig und allein der geſetzgebenden Gewalt vorbehalten ſey? oder ob auch der Kirche das Recht geiſtliche Ehehinderniße in Bezug auf das Sacrament zu beſtimmen und hiervon loszuzählen, des obberührten §. 87. ungeachtet, gebühre? haben Seine Majeſtät zu entſcheiden geruhet: daß in Oſtgallizien ſich lediglich nach den in den übrigen Erbländern in Ausübung gebrachten Maaßregeln zu benehmen ſey.

Es hat daher in Rücksicht derjenigen in dem bürgerlichen Gesetzbuch bestimmten Ehehinderniße, welche durch kein kanonisches, sondern lediglich durch landesherrliche Gesetze bestimmt sind, die weltliche Macht allein ihr Amt zu handeln, in Rücksicht jener Ehehinderniße aber, welche sowohl durch Landesherrliche als durch Kirchengesetze gleichförmig bestimmt werden, müssen die Partheyen allemal vorläufig an die geistlichen Ordinarien sich wenden, wo es sodann darauf ankommen wird, ob diese authoritate propria dispensiren, oder eine päbstliche Dispens nothwendig erachten, oder die Dispensation versagen werden.

Im ersten Fall müssen sich die Partheyen mit Beibringung des Consistorialbescheids an die Landesstelle wenden, um die Dispensation auch pro Contractu civili zu erhalten, welcher Dispensation von der Landesstelle kein Hinderniß in Weg geleget werden wird.

Im zweyten Fall wird von Seite dieser Landesstelle auf Anlangen der Parthey Bericht an die Hofkanzley erstattet werden, um das Placitum Regium zur Ansuchung der päbstlichen Dispensation zu erwirken.

Im dritten Fall hingegen wird der Parthey auch die weltliche Dispensation abgeschlagen werden.

Was endlich jene Ehehindernisse betrifft, die blos kirchliche sind, und in das bürgerliche Ehegesetz nicht aufgenommen worden; da bedürfen die Partheyen zwar keiner Dispens; wenn sie jedoch zu ihrer eigenen Beruhigung eine Dispens bei ihrem Bischof ansuchen wollen; so bleibt ihnen solches unbenommen, und die Staatsverwaltung nimmt hiervon keine Kenntniß.

Sollte aber ein Bischof oder Pfarrer so weit gehen, die Dispens oder Trauung in derlei Fällen zu verweigern, so haben sich die Partheyen unter Aufführung der das Factum begleitenden Umstände an die Landesstelle zu wenden.

Lemberg den 7ten November 1800.

Johann Jakob Graf v. Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyrkularz.

Obiaśnienie §. 87go Rozdziału 3go Części pierwszey Prawa Cywilnego względem uwolnienia od praw, które się małżeństwo tyczą, czyli względem dawania Dyspenzacyi.

Z powodu zapytania przełożonego w powszechności względem przystosowania praw, które się małżeństw tyczą, w szczególności zaś względem §. 87go zawartego w Rozdziale 3im części pierwszey Prawa Cywilnego, czyli uwolnienia od praw, które się małżeństw tyczą, czyli tak zwane dyspenzacye iedynie i dla samey tylko Władzy Prawodawczey zachowano, albo czyli też Kościołowi bez względu na przerzeczony 87. §. prawo postanowienia duchownych przeszkod małżeństwa a zatym i dyspenzowania od nich przynależy; Nayiaśnieyszy Monarcha wyrok swóy wydać raczył: iż sobie w Wschodniey Galicyi szczególnie tylko podług prawideł w innych Dziedzicznych Kraiach w wykonywanie w prowadzonych postąpiono bydź ma.

Zaczym co się tyczy owych w prawie Cywilnym wyznaczonych przeszkod małżeństwa, które nie przez prawo kościelne lecz szczególnie przez ustawy Panuiącego utworzone są, sama tylko Władza

dza świecka swoy Urząd sprawować powinna, względem owych zaś przeszkod małżeństwa, ktore zarowno tak przez Panuiącego ustawy iako i przez prawa kościelne postanowione zostały, strony onymże podległe zawsze się wprzod do Zwierzchności duchowney udać maią, od którey potym zależeć będzie od podobnych przeszkod authoritate propria dyspensować, lub wyrobienie papieskiey Dyspenzacyi za potrzebne uznać, lub też dyspenzacyi odmowić.

W pierwszym przypadku powinny się strony do Rządow Kraiowych przyłączywszy Rezolucyą od konsystorza otrzymaną udać, zeby dyspenzacyą nawet pro Contractu civili otrzymały, a takowey dyspenzacyi z strony Rządow Kraiowych żadna przeszkoda czyniona nie będzie.

W drugim przypadku z strony tuteyszych Rządow Kraiowych na żądanie strony relacya do Nadworney Kancellacyi uczyniona zostanie końcem wyrobienia Placitum Regium żeby o papieską Dyspensę prosić można.

W trzecim zaś przypadku nawet dyspenzacya z strony świeckiey Zwierzchności odmowiona będzie.

Co sie na koniec owych przeszkod małżeństwa tyczy, które władza Kościoła utworzyła, i które w prawie Cywilnym względem małżeństw umieyszczone nie są, w podobnych okolicznościach w prawdzie strony żadney dyspenzy nie potrzebuią, iezeli się iednak dla swoiey własney spokoyności o Dyspenzę u swego Biskupa postarać zechcą, tedy im to bynaymniey zabroniono nie będzie, a Rząd Kraiowy żadney o tym wiadomości mieć nie zechce.

Gdyby iednak Biskup, Pleban lub Paroch tak dalece sobie postąpił, żeby w podobnych przypadkach dyspensy lub ślubu dać odmowił, w tedy się strony z wyłuszczeniem okoliczności Factum obiaśniaiących do Rządow Kraiowych udać maią.

W Lwowie dnia 7go Listopada 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXXXVII.

Kreisschreiben.

Daß die sächlichen Rechte im Grundbuch der Stadt Lemberg bis letzten December 1801. vorgemerkt werden können.

Seine Majestät haben vermittelst höchsten Hofkanzley-Decrets vom 23ten October gnädigst zu bewilligen geruhet, daß die letzte Frist zur Vormerkung der sächlichen Rechte auf die zum Grundbuch der Stadt Lemberg gehörigen Realitäten bis Ende December 1801. Jedermann vergönnet werden könne.

Lemberg am 14ten November 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

Cyr-

Cyrkularz,

Iż rzeczywiſte prawa w kſięgach gruntowych (Tabuli) Miaſta Lwowa, aż do dnia oſtatniego Grudnia 1801. Roku prenotowane bydź mogą.

Nayiaśnieyſzy Monarcha mocą Naywyżſzego Dekretu Nadworney Kancellaryi pod 23. Października nayłaskawiey dozwolić raczył, iż oſtatni Termin do prenotowania rzeczywiſtych praw do realności, które do Kſiąg gruntowych (Tabuli) Miaſta Lwowa należą, dla każdego aż do dnia oſtatniego Grudnia 1801 Roku przedłużony zoſtaie.

W Lwowie dnia 14go Liſtopada 1800.

Jan Jakób Hrabia de Gaisruck.

Ignaz Kolmanhuber.

XXXXVIII.

Intimatum.

Quæ ratione ſequeſtrationum obſervanda.

Cum mediante Altiſsimo aulico Decreto ddto. 31. Octobris, et recepto 24. Novembris an. cur. occaſione dubii in caſibus obvenientium Sequeſtrationum obmoti, emanato, pro Regula ſervanda præcipiatur, quod

1mo. Super Sequeſtrationis petito quod ad mentem §. 293. Cod. Jud in vim proviſoriæ Sequeſtrationis exhibetur, nulla ordinaria judicialis pertractatio introducenda, aſt conventus ſolummodo quo ad denuntiatum ab actore periculum, et productam pro omni casu ab eodem Cautionem circa Summarium proceſsum, percipiendus, neutiquam autem ſuper exceptionibus dilatoriis, aus peremptoriis rem principalem tantummodo tangentibus audiendus veniat, porro

2do. Quod ſuper ejusmodi pertractatione nulla ordinaria Sententia proferenda, aſt reſolutio tantummodo edenda, partibusque medio Decretorum erga Solutionem Taxæ in rubrica quarta cynoſuræ Taxalis emenſuratæ intimanda ſit, contra ejusmodi Reſolutionem vero, nequaquam Appellatio aſt nonnisi Recurſus qui executionem de regula non ſiſtit, locum habeat, demum

3tio. Simili quoque modo procedendum ſit, ſi aut Locator ad mentem §. 242. part. III Cod. Civ. Sequeſtrationem fructuum, aut pars jurevincens pendente Appellatione in Cauſa principali pro ſatis datione interimali, medio Sequeſtrationis; inſtaret.

Proinde hocce altiſsimum Decretum ex parte Cæs. Reg. Regnorum Galiciæ Orientalis, et Lodomeriæ Univerſalis Appellationum Tribunalis publice notum redditur.

Caſimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbańſki.

Ex Conſilio Cæſareo Regii Univerſalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 1. Decembris 1800.

Ignatius de Gałecki.

XXXXIX.

Intimatum.

Ratione exigendarum judicialium taxarum.

Cæsareo Regium in Regnis Orientalis Galiciæ et Lodomeriæ Universale Appellationum Tribunal, omnibus et Singulis horum Regnorum subordinatis Cæsareo Regio huic Universali Appellationum Tribunali Inferioribus Instantiis Judicialibus, in specie vero Magistratibus atque Jurisdictionibus hisce Pro Norma deinceps stricte observandum intimat, et una ordinat, quatenus Judiciales taxas restantes nunquam medio Executionis Militaris exequi præsumant, ast in Casu quo Pars de solvenda in Octiduo Taxa prævie præmonita, eandem non solverit, lapso hoc præmonitionis termino, statim et absque omni Mora sub propria secus responsione Taxam hanc restantem prævia pignorum Captione proportionate ad exigentiam restantis quotæ Taxalis sequestrandorum et dein juxta præscriptum §. 307. Cod. Jud. via licitationis distrahendorum exigant. Quod si vero pars Restantiaria sub aliena jurisdictione degeret, hanc Jurisdictionem pro exactione præmisso modo peragenda requirant, exactas vero taxas Cassæ Circulari cum exhibenda Notula Taxali tradant, de peractis tandem mandanti, vel requirenti Judicio irremore referant.

Casimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbański.

Ex Consilio Cæsareo Regii Universalis Galliciæ et Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 3. Decembris 1800.

Xaverius de Korczynski.

L.

Nachricht.

In Betreff des Zuschusses zu den Kupferamtsobligazionen.

Die Finanzhofstelle hat auf ausdrücklichen allerhöchsten Befehl Seiner K. K. apostolischen Majestät sämmtlichen Länderstellen, wie auch den betreffenden Staatscassen aufgetragen, die Eigenthümer der dem Zuschusse unterliegenden Kupferamts-Obligazionen, welche sich in einer oder der andern Absicht bei den Magistraten, Kreisämtern, Landesstellen, oder Cassen anmelden, auf das schleunigste zu befördern, und die von den Länderstellen hierwegen der Hofstelle vorzulegende Eingaben ohne mindesten Verzug expediren zu lassen, damit die betreffende Partheyen, welche den vorschriftmässigen Zuschuß nicht zur bestimmten Zeit berichtigen, keine gegründete Ursache haben, sich mit einem ämtlichen Aufenthalte zu entschuldigen; indem bei dem, durch das Patent vom 1ten Juny l. J. festgesetzten Termin bis 15ten Februar 1801. unabweich-

weichlich beharret, folglich keine Verlängerung deſſelben geſtattet werden wird.

Lemberg den 5ten December 1800.

Uwiadomienie.

Względem dodatku do Obligacyi z Urzędu Miedzy.

Nadworna Skarbowa Inſtancya na wyraźny i oraz Naywyżſzy rozkaz Jego Ces. Krol. Apoſtolskiey Mości wſzyſtkim Kraiowym Rządóm, tudzież Kraiowym Kaſſóm, do których rzecz należy, zaleciła, żeby właścicielóm Obligacyi Urzędu Miedźniczego, które dopłaceniu naddatku podlegaią, ieżeli ſię tym lub owym zamiarem u Magiſtratów, Urzędów Cyrkularnych, Rządów Kraiowych lub Kaſs wzgłoſzą, iak nayprędſze obmyślić przyſpieſzenie, oraz żeby podania, które Rządy Kraiowe w takowych okolicznościach Nadworney Inſtancyi przełożą, bez naymnieyſzey zwłoki expedyować, a to dla tego, aby ſtrony, których ſię to tyczy, i które ſtoſownego do przepiſu naddatku w wymierzonym czaſie nie doliczą, zaſadney przyczyny nie miały wymawiania ſię urzędową zwłoką, ponieważ od terminu do 15go Lutego 1081. Roku mocą Uniwerſału pod 1ym Czerwca r. b. wymierzonego żadną miarą odſtąpiono nie będzie, ani też żadne przedłużenie onegoż dozwolone nie zoſtanie.

W Lwowie dnia 5go Grudnia 1800.

LI.

Nachricht.

Daß zu Skalita, oder Skalitze eine Gränzwegmauth für Oſtgallizien vom 1ten Jäner 1801 eingehoben werden wird.

Da vermöge einer an die hierländige K. Mauthgefällen-Adminiſtration eingelangten Bewilligung der Königl. Hungariſchen Hofkammer vom 29ten October d. J. in dem unweit der Oſtgalliziſchen Gränze in Hungarn gelegenen Orte Skalita vom 1ten Jäner 1801. die Gränzwegmauth durch das daſelbſt befindliche Gallizische und Hungariſche Zoll- und Dreyſſigſt-Bolletiſtenamt auch für Oſtgallizien wird eingehoben werden; ſo wird Solches hiermit zur allgemeinen Wiſſenſchaft bekannt gemacht.

Lemberg den 12ten December 1800.

Uwiadomienie.

Iż w Skalita czyli w Skalicy pograniczne Myto drogowe dla Wſchodniey Galicyi począwſzy od dnia 1go Stycznia 1801. Roku pobierane będzie.

Gdy podług zezwolenia Krol. Węgierskiey Nadworney Kamery pod 29ym Października r. b. do tuteyſzo-kraiowey Celney Adminiſtracyi przysłanego w Włości Skalita w Węgrzech na pograniczu Wſchodniey Galicyi leżącey począwſzy od dnia 1go Sty-

cznia 1801. Roku przez uſtanowiony tamże galicyiski i węgierski Trzydzieſtniczy i boletuiący Urząd myto pograniczne drogowe także i dla Wſchodniey Galicyi pobierane będzie, zaczym ſię to ninieyſzemi do powſzechney podaie wiadomości.

W Lwowie dnia 12go Grudnia 1800.

LII.

Kreisſchreiben.

Wegen der neugeprägten ſilbernen Vierundzwanzig-Kreuzer-Stücke.

Seine K. K. Majeſtät haben zu Folge Hofdecrets vom 26ten des vorigen Monats allergnädigſt zu befehlen geruhet: daß zur Erleichterung des einheimiſchen Verkehrs, und zur Vermehrung der klingenden Münze, nebſt der im Umlaufe befindlichen erbländiſchen Silberlandmünze von Sechs- und Zwölfkreutzern, auch ſilberne Vierundzwanzig-Kreutzer-Stücke, oder doppelte Zwölfer ausgeprägt, und in Umlauf geſetzt werden ſollen.

Dieſe Münze iſt daher von nun an ſowohl in dem gemeinen Handel und Wandel bei allen Gefälls- Steuer- und andern öffentlichen Staats- ſtändiſchen und ſtädtiſchen Caſſen in dem feſtgeſetzten Werthe zu vier und zwanzig Kreutzer zu verausgaben, und unweigerlich anzunehmen.

Lemberg den 19ten December 1800.

Johann Jakob Graf von Gaisruck.

Franz Graf v. Gaisruck.

Cyrkularz.

Względem nowo-wybitey ſrebrney Monety 24 Kraycarow.

Nayiaśnieyſzy Monarcha mocą nadwornego Dekretu pod 26ym p. M. nayłaskawiey rozporządzić raczył, ażeby dla ulżenia tuteyſzo-kraiowego kupna i przedaży, niemniey i dla powiękſzenia gotowey Monety, oprócz będącey iuż w kurſie dziedziczno-kraiowey ſrebrney Monety 6ciu i 12tu Kraycarow, ieſzcze 24 Kraycarowa ſrebrna Moneta czyli dubeltowe Cwelwery bita, i w kurencyą wprowadzona zoſtała.

Ta więc Moneta odtąd tak w powſzechnym handlu kupnie i przedaży, tudzież w każdym prywatnym płaceniu, iako też i we wſzyſtkich dochodowych, podatkowych, i innych publicznych kraiowych, ſtanowych i mieyskich Kaſſach w uſtanowionym walorze 24ech Kraycarow wydawana i bezſprzecznie przyimowana bydź powinna.

W Lwowie dnia 19go Grudnia 1800.

Jan Jakob Hrabia de Gaisruck.

Franciſzek Hrabia de Gaisruck.

LIII.

Intimatum.

Ut advocati ad petita ſua, ita prouti oportet, adſtruenda ſerio adigantur.

Cum mediante altiſsimo Aulico Decreto ddo. 28. Novembris, et recepto 18. Decembris An. cur. emanato intimetur, Sacratiſsimam Majeſtatem diſpoſuiſse, ut Advocati ad petita ſua, quæ Judicio exhibent, ita prouti oportet, adſtruenda, ſerio adigantur, et hic ſcopus ſecurriſsime obtinebitur, ſi Conſectarium defectuoſæ petiti Adſtructionis ſine reſpectu ad Acta priora fuerit, Denegatio, Decretatio non favorabilis, aut pœna commenſurata.

Proinde hæc altiſsima Ordinatio ex parte Cæſ. Reg. Regnorum Galliciæ Orientalis et Lodomeriæ Univerſalis Appellationum Tribunalis. Omnibus et Singulis præſertim autem Advocatis pro eorum directione et Obſervantia publice nota redditur.

Caſimirus Comes a Deym.

Marcellus de Urbańſki.

Ex Conſilio Cæſareo Regii Univerſalis Galliciæ & Lodomeriæ Orientalis Appellationum Tribunalis.

Datum Leopoli die 22. Decembris 1800.

Balthaſarus de Borzaga.

Alphabetisches Register
der in dieser Sammlung enthaltenen Gegenstände.

A.

Pagina

Advocati ad petita debite instruenda adiguntur . . . 101
Advocati ne circumstantias sibi notas occultent . . . 59
Advocatorum assumendorum norma 87
Angelegenheiten der Dienstbothen wo sie entschieden werden sollen . . 20
Arbitri munus ne Consules Magistratuales, Assessores, Syndici, et Iustitiarii in se suscipiant 25
Ausfuhr der Gesundheitswässer erhält keine Prämie mehr . . 82
Auszug vierteljähriger chronologischer der vom 1ten Hornung bis Ende April 1798 ergangenen Verordnungen 32

B.

Bankoobligazionen, deren Zinsen werden bei der Klassensteuer nicht in Anschlag gebracht 28
Bankozetteln neue werden eingeführt 51
Bankozetteln zu 2 und 1 Gulden erhalten Umlauf . . . 40
Bescheide für die Besitzer der Kupferamtsobligazionen wo selbe zu erheben . 49
Besoldungen der Beamten, welche annoch mit Beschlag belegt werden können . 89
Bier, davon wird Tranksteuer gezahlt 48

C.

Chirurgen sollen Felddienste annehmen 10
Commissionem ad Bancalem sex Cridarum Varsaviensium quæ causæ spectant 58
Complanationis in casu per partes eo factæ, ut erga præstandum ab alterutra parte Iuramentum quid solvatur aut præstetur, utrum sententia proferri debeat 19
Consules Magistratuales ne munus Arbitri in se suscipiant . . 25

D.

Dienstbothen-Angelegenheiten wo selbe entschieden werden sollen . . 20
Dombrowski Petrus a judicio pœnali Cracoviensi citatur . . 6
Doppelgroschen kupferne werden eingeführt 7

E.

Ehedispensazionen, wo selbe anzusuchen 94
Ehegesetz allgemeines, davon erhalten die Juden einige Ausnahme . . 91
Einfuhrszoll für ausländischen Mennig 50
Ein- und Ausfuhr des Kupfers muß mit Pässen versehen seyn . . 23

F.

Felddienste sollen Chirurgen annehmen 10
Firma der Lichterzündungsaufschlags-Pachtung . . . 81
Fuhren mit Taback beladene sind von Mäuthen frey . . . 21

Pagina

G.

Ganz- oder Kronraschen Verzollung 88
Generalpachtung des jüdischen Lichterzündungsaufschlags 81
Gesundheitswässer-Ausfuhr erhält keine Prämie mehr 82
Gläubiger der Beamten, welche annoch von den Besoldungen derselben befriedigt werden können 89
Gränzweegmauth zu Skalitze 99
Gränzzollamt russisches über Usciług ist offen 40
Groschen doppelte kupferne werden eingeführt 7
Grundbuch städtisches, auf selbes kann noch länger vorgemerkt werden . 4
Güter ärarialische werden verkauft 85

H.

Handlungs-Haus von Gloz und Compagnie hat das Taxen-Spedirungs-Geschäft nach Warschau und Danzig 90

J.

Interessen von den in der Stadt Wiener-Bank anliegenden Kapitalien werden bei der Klassensteuer nicht in Anschlag gebracht 28
Juden erhalten einige Ausnahmen von dem allgemeinen Ehegesetze . . 91
Juden wie selbe den Lichterzündungsaufschlag zu entrichten haben . . 61
Iustitiarii ne munus Arbitri in se suscipiant 25

K.

Klassensteuer Unterricht 11
Konzessionen unterliegen dem Stempel 8
Kontrakten Lemberger 3
Kreuzer neue werden eingeführt 60
Kronrasche wie selbe verzollet werde 88
Kupferamtsobligazionen werden an die Stadt Wiener-Bank übertragen . 42
Kupferamtsobligazionen Zuschuß soll beschleuniget werden . . . 98
Kupfergroschen einfache und doppelte kommen in Umlauf . . . 7
Kupfer welches ein- und auszuführen 23

L.

Leszczynski Graf Klemens Kajetan wird der Auswanderung wegen bestraft . 5
Licenzen unterliegen dem Stempel 8
Lichterzündungsaufschlag, wie selber von den Juden entrichtet werden soll . 61
Lichterzündungsaufschlag wird an eine Generalpachtung abgetretten . 81
Lieferscheine, mit selben sollen die Tabackfuhren versehen seyn . . 21

M.

Manifestatio in spatio 14 dierum justificari debet 32
Mäuthe, welche Fuhren von selben befreyet sind 21
Mennig ausländischer, welchen Einfuhrszoll selber zahle . . . 50

N.

Nachtrag zu dem Hofdekrete vom 19ten April 1799. 89

O.

Obligazionen der Kupfer-Queckſilber-und Bergwerkszahlungs-Hauptkassa müssen Zuschuß leisten 42
Obligazionen der Stadt Wiener Bank zahlen keine Klassensteuer . . 28

P.

Pachtung des jüdischen Lichterzündungsaufschlags 81
Pässe für die Ein- und Ausfuhr des Kupfers 23
Pässe nach Rußland, unter welchen Vorsichten selbe zu ertheilen sind . 45
Prämie für die Gesundheitswässer-Ausfuhr hat aufzuhören . . 82
Protestatio in spatio 14 dierum justificari debet 32

Pagina

Q.

Queckſilber- Kupfer- und Bergwerkszahlungs-Hauptkaſſe-Obligazionen müſſen Zuſchuß leiſten 42

R.

Realitäten ärarialiſche werden verkauft 85
Rechte ſächliche iſt noch länger erlaubt in dem ſtädtiſchen Grundbuche vorzumerken 4. 96
Reiſepäſſe nach Rußland wie ſelbe ertheilt werden 45

S.

Salzkontrabandfällen Verhehler wie ſie beſtraft werden 82
Schlachtvieh in fremde Länder getrieben, welchen Tranſitozoll es zu zahlen habe 26
Sechskreuzerſtücke kupferne kommen in Umlauf 7
Sequeſtrationum ratione quæ obſervanda 97
Skalita allda iſt eine Gränzweegmauth 99
Staatsgüter werden veräuſſert 85
Strzałkowski Franz wird wegen Auswanderung beſtraft . . . 80
Subhaſtatio realitatum quando locum habet 20
Syndici ne munus Arbitri in ſe ſuſcipiant 25
Syndikatsſtelle zu Jasło iſt vakant 22

T.

Tabackfuhren ſind von Mäuthen befreyet 21
Tariffen unterliegen dem Stempel 9
Taxæ judiciales quomodo exigendæ 98
Taxen-Spedirungs-Geſchäft nach Warſchau und Danzig wem es übertragen . 90
Trankſteuer vom Bier wird eingeführt 48
Tranſactionis judicialis in caſu per partes eo factæ, ut erga præſtandum ab alterutra parte Iuramentum quid ſolvatur aut præſtetur, utrum ſententia proferri debeat 19

U.

Usciług durch daſſelbe iſt der Kommerzialzug eröffnet . . . 40

V.

Verhehler der Salzkontrabande wie ſie zu beſtrafen 82
Vermögensbeſchläge wo und welche aufgehoben ſind 18
Vidimatio documentorum exacta ut ſit 47
Viehhändler wo ſie das Schlachtvieh zu verzollen haben . . . 26
Vier und zwanzig Kreuzerſtücke ſilberne kommen in Umlauf . . 100
Vormerkungs-Friſt auf das Lemberger ſtädtiſche Grundbuch wird verlängert . 4. 96

W.

Weegmauth-Beamte zu beſtechen, welche Strafe dafür . . . 49
Weegmauth zu Skalitze 99
Werber falſche wie ſelbe behandelt werden ſollen 83
Wundärzte ſollen bei den Armeen dienen 20

Z.

Zeugniſſe mit ſelben ſollen Tabackfuhren verſehen ſeyn . . . 21
Zinſen von Bankoobligazionen werden bei der Klaſſenſteuer nicht in Anſchlag gebracht 28
Zollamt in Usciług iſt eröffnet 40
Zoll für die Einfuhr des ausländiſchen Mennigs 50
Zoll für die Ganz- oder Kronraſche 88
Zoll-Tranſito für das Schlachtvieh 26
Zuſchuß zu den Kupferamtsobligazionen ſoll beſchleunigt werden . . 98

REIESTR
rzeczy w tym zbiorze zawartych.

A.

	Pagina
Advocati ad petita debite inſtruenda adiguntur	101
Advocati ne circumſtantias ſibi notas occultent	59
Advocatorum aſſumendorum norma	87
Arbitri munus ne Conſules magiſtratuales, Aſſeſſores, Syndici et Iuſtitiarii in ſe ſuſcipiant	25
Areda Poſwietlnego	81

B.

Bankocetle na ieden i dwa Rynskie do Kurſu podane	41
Bankocetle nowe zamiaſt dawnych wprowadzone	54
Bydło przez tuteyſze do cudzych Kraiów pędzone iakie Cło wychodowe płaci	27

C.

Celna Komora w Uſciługu otworzona	40
Chirurgowie maią ſię na służbę do Armii udać	10
Cło od Kromraſzu	88
Cło wchodowe od Minii cudzoziemskiey	51
Cło wychodowe od bydła na rzez	27
Commiſsionem ad Bancalem ſex Cridarum Varſavienſium quæ cauſæ ſpectant	58
Complanationis in caſu per partes eo factæ, ut erga præſtandum ab alterutra Iuramentum quid ſolvatur aut præſtetur utrum ſententia proferri debeat	19
Conſules Magiſtratuales ne munus Arbitri in ſe ſuſcipiant	25
Czopowe od piwa ſię płaci	48

D.

Dobra Kameralne maią bydź przedane	86
Documenta exacte vidimanda	47
Dodatek do Obligacyi z Urzędu miedzi ma bydź przyſpieſzony	99
Dombrowski Petrus a judicio pœnali Cracovienſi citatur	6
Dudki miedziane poiedyncze i podwoyne Kurencyę mieć maią	7
Dyſpenzacya w ſpadkach Małżeńskich	95

E.

Emigracya, za nią Franciſzek Strzałkowski ukarany	80

F.

Faſſyonowanie ſię ſpoſob podany	14
Fury, które od Myta uwolnione ſą	21

G.

Pagina

Gruntowe Kſiążki mieyskie maią termin prenotowania ſię przedłużony . 97

H.

Handel przez Usciług otworżony 40
Hrabia Leſzczyński Klemens Kajetan za Emigracyę ukarany . . 5

I.

Informacya względem ſpoſobu Faſſyonowania ſię . . . 14
Inſtancye Polityczne maią ſprawy służących rozſądzać . . 20
Intabulacyi Termin względem Tabuli Mieyskiey przedłużony . . 97
Iuſtitiarii ne munus Arbitri in ſe ſuſcipiant 25

K.

Kapitały w Banku Miaſta Wiednia lokowane do Klaſsifikacyi nie należą . 38
Karze podwoyney podlega przekupienie Oficialiſtów Myta drogowego . 49
Konceſsye, które ſteplowi podlegaią 9
Konfiskacya Maiątków które za zniesione uważać należy . . 18
Kontrabandy ſolne, iak w nich ci, co utaili, albo dopomagali, ukarani bydź maią 82
Kontrakty w Lwowie odprawiać ſię będą 3
Kraycary nowe w Kurencyę wprowadzone 60
Kromraſz, iakie ſię od niego cło płaci 88

L.

Leſzczynski Hrabia Klemens Kajetan za Emigracyę ukarany . . 5
Liſt okólny pod 27 Września przeſzłego Roku odwołany . . 27

M.

Małżeńſtwa żydowskie ſą w niektórych Punktach od powſzechnych uſtaw wyięte 93
Manifeſtatio in ſpatio 14 dierum juſtificari debet . . . 32
Miedz pod iakim warunkiem wyprowadzona, i wprowadzona bydź może 24
Minia cudzoziemska iakie cło wchodowe płaci . . . 51
Moneta ſrebrna na 24 Kraycary kurencyę ma mieć . . . 100
Myto drogowe w Skalicy 99
Myto, od tego ſą Fury tytuń lub Tabakę wożące uwolnione . . 21

N.

Nadgroda dla wywożenia wód Mineralnych uſtaie . . . 82
Norma aſsumendorum Advocatorum 87

O.

Obligacye główney Kaſsy Miedzi pośiadaiący dodatek do ſwego Kapitału dać powinni 44
Odwołanie Liſtu okólnego pod 27 Września r. p. . . . 27
Oficialiſtow od odbierania Myta drogowego przekupywać, iakiey Karze podpada 49
Oficialiſtów Penſya kiedy ieſzcze bydź może zakartowana . . 90

P.

Pacht Generalny Poswietlnego pod iaką Firmą 81
Paſzporty do Roſsyi iakim ſpoſobem ſię daią 46
Petita debite inſtruenda 101
Podatek Czopowy od piwa wprowadzony 48
Poswietlne iak ma bydź opłacane 70
Pozwolenie które ſteplowi podlega 9
Prenotowania Termin w Protokole gruntowym Miaſta Lwowa przedłużony 4
Proteſtatio in ſpatio 14 dierum juſtificari debet . . . 32

Pagina

Prowizye od Kapitałów w Banku Miasta Wiednia złożonych opłacie Klassyfikacyinego Podatku nie podlegaią 20

R.

Realitates quando subhastandæ 20
Rezolucye dla posiadaiących Bankalne Obligacye, gdzie się wydaią . 50

S.

Sequestrationum ratione quæ observanda 97
Skalita, tam iest Myto drogowe 99
Służących sprawy gdzie rozsądzone bydź maią 20
Stęplowi, które pozwolenia, Koncessye i Taryfy podlegaią . . 9
Strzałkowski Franciszek za Emigracyę ukarany 80
Subhastatio realitatum quando locum habet 20
Swieczkowe iak ma bydź opłacone 70
Syndici ne munus Arbitri in se suscipiant 25
Syndikowstwo w Iasle wakuie 22

T.

Taryfy które stęplowi podlegaią 9
Taxæ judiciales quomodo exigendæ 98
Tax przesyłanie do Warszawy i Gdańska komu na czas zdane . . 91
Termin do prenotowania w Protokole gruntowym Miasta Lwowa przedłużony 4
Towarzystwo areduiące Swiczkowe, które ustaie i które następuie . 81
Trakt handlowny przez Rossyiską pograniczną celną Komorę w Usciługu otworzony 40
Transactionis judicialis in casu per partes eo factæ, ut erga præstandum ab alterutra parte Iuramentum quid solvatur aut præstetur, utrum sententia proferri debeat 19

U.

Ukaranie Werbowników fałszywych 84

V.

Vidimatio documentorum exacta ut sit 47

W.

Werbownicy fałszywi maią bydź wyslakowani, i iak z niemi postąpić należy 84
Wierzyciele głowney Kassy Miedzy dodatek do swego Kapitału dać powinni 44
Wód Mineralnych wywożenie iuż nie otrzyma osobney Nadgrody . 82
Wypis chronologiczny z Rozporządzen od dnia 1go Lutego do dnia ostatniego Kwietnia 1798 Roku 36

Z.

Zydzi iak maią Swiczkowe płacić 70
Zydzi w niektórych Punktach wyięci są od powszechnych ustaw małżeńskich 93